

Spiritualiteit
in de
Hulpverlening

Zohra Noach

Spiritualiteit in de Hulpverlening

Zohra Noach

© Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding van de bron en de naam van de auteur

Inhoud

De paginanummers zijn slechts een indicatie voor de volgorde van onderwerpen!

Inleiding.....	4
DEEL I: LERINGEN	5
Hoofdstuk 1	5
Egobewustzijn	5
Energieën.....	5
Velden van licht.....	5
Werken met de spirituele energieën	6
Macht door kennis	6
Psychosofia.....	7
Blokades	7
Samen opbouwen	7
Hoofdstuk 2	9
Beperkende energieën	9
Spirituele energieën.....	9
Hoofdstuk 3.....	11
Inzicht in energieën	11
Discipline.....	11
DEEL II: MYSTIEK	13
Visualisatie	13
Doorgeving.....	14
Meditatie en visualisatie:.....	15
Doorgeving.....	16
Doorgeving.....	17
Visualisatie	20
Visualisatie	21
Doorgeving.....	22
DEEL III: DIALOOG.....	23
Aanwijzingen voor hulpverleners.....	23
Wisselwerking	23
Nieuwe bewustwording	24
Agressie	25
Stemmen horen.....	26
Vierde inwijding.....	27
Spel der engelen	27
Veiligheid.....	28
Vuur	29
Basale onveiligheid	30
Explosies	31
Fotonen.....	31
Herinneringstrillingen	33
Mystieke ervaringen	35

Drijfveren	36
Bewust en onbewust werken	37
Breder perspectief.....	38
Weg van inwijding	40
Over kinderen.....	42
Oorlogstrauma's	45
Algemene achtergrond.....	49
Verslavingen.....	51
Karma en reïncarnatie.....	53
Orgaantransplantaties	59

Inleiding

DEEL I: LERINGEN

Hoofdstuk 1

(14 januari 1995)

Egobewustzijn

In het nieuwe bewustzijn dat over de wereld gaat, en zeker in Nederland, zal de geestelijke wereld een grotere plaats in het denken en in het bewustzijn van de mensen krijgen.

De gaven die u hebt ontwikkeld als spirituele hulpverlener zitten in wezen in ieder mens. U als hulpverlener, heeft ze meer kunnen ontwikkelen, naar aanleiding van vorige levens, verder gaand op die weg van ontwikkeling. Maar de allergrootste verantwoordelijkheid en opdracht die wij hebben, is om de ander, die naast je gaat en die niet weet dat hij in zich ook deze gaven heeft of daar nooit van gehoord heeft, als het ware de hand te reiken en mee te nemen. Zo gaat er een vernieuwing komen in ons ego-bewustzijn. De mens gaat langzaam aan de kracht krijgen, om zich los te maken van de begeerte om de eigen persoonlijkheid, het eigen ego, zo sterk mogelijk te profileren.

Dus de spirituele mens van nu heeft een grote verantwoordelijkheid. Hij heeft een groter en een dieper inzicht, maar dit mag niet gebruikt worden om het eigen ego steeds groter te maken. Het is een soort genade in jezelf dat je het inzicht hebt dat jij een deel bent van de hele geest, dat deze energieën in jou zijn. Dit in jou mag niet leiden tot vergroting en verdere bevestiging van het ego, van het lagere ego, van de menselijke persoonlijkheid, die zich uitsluitend op de materiële verworvenheden baseert. Een spirituele hulpverlener heeft meer in zijn mars. Er is in jullie al een heel diep stil verlangen om werkelijk in de geest te komen en dat te kunnen uitdragen. Dat is een energieveld. Ik kom nu tot het echte onderwerp: de energieën.

Energieën

Over de hele wereld gaat een veld. Rupert Sheldrake noemt dat een morfogenetisch veld. De TM noemt het the united field, verenigd veld. Ik heb het de velden van licht genoemd. Het gaat dus om het nieuwe bewustzijn, een nieuw spiritueel bewustzijn. Noodgedwongen worden we met onze neus op de feiten gedrukt dat het niet langer kan om alleen vanuit materie te leven. De mens moet blijkbaar noodgedwongen tot vernieuwing komen. Het Christendom heeft ons natuurlijk veel aangereikt, maar ook

in een bepaalde afhankelijke positie gebracht. Afhankelijk van iets buiten ons. In dit nieuwe bewustzijn wordt het juist omgedraaid. In de komende twee duizend jaar zal de mens tot de diepste eenheid gebracht worden met de eigen geest. De eigen geest is een deel van het grote geheel. Er is maar één geest van waarheid en liefde. Dit houdt een totale bewustzijnsvernieuwing in, die zich maatschappelijk, religieus en wetenschappelijk in het mensbeeld zal profileren en realiseren.

Daar hoort bij dat de mens zal gaan beseffen, hoe hij met die energieën en de kosmische wetmatigheden zal kunnen werken. Dus met die kosmische energieën, die hem ten dienste staan, die hij gewoon heeft. Dat is hem nooit verteld en uitgelegd. Dat was voorheen allemaal buiten hem.

Nu is de vernieuwing: 'het zit in je'.

Velden van licht

Ieder mens heeft, bewust of onbewust, aansluiting bij de velden van licht. In de komende tijden wordt men zich dat bewuster. Het is mede uw taak om dit bewustzijn steeds dieper aan te reiken. Daartoe dient er eerst kennis te komen in het eigen bewustzijn. U hebt natuurlijk allemaal uw eigen kennis. U heeft uw eigen achtergronden, inspiratie, begeleiding enz. Wat via mij gegeven kan worden is een dieper inzicht in de spirituele energieën die werken in het menselijk zijn, bij de interactie tussen mensen en tussen de mens en de materie.

Nooit komt iets alleen van één mens. Wat voor het nieuwe tijdperk belangrijk is, is dat mensen zich met elkaar verbinden. Dan krijg je als het ware dat verenigd veld van allemaal kleine lichtjes, dat samen één groot licht wordt. Het gaat er dus om dat u datgene, wat via mij doorgegeven kan en zal worden, met uw kennis, uw inspiratie en uw eigen achtergronden kunt en wilt integreren en verbinden.

Werken met de spirituele energieën

U weet dat wij uit een fysiek lichaam bestaan met een etherisch veld daar omheen. En dat de blokkades in het fysieke lichaam zich in dat etherisch veld bevinden. Ik hoop dat u ook weet dat de mens bestaat uit geest, de vonk Gods, ziel en lichaam. De ziel van de mens bestaat uit twee componenten: één component geheel gericht naar het goddelijke en één component gericht naar het aardse, naar de menselijke persoonlijkheid, waarin vijf niveaus zijn vertegenwoordigd.

De opdracht van de mens - vanaf het spel der engelen, toen de geest besloot in te dalen in de materie - is dat in de mens, in zijn materiële zijn, een eenheid komt van deze twee componenten. Zolang die eenheid niet werkelijk is volbracht, zal hij steeds opnieuw in de materie terugkeren. Dat noemen we reïncarnatie. In steeds nieuwe vormgevingen, met dezelfde oude aspecten, iedere keer in een nieuw 'jasje'

gestoken. Zo lang zal de mens ook lijden nodig hebben, om tot inzicht en vernieuwing van bewustzijn te kunnen komen. In de tijd die nu aanbreekt is het lijden niet zo noodzakelijk meer. Maar dat hangt wel af van de wil en het begrip van de mens zelf op aarde.

De spirituele hulpverlener tracht te bemiddelen tussen het fysieke - en ook vaak het emotionele - en de mentale inzichten en de realisatie in de mens van dat hogere deel in hemzelf. Dat is de werkelijke opdracht van iedere spirituele hulpverlener. Dat doe je allemaal natuurlijk vanuit je eigen achtergronden en professie.

Voor wat betreft de kennis van de chakra's, van de aura's met betrekking tot het hele niveau van hulpverlening in vooral het etherisch veld, dicht bij het fysieke lichaam, werd mij aangereikt, dat daarbij nog diepere achtergronden zijn. Ieder mens zal uiteindelijk begrijpen dat de energieën die in hemzelf leven, die zijn uitstraling bepalen, dat die energieën juist datgene oproepen, waar respons op wordt gegeven. Dat deze energieën zo werken zie je heel duidelijk in de grote conflicten die over de aarde gaan.

Wanneer u als spirituele hulpverlener uzelf niet baseert op de macht van uw eigen verworvenheden, kennis en achtergronden en onbevangen tegenover diegene staat die tot u komt, dan bereikt u dat u die ander zich als het ware opent voor de eigen liefdeskracht in hem/haarzelf. Dat is dat stapje verder.

Macht door kennis

Onlangs maakte ik kennis met een paar mensen - die overigens heel goed bezig waren en wel degelijk het belang van hun cliënten op het oog hadden - waarbij iemand onder andere zei: 'Er komt iemand binnen en dan zie ik het al. Dan zeg ik 'mevrouw u heeft kanker'. Ik kijk die man met open mond aan. 'Zegt u dat zo?' De vraag is: Mag dat? Sta je dan niet in jouw macht, die best gebaseerd zal zijn op jouw kennis? Waarschijnlijk zie je het ook wel, maar is het geoorloofd dat je dat zo zegt? Is dat in liefde? Wat ontketen je bij die mens aan energieën? Wat doe jij zelf met jouw energieën?

Dat is één ding. Een ander is: elk mens heeft die energiepatronen in zich, die hem zijn meegegeven bij zijn indaling vanuit de geest in de materie. Dus de ziel, de zielsaspecten, in het menselijke zijn. Dit energiepatroon is gebaseerd op die aspecten, die in de mens nog vragen om verlossing, transformatie, vernieuwing en verandering. De mens komt in zijn leven juist datgene tegen, wat die aspecten stimuleert en opnieuw aanraakt. Juist dan kan de mens zich daarvan bewust worden. En dan krijgt hij ook de macht in zichzelf - mede door de omstandigheden om zich heen - om daar iets mee te doen.

Dit weten nog weinig mensen. Tot de spirituele hulpverlening behoort ook dat dit duidelijk wordt en dat dit naar buiten komt. De mens die deze karmische aspecten in zich heeft, ontmoet dus datgene in zijn leven, waardoor die karmische aspecten worden aangeraakt en gestimuleerd. Dat geeft deze mens natuurlijk een bepaalde manier van zich profileren als de persoon die hij is. In ieder mens is het onbewust verlangen naar verlossing. In ieder mens is het verlangen naar eenheid, naar dat goddelijke in zichzelf. Zich vaak niet bewust hiervan, zal hij die aspecten die hij heeft meegekregen zodanig uitwerken om tot die verlossing te kunnen komen. Tot nu toe was dat door lijden, dus door het negatieve, steeds weer opnieuw. Nu kan nieuw begrip komen. Nu kan er nieuw inzicht komen. Die mens krijgt daardoor een grotere mogelijkheid in zichzelf om tot vernieuwing te komen. Om de blokkades, ook de fysieke blokkades, te kunnen veranderen en uiteindelijk te kunnen verlossen. Misschien kunt u aura's zien. Dan kunt u daarin bepaalde blokkades en bepaalde openheden zien.

De blokkades in de mens hebben als het ware twee tegengestelde waarden. De ene waarde is, dat die de mens brengt tot inzicht. En de andere waarde is, dat dit de mens daardoor tot uiteindelijke verlossing brengt. Het lijkt tegengesteld. Het is in werkelijkheid een eenheid. De tegenstelling in de mens veroorzaakt in hemzelf weerstanden. De weerstanden kunnen zich fysiek, psychisch, emotioneel en op alle mogelijke manieren uiten.

Psychosofia

De leer van de energieën, zoals dat is aangereikt mocht ik Psychosofia noemen, wijsheid vanuit de geest. Niet mijn geest alleen, maar de Geest, voor het geheel. Wanneer de mens gaat leren hoe deze energieën in zichzelf te hanteren, gaat hij inzien waar ze vandaan komen en op welke manier ze zich in hemzelf profileren en wat hij daar zelf aan kan doen. Hij kan daardoor een harmonieuzer en wat gelukkiger bestaan hebben, waardoor ook de fysieke blokkades uiteindelijk langzaam aan zullen afnemen. Het betekent niet dat iemand die in het laatste stadium van kanker is, dan plotseling door grotere, diepere inzichten zichzelf daarvan zal genezen. Wonderen gebeuren er altijd wel. Het wachten op een wonder houdt in, dat men zich ook open stelt voor de totale werkelijke, diepste acceptatie. En het wachten op een wonder is niet: 'Ik wil dat dit wonder gebeurt'. Dat heb ik ook beleefd, dat lukt niet - maar wel in een zodanige acceptatie komen, als het ware een zodanige overgave aan dat hogere zijn in jezelf, dat daardoor die weerstanden gaan afnemen. Klinkt heel vreemd en heel paradoxaal. De weerstanden in het lichaam, psychisch en emotioneel, gaan dan juist afnemen. Waardoor er een nieuwe kracht los komt. Een nieuwe kracht die gebaseerd is op de werkelijke eenheid met het hoogste in jezelf. Die kracht is zo groot, dat wanneer de mens geleerd wordt om daarmee te werken, hij werkelijk in zichzelf tot totale vernieuwing kan komen.

En ik denk, dat dit onze grootste opdracht is, om aan de mensen die tot ons komen aan te reiken.

Blokkades

Ik zal een voorbeeld geven: Je bent op je werk. Je bent heel goedwillend. Je bent te goeder trouw. Elk mens is dat, denk ik, in wezen wel. Zo goed mogelijk met de mensen om zich heen om gaan en zo. Maar diep in de mens zijn er nog bepaalde onverwerkte, onverloste karmische aspecten, die hem tegen houden, om die goede trouw, die goedwillendheid in zijn persoonlijkheid werkelijk tot uitdrukking te brengen. Wat gebeurt er dan?

Hoewel de mens dan heel vriendelijk en vol liefde naar de ander is, kan er in hem nog iets anders zijn. De omgeving, de medewerkers, de familie, de relatie of wat dan ook, ervaart dat als dubbel. Ervaart dat in die mens. Ja, hij wil goed. Hij is vriendelijk. Hij doet van alles. Maar er zit nog iets anders. Wat is dat andere? Dat andere zijn die aspecten in hem, die vanuit vorige levens hem zodanig hebben gemanipuleerd en beheerst, dat hij in dit leven zichzelf de opdracht heeft gesteld om daar van af te komen. Dat wil hij ook. Hij is zich dat misschien niet helemaal bewust. Dan zie je, dat die aspecten vanuit een vorig leven, vanuit het diepste onderbewustzijn, die de mens te dwangmatig in zijn greep hebben, blokkades veroorzaken. Zowel in zijn psychische constellatie, als in zijn mentaal niveau en in zijn emotioneel niveau. Heel vaak vooral ook in het fysieke niveau. Deze blokkades kunnen alleen verlost worden, wanneer de mens inzicht krijgt, hoe deze oude aspecten als energieën in hemzelf -zeer subtiele energieën - zodanig werken, dat ze hem beheersen en dat ze daardoor die andere energieën oproepen, die als respons naar hem toe komen. Daar ontstaan dan nare situaties uit, verdrietelijkheden, ruzies, ziekten, noem maar op. Straks wil ik hier graag dieper op ingaan.

Samen opbouwen

Als ik zo naar u kijk, dan zie ik bij u veel kracht en zeer zeker ook goede wil om hiermee te werken. Ik zie dat u wisselende resultaten heeft, maar daar gaat het eigenlijk niet om. Wat ik vooral zie, is dat bij u allen een verlangen leeft om in uzelf tot een dieper bewustzijn te kunnen komen. Het is niet zo maar iets wat je daar hebt en wat je kunt delen met anderen. Het is een ontzaglijke verantwoordelijkheid, die je natuurlijk niet mag verpletteren, maar waar je best over kunt denken van 'tjee', en niet 'waarom is het van mij?' of 'hoe kan dit bij mij zijn?'. Dat zijn vragen, die toch nooit beantwoord worden. Ik heb ze namelijk zelf ook legio gesteld. Daar kwam geen antwoord op en ik denk ook dat dit goed is. Wat ik nu vooral onder ogen wil brengen is, dat uw verantwoordelijkheid als spirituele hulpverlener niet alleen is, om de ander als het ware te genezen van zijn of haar kwalen of wat die persoon ook mag

hebben, maar vooral om actief mee te werken aan dat grote verenigde veld. Aan dat morfogenetisch veld, oftewel 'Veld van Licht'. Want door uw werkelijke inzet van in licht willen zijn en dat willen delen met de ander - dus niet als macht over de ander, maar te willen delen met de ander - daarmee kunnen wij echt veroorzaken, dat er een verandering komt in het hele wereldbestel. Natuurlijk niet alleen deze groep, maar over de hele wereld heen, want dat voegt zich bij elkaar. Dan is het zo, dat het licht van de liefde - want dit is liefde - het licht van het bewustzijn zo groot gaat worden, dat het uiteindelijk de duisternis van het kwaad van hebzucht, macht en wellust zal kunnen veranderen. Dat is de diepste en in wezen uw enige verantwoordelijkheid. En ik bid met u, dat wij met elkaar zodanig daarin kunnen meegaan, dat wij het met elkaar willen en zullen opbouwen.

Er is zo veel gezegd en gesproken. Laat dat nou alsjeblieft maar allemaal los. Datgene wat voor jezelf van belang is, dat komt weer terug. Laat het indalen. Wees er in je denken niet steeds mee bezig, want dat is niet goed. Ook niet in je emoties. Laat het los.

En weet in jezelf, dat je bent een gezegend mens. Waarom gezegend?

Omdat juist jij, mens, op deze aarde mag zijn, in jouw unieke zijn. En dat jij mens in jouzelf de kracht en de liefde hebt gevonden, om jouw weg te gaan. Verbindt dat met elkaar en voel, dat er nu een grote dankbaarheid en vreugde om ons heen en in onszelf is. Vreugde, dat we zo met de geest samen mogen werken. Vreugde, dat we zo mogen deelnemen en werken aan het nieuwe bewustzijn, opdat er toch eens verlossing zal komen.

Hoofdstuk 2

(11 februari 1995)

Beperkende energieën

We zullen nu verder gaan, ik zie de weg voor me. Wat is de eenzaamheid van die weg, die wij lopen?

Dat is vaak het onbegrip, wat naar ons toe komt. Dat is vaak de angst in het eigen ego, de eigen persoonlijkheid. Ik heb het gehad over de basale onveiligheid, die in elk mens, in elke persoonlijkheid aanwezig is. Daar kunnen beperkende energieën in liggen, die ons afhouden van het doorlopen op die weg. Die beperkende energieën, die in ons als hulpverlener aanwezig zijn, zijn de energieën, die maken dat een hulpverlener zich in een meerwaardepositie gaat opstellen naar de hulpvrager toe. De meerwaarden, die de vakkennis in de hulpverlener aanbrengt, mag of kan niet de basis zijn in de wijze waarop de hulpverlener de hulpvrager tegemoet treedt en zijn hulp verleent.

Ik heb gesproken over de energieën, de vaak onbewuste energieën, die in het menselijk verkeer spelen, zeker in het hulpverleningscircuit. De energieën, die daar spelen zijn heel subtiel, worden absoluut niet onderkend of herkend - zeker nog niet in de reguliere hulpverlening. In de spirituele hulpverlener is een opening, is een weten van deze subtiele energieën, waar zij of hij mee kan gaan werken. Deze subtiele energieën bepalen, hoe de hulpvrager de hulp, die hij van de hulpverlener krijgt, kan integreren en zelf kan gebruiken, waardoor hij datgene waarvoor hij komt zou kunnen reguleren en transformeren. Dit is erg belangrijk.

Deze subtiele energieën zijn van grote betekenis en waarde. Dat heeft de mens nooit begrepen. Misschien in de oudheid wel. In oude, ook Esseense geschriften, de inwijdingsritten en dergelijke is dit wel naar voren gekomen. Bepaalde mystieke genootschappen werken hier ook mee. Altijd in het geheim. Wat mij werd aangereikt is, dat alles wat tot nu toe geheim was nu open en in de totale openbaarheid moet gaan komen. Want dat juist de mens van nu er aan toe is om - door de spirituele doorbraak die op het punt staat te gebeuren - met deze subtiele energieën, vanuit de ontwikkeling die ons intellect in de materie heeft doorgemaakt, te kunnen gaan werken.

Ik heb al uitgelegd, dat de werkwijze van het nieuwe spirituele bewustzijn is, dat nergens een meer- of minderwaarde in zit. Dat wij gewoon samen werken, om - hemel bestormend - naar beneden te krijgen wat een ieder van ons daarmee vanuit eigen achtergrond en context kan doen. Dat is belangrijk. Kijk, de informatie die via mij wordt gegeven is neutraal; is - ik wil niet zeggen algemeen - maar alles

omvattend. Dat kun je pas differentiëren, wanneer je daar vanuit je eigen achtergrond handen en voeten aan geeft. Dan kunnen we het gaan uitspitten en doorspitten - misschien een beetje profaan gezegd - wat je ermee kunt. Want daarvoor zit je hier, nietwaar.

Spirituele energieën

Het eerste punt is deze dieper liggende, nog niet herkenbare spirituele energieën, die werkzaam zijn in ons gehele menselijke verkeer, op welke niveaus dan ook. Wat kun je hiermee? Wat wil je hierover vragen? Maak je vertaalslag naar je eigen achtergrond, dat is belangrijk.

Er wordt gevraagd, of er nu even een moment van stilte kan zijn. Er is ontzaglijk veel gegeven. Ik weet niet of u dat zo heeft ervaren. Ik denk dat wanneer u rustig thuis bent, en misschien alleen maar flarden kunt terughalen, u daarin en vandaar uit in uzelf de energieën zult voelen, die hiermede gepaard gingen. Deze energieën in ons nu doorbrekend en baanbrekend, zullen wij moeten behouden, behoeden, in eerbied voor deze energieën in onszelf, de kans gevend dat het in onze menselijke vertaling gaat komen, tot realisatie gaat komen, waardoor wij ook werkelijk de ander in gelijkwaardigheid van dienst kunnen zijn. Begrijp dat slechts wanneer het in onszelf tot een werkelijke diepe ervaring, beleving en integratie gekomen is, pas dat collectieve bewustzijn - het morfogenetische veld waar Sheldrake over spreekt - kan veranderen. Dit collectieve bewustzijn wat nu nog zo is gericht op bevrediging, bevestiging, bevoordeling van het materiële ego in macht, in geweld, in bezit, in gewin, in wellust, kan pas gaan veranderen vanuit de diepste integratie in onszelf. Alles wat je daar verder mee doet, bewust of onbewust, wat je daarmee uitstraalt, wat je spreekt, is een oorzakelijk gevolg hiervan. Laten we ons daar even op bezinnen, want dit is heel groot en heel veel.

Hoofdstuk 3

1 maart 1995

Laten we proberen tot rust en in die ambiance te komen, die - denk ik - noodzakelijk is voor dit deel van het drieluik.

Dit drieluik is

1. ritueel, persoonlijkheid, handeling, materie,
2. esoterie, kennis van de subtiele energieën in onszelf en
3. de mystiek, de werkelijke integratie, geest in menselijke persoonlijkheid, bewustzijn. Ook daadkracht en handelen, want bewustzijn alleen is niet voldoende. Iemand noemde het operationeel maken. Het operationeel maken van de daadkracht en van de kennis van deze energieën van het spirituele bewustzijn in de stof.

Voor iedere hulpverlener, in welke context, van welke achtergrond dan ook, is het erg belangrijk om te kunnen herkennen wat er bij de cliënt, de mens die bij je komt, innerlijk speelt. Iets wat misschien niet direct in het gesprek of in zijn doen en laten, in hetgeen hij zegt, naar voren komt.

Te kunnen herkennen: 'Hé, hier kan ik iets mee en daar kan ik op ingaan'. Dat is dus jullie vertaling, manier van operationeel maken, je eigen zijn daarin. Wat er wordt doorgegeven is neutrale informatie. Wat je ermee kunt doen is de inspiratie, de wijsheid, de geestkracht, de daadkracht van ieder van jullie zelf.

Inzicht in energieën

Ik spreek vandaag over de integratie van de kennis die eerder werd gegeven, het inzicht in die subtiele, spirituele energieën, waar wij mensen nog weinig weet van hebben. Waar nu in onze maatschappij steeds meer de nadruk opgelegd zal worden, omdat het weten van deze energieën, het werken ermee en er gericht op zijn, in onze maatschappij werkelijk een verandering teweeg kan brengen. Voor de hulpverleners onder u is het zeer belangrijk om deze kennis te hebben, maar ook om te gaan zien, hoe je deze kennis - kennis is wat steriel - het weten hiervan in je eigen zijn, vanuit jouw zijn, reëel kunt gaan maken en kunt gaan brengen in jouw context van de hulpverlener, die jij bent.

Ik denk dat dit wat is gegeven de kans moet krijgen om in ons te kunnen indalen en datgene teweeg brengen wat van ieder van ons is. Het is goed nog eenmaal de nadruk te leggen op het volgende: willen wij mensen met al onze goodwill, alles wat wij hebben en kunnen, ook werkelijk iets betekenen voor onze medemens, dan wordt er van ons, juist als pioniers die wij toch eigenlijk zijn, gevraagd ons steeds weer opnieuw innerlijk te onderzoeken en te zuiveren.

Ons steeds weer opnieuw te richten op dat werkelijke licht in onszelf. En toe te zien, dat wij niet - soms haast onbewust - worden meegesleurd door onze eigen macht of onmacht, oude aspecten die toch altijd in ieder mens spelen. Wanneer wij zo werken, dan zullen wij werkelijk vanuit ons eigen zijn een vernieuwing brengen in dit collectieve bewustzijn.

Het is niet iets om trots op te zijn, of je op te verheffen. Het is iets om dankbaar voor te zijn en er vreugde over te hebben. Ik wens jullie dat toe. Ik voel ook iets van weemoed, iets van: 'wat is er nog veel te doen; wat is er nog veel leed.'

Het enige wat wij kunnen, is dat wij in onszelf vrijheid en harmonie scheppen. Dan zullen we, ook al maken we fouten - en daar ontkomt niemand aan - het toch zodanig uitstralen, dat wij de ander die om hulp bij ons komt, iets kunnen geven.

Discipline

Ik moet nog wel even duidelijk zeggen - iets wat natuurlijk hier iedereen al lang weet - dat het voeden van dit nieuwe bewustzijn vooral bestaat uit discipline in jezelf aan te leggen, om je bewust te zijn van de plek, die je op aarde hebt, in jouw context, niet daaruit te willen vluchten, je terug willen trekken. Want het is veel prettiger om je terug te trekken in de schoonheid van dit weten. Maar het gaat erom juist op jouw plek te staan met de schoonheid van dit weten.

Dat is erg moeilijk. Maar dat is wel de voeding, die je er dan aan geeft. Dan wordt er nog gezegd 'die voeding heeft in jezelf ook voeding nodig'. Het klinkt gek. De voeding kun je halen uit het visualiseren, steeds weer opnieuw, van dat licht in jezelf. Het heeft een ontzaglijk grote kracht, dat licht in jezelf.

Visualiseer dat. Houd dat vast, iedere keer weer opnieuw. Ben je in een situatie dat je het echt niet meer ziet zitten, dat je doodmoe bent, dat je van ellende wel onder de grond kunt zinken, visualiseer dan dit licht en je voelt een onmiddellijke kracht - misschien niet direct een bevrijding - maar wel een kracht om er doorheen te gaan. Geef dat aan de ander mee.

DEEL II: MYSTIEK

Visualisatie

Zie je zelf hier dan zitten en kijk nu met andere ogen naar jezelf. Kijk niet meer bezig en bazig naar jezelf. Kijk met stilte, met respect en met acceptatie naar jezelf. Respect voor jouw moed om de mens die jij bent te durven zijn. Acceptatie van alles wat met jou in dit leven is geweest. Put daar je kracht uit en zie nou die kracht, die een prachtig wit stralend gegeven is, wat vanuit jouw kruin in jouw kruin plaats neemt en zo door al je chakra's door je hele lichaam indaalt. En overall, zowel in je denken als je keelchakra, je hart, in je zonnevlecht en in je sacrale chakra's, tot in je voeten toe geeft het nieuwe moed, nieuwe perspectieven, warmte. Zucht maar eens. Dat ik in dit licht mag zijn. Vrede. Diepe acceptatie. Rust.

Dan voel je in jezelf een immense kracht los komen. Die kracht visualiseer je nu als godenlicht, het stralende witte licht. Door jouw intenties. Door jouw inspiratie. Door jouw acceptatie en harmonie transformeer je dit in goud licht, want hier zit de menselijke liefdeskracht in. Het is van jou. Je zend het op, goudkleurig, naar je zonnevlecht. Je voelt het daar in al de onrust, de pijn en de disharmonie die het leven jou geeft, hoe je daarin een zo'n grote kracht kunt ontwikkelen, dat het jou niet meer mee neemt, dat het jou niet meer bepaald. Dat jij nu met liefde kunt kijken naar al datgene wat je verstoort. Nu zal het je niet meer verstoren. Zul je het nog wel zien. Jouw gouden licht zal je rust geven.

Dit licht stijgt op en komt in je hart chakra, je hartcentrum en daar doet het de gouden roos open bloeien, die in jouw hartchakra aanwezig is. Een prachtige gouden roos. Met jouw gezicht er in. Jij, stralend wezen van licht. Jij bent degene, die in dit jouw leven deze straling tot werkelijkheid kunt brengen en daardoor met die ander, naast jou in liefde en broederschap zult zijn.

Dit gouden licht wordt nu zachtgroen doorspikkeld met het gouden licht.

Je straalt het verder en het komt naar je keelcentrum. Dan merk je, dat alles wat je nu in jouw dagelijks leven gaat zeggen als het ware doorglinsterd zal zijn van de liefde. Dat er veranderingen komen in jezelf. Dat je dit kunt delen met die ander naast jou. Je zendt het licht verder op en het gaat naar je voorhoofdcentrum. Het belevendigt en stimuleert de inzichten, die in jou zijn en het brengt daardoor jouw eenheid met het goddelijk zijn nog dieper tot je zelf. Zo straalt het licht naar de kruinchakra, de duizendbladige lotus. Daar wordt het een eenheid wederom met het stralend witte licht. En weer is daar jouw gezicht weerspiegeld in deze duizendbladige lotus. In jouzelf klinkt jouw stem:

ik ben in God's heilige naam,
in mijn diepste acceptatie en in werkelijk vertrouwen.

Ik ben in God's heilige naam, mijn naam,
in werkelijke vergeving en in mijn diepste liefde.

Ik ben in God's heilige naam, mijn zijn, in mijn diepste innerlijke genezing,
opdat ik die ander, die naast mij gaat,
mijn hand kan reiken.

AUM

Doorgeving

Gegroet, broeder en zuster.

In uw zijn is Mijn Licht.

Uw licht is de uitstraling van het goddelijk zijn.

Gij mens, hoe danken Wij u voor uw bereidheid samen te willen komen,
vanuit zulke verschillende achtergronden, opdat voor u,

in uw zijn en uw werken

en in uw achtergronden misschien een deurtje geopend kan worden,

waardoor er een nog dieper inzicht zal kunnen komen in uw zijn,

uw uitstraling en uw werkwijze.

Besef geliefden, dat hetgeen tot uw mogelijkheden behoort is,

een medebroeder, een medezuster,

de spirituele doorbraak, die overal ter wereld nu zal geschieden,

lichter te kunnen maken.

Een bepaalde weerbaarheid in ieder mens tot stand te brengen,

waardoor datgene wat zal komen,

het loslaten van de vermeende zekerheden,

die ieder mens zich in het leven stelt,

het schudden der wateren, waarover Mijn Geest waait,

dat dit nu kan geschieden in een zodanig niveau,

dat er hulp geboden kan worden aan die mensen,

die juist door deze spirituele doorbraak in een staat van angst,

van stress, van ontredde komen,

omdat in uw maatschappij een dergelijke spirituele doorbraak

nog niet als zodanig herkend kan worden,

waardoor mensen, vele mensen over de gehele wereld,

in hulpverleningscircuits terecht komen,

waar zij misschien niet toe behoren.

Doch Ik zeg u, gij geliefden in het spirituele werk,

dat juist uw inzet, uw zijn, uw diepste verantwoordelijkheid,

uw verlangen om in het licht te zijn en zonder de bevoordeling van uw ego,

dit licht in uzelf zodanig geïntegreerd te willen uitstralen,

dat hierdoor kan komen vernieuwing in uw maatschappij.

Vernieuwing van het mensbeeld en bovenal vernieuwing van het godsbeeld.

Zo juist hebt gij opgeroepen ‘Goddelijke krachten, kom.

Kom in ons.

Laat ons hier bewust van zijn.

En Ik zeg u, in deze eenheid, deze synthese van geest en materie,
 zult u nu ervaren,
 hoe dat in uzelve tot dieper bewustzijn en grotere kracht zal brengen.
 Ik wens u toe,
 dat deze dagen
 en nog zo vele andere voor u werkelijk een lamp ten uwen voet zal zijn
 op de weg, die soms heel eenzaam kan lijken. Stenig.
 Stenen op uw pad,
 Voor de mens, die deze weg gaat is vaak de eenzaamheid van deze weg
 een groot obstakel.
 Ik zeg u, dat een deel van deze eenzaamheid door uzelve verlost kan worden.
 Ten eerste, in het ritueel van uw persoonlijkheid.
 In het handelen daarmee zijt gij, mens, het licht in uzelve.
 En niets en niemand, tenzij uzelve, kan u daar vanaf brengen.
 In de esoterie, zoals u werd aangereikt, de kennis van de diepste
 spirituele achtergronden,
 zult gij deze kennis kunnen gebruiken op deze weg,
 om tot een nieuw, vernieuwd en diep bewustzijn te kunnen komen.
 Van die alles overheersende, alles doordringende,
 liefdevolle intelligentie,
 de super nature zoals die werd doorgegeven aan Zohra.
 De bovennatuur van de mens, van al wat stof is.
 Dan zal voor u de poort open gaan,
 de poort der inwijding tot de vierde chakra,
 tot de hartenergieën,
 namelijk de gouden sleutel van de liefde zult u zelf dan kunnen hanteren.

De gouden sleutel van de liefde
 omvat in uzelf de diepste integratie van datgene wat vanuit uw zijn in geest,
 uw licht in uw eigen ego tot uw diepste verantwoordelijkheden,
 tot uw diepste mens zijn behoort.
 Dan zal in u de kracht komen,
 om u los te kunnen maken van die overheersende energieën,
 die behoren tot de zonnevlucht, die emotionele beperkingen,
 die wij mensen allen hebben.

Zo ook Wij, die mens zijn geweest,
 doch die vanuit geest in de synthese met uw persoonlijkheid,
 de diepste integratie tot stand kan brengen,
 de mystiek in dit drieluik, wil Ik u voeren over deze weg.

Kijk niet achterom,
 doch houdt uw blik standvastig gericht op de weg voor u.
 En laat u niet vermoeien en ontmoedigen door datgene,
 wat van buitenaf of van binnenuit tot u komt.
 In u is de kracht en de macht en de heerlijkheid Gods.

Amen

Meditatie en visualisatie:

In de stilte van het zijn
 ontluikt de bloem van de totale onvoorwaardelijke liefde.
 Zij vouwt haar bladen open en keert zich naar de zon.
 De hart chakra, de twaalfbladige lotus, of de gouden roos,
 de rosa mystica, in de mens, zal zich gaan openen
 en haar gezichtje keren naar de zon, naar de geest.

Zo zal in ons allen, zoals wij hier zijn,
 vanuit onze eigen menselijke achtergronden,
 onze vreugde en ons verdriet, onze vrede en onze pijn,
 zich nu langzaam aan een prachtige,
 nieuwe straal van licht gaan ontwikkelen.
 Het licht van het vernieuwde bewustzijn.
 Gevoed door die prachtige, stille, gouden roos van het hart.
 De bladen vouwen zich open en keren zich naar de zon.

In ieder van ons ligt verborgen deze gouden roos,
 wachtend om aangeraakt te worden.
 Om de klopp op het hart te horen.
 De bloem, de bladen bijna geheel open naar de zon,
 heeft zorg en liefde nodig.
 Heeft voeding nodig.
 Zorg en liefde in ons aanwezig
 in de vorm van werkelijke acceptatie in vertrouwen.

Hoe moeilijk de weg ook is,
 wij hebben in ons de kracht om te kunnen komen
 tot deze eerste poort naar het licht van de zon.
 Acceptatie en vertrouwen.

En wij voeden onze gouden roos
 en brengen zo'n diepe liefdesherkenning in ons,
 dat wij in ons de kracht voelen
 om ons los te maken van die oude dwingende aspecten,
 zoals begeerten, schuldgevoelens en ons zo ontkend voelen,
 al onze minderwaarden, maar ook om ons los te maken van onze meerwaarden.

Dan zien wij, hoe wij in werkelijkheid zijn.
 Eenvoudig van hart, een stralende bloem,
 de bladeren openvouwend naar de zon.
 Dan zal er in ons een werkelijke vrede indalen,
 die zodanig in onszelf energetisch werkt,
 dat wij tot werkelijke vergeving naar onszelf toe kunnen komen,
 maar zeker ook naar de ander.
 De kracht van vergeving geeft ons een dusdanige nieuwe energie,
 dat wij werkelijk nu in ons voelen, ja ik wil,
 ja ik kan nu komen in mijn werkelijke diepste integratie van geest,
 ziel en persoonlijkheid.
 Eenheid. Heelheid.
 Hierdoor vervul ik mijn opdracht als schakel van een grote keten,
 dezelfde energie doorgevend aan alle andere schakels.
 Hierdoor ben ik werkelijk mens onder mensen.
 Hierdoor ben ik eenheid van zijn.

Doorgeving

Dan zult gij zijn,
 hart van Mijn hart, licht van Mijn licht.
 Dan zult gij in uzelve de herboren Christus zijn.
 Dan zult gij zijn de indaling van de kosmische Christus,
 de zonnegod, de Sanat Kumara.
 Dan zult gij zijn in zodanige eenheid met dit stralende Licht,
 dat in uw menselijk zijn tot werkelijke realisatie zal komen,
 de kracht, de macht en de heerlijkheid van God.

Bereidt u voor. De komst hiervan is nabij.
 Zo nabij, dat de herkenning hiervan in uzelve vliedun is
 en reeds van zich doet spreken in al wat van u is.
 Vreest niet, het Licht zal u niet van uzelve halen.
 Er is geen enkele grond voor angst of onveiligheid.
 Zijt gij niet hart van Mijn hart, licht van Mijn licht?

Zo raakt dan nu met uw linkerhand uw hart aan
 en breng met uw rechterhand de duim naar uw inzicht, uw dieper zijn.
 En leg uw vier vingers van uw rechterhand
 op die geestelijke punten in uw bewustzijn,
 opdat op deze wijze in de spiraal van lichtende energieën
 ook de werking van de hersencellen nu gestimuleerd zal worden
 naar het licht.

En zeg dan nu in uzelf in de diepste stilte:
 ‘Ik ben in God’s heilige naam,
 in mijn diepste acceptatie, in volledig vertrouwen,
 in mijn diepste vergeving, in onvoorwaardelijke liefde,
 in mijn diepste genezing,
 in werkelijke eenheid.

Aum

Doorgeving

Zo ontvangt dan nu die energieën,
 die nu aan u zullen worden medegedeeld.
 Al hetgeen door de mensheid is verricht
 door middel van het evoluerende bewustzijn
 is slechts, en Ik zeg u,
 is slechts een voorbode geweest
 van hetgeen nu door de revolutie,
 die ontstaat in uw bewustzijns,
 nu tot een veel dieper en weidser
 perspectief gebracht zal worden.

Dit is, dat door het erkennen van en toelaten
 in het bewustzijn van de mens,
 dat daar is voor u als mens
 nu nog een ondefinieerbare, hoogste energie,
 die u God kunt noemen, in uzelve,
 zodanig werkzaam in al hetgeen behoort
 tot de schepping,

dat dit bewustzijn in alle gradaties van niveau
in uzelve
niet slechts toe te laten,
doch te ondersteunen en te voeden.

De voeding die u, mens,
kunt geven aan dit bewustzijn,
beoogt dat dit bewustzijn in uw levens,
in uw maatschappij, tot een zodanige,
levensvatbare realisatie kan komen, dat u, mens,
hierdoor tot een directe
en waarneembare eenheid
en beheersing zult kunnen komen
van al uw scheppende energieën.

Zo stel Ik u: Wat zijn scheppende energieën?
U, mens,
bent niet alleen een schepsel Gods.
U, mens, bent de schepping Gods in zelve.

En Ik zeg u,
dat dit besef een zodanige volkomen transformatie
en zelfs transmutatie zal geven,
dat de beheersing van uw wereld
op een directere en bewustere wijze tot uw mogelijkheden zal behoren.

Doch, Ik zeg u, dat het twee kanten zal hebben:
die van duisternis en die van licht.
Van liefde en liefdeloosheid.
Van macht en onmacht.
Al wat in u aanwezig is,
dat zijn uw eigen scheppende energieën.
Elohim, heb Ik u doorgegeven, de goddelijke krachten.

Wetenschappelijk kunt gij het verklaren
als de fotonen,
de lichtdeeltjes, die de informatie dragen,
die de hersens kunnen accepteren
en via het centrale zenuwstelsel
door het lichaam kunnen brengen,
de persoonlijk van de mens.

De hersencellen, die nu nog niet in werking zijn,
zullen dan zodanig verlicht worden,
dat er geheel nieuwe mogelijkheden
in alle opzichten voor de mens
bereikbaar zullen zijn.

Doch, nogmaals mag ik u waarschuwen
dat zij twee kanten hebben:
Negatief, hetgeen inhoudt, liefdeloos, duisternis,
voornamelijk het kwaad van de macht.
Macht die de ene mens zich wil doen stellen boven de ander mens.

Zolang deze energie aanwezig is
in uw eigen scheppingstrillingen,
op welke wijze dan ook,
hoe groot of hoe klein dan ook,
zo zeg Ik u,
dan zult u niet werkelijk optimaal
uw scheppingsenergieën in liefde kunnen gebruiken.

In al hetgeen wij via Zohra hebben aangereikt,
zal nu een vernieuwend aspect worden aangedragen,
om de machtstrilling die in ieder mens
aanwezig is,
om die te gaan herkennen,
te gaan onderzoeken,
opdat zij gereguleerd
en getransformeerd kan worden.

En Ik zeg u,
dat in ieder tak van hulpverlening,
deze machtstrilling aanwezig is.
Zij is vernietigend,
zij werkt vernietigend
en heeft een grotere energie-uitstraling
dan andere aspecten in uzelf.
De machtsenergie in uzelf,
die zich hoofdzakelijk baseert op aangedane liefdeloosheid,
of liefdeloosheid ten opzichte van de ander,
deze macht wil zich profileren in iedere menselijke persoonlijkheid.

Het herkennen hiervan
behoort zeker tot die middelen,
die u als spirituele hulpverlener ten dienste staat
om de enig juiste wijze,
die van de liefde,
in uw werk, de mens die zich aan u toevertrouwt,
de herkenning van het eigen godzijn,
de eigen liefde,
te kunnen brengen.

Wij zijn u dankbaar voor uw komst,
voor uw luisterend oor,
voor al hetgeen u doet,
vanuit uw eigen achtergronden,
uw eigen goodwill, in samenwerking met Ons,
bewust en onbewust.

En Ik zeg u,
dat ieder mens, die zich open stelt
voor de waarachtige geest God's
in hem/haar zelf
daarvoor dan ook
die begeleidende energieën krijgt,
waardoor de eigen scheppende energieën worden gestimuleerd.

Doch nogmaals,
Ik waarschuw u,
deze stimulatie werkt beide kanten uit.
Zij kan dan leiden tot vergroting van het ego,
of juist tot het terugtrekken van het ego.

Beide aspecten zijn niet
ten volle dienstbaar aan het geheel.
Laat het zijn in uzelf,
het weten van deze hoogste scheppende energieën in uzelf.
Het weten van dat geest u geleidt
en begeleidt in uzelf
en ook buiten uzelf
vanuit uw vrijheid en uw eigen verantwoordelijkheid,
u niet brengend in de macht van het ego,
doch evenmin voerend tot de miskennis van uw eigen persoonlijkheid.

Uw persoonlijkheid, uw mens zijn,
 is van het hoogste belang,
 opdat Wij, vanuit de geest en u in de materie,
 tot de diepste samenwerking en realisatie kunnen komen van geest.

Visualisatie

Probeer nu alles los te laten, wat je vandaag allemaal hebt gehoord, alles wat je hebt herkend, of niet herkend, alles waarmee je nog worstelt. Laat het los. Gun het de tijd en de mogelijkheid, dat dit nieuwe bewustzijn, waarvan je natuurlijk al heel veel wist, onbelemmerd die juiste aanraking in jezelf teweeg kan brengen. Misschien juist op die punten waar nog wat knelpunten zitten. Laat los. Word vrij. Haal maar eens diep adem.

Voel in jezelf, dankbaarheid en vreugde, dat jij deze mens mag zijn en bent, die juist - en alleen op jouw manier - met zo veel wat is aangereikt kan werken. Dat is van jou. Wees daar dankbaar voor. Probeer alles los te laten, wat jou daarvan terug houdt. Misschien je familie, je omstandigheden, wat men soms noemt het nuchtere verstand. Het nuchtere verstand is vaak bang, heeft angst, omdat het bang is dat het meegesleurd zal worden in onpeilbare diepten, die het verstand niet meer kan beheersen. Maar ook dit nuchtere verstand van ons zal uiteindelijk in eenheid komen. Juist met diepe innerlijke ervaringen.

Zie je zelf hier dan zitten en kijk maar naar jezelf. Kijk nu met andere ogen. Met ogen van verwondering. 'Ben ik dit? Goh, ik wist niet dat ik nog zo veel in me had. Dus ik kan mij los maken van het oude? Dus ik heb in mij zelf een kracht, die ik misschien nooit eerder zo heb kunnen voelen.'

Laat dan nu liefde binnen stromen in jezelf. Liefde voor de mens die je bent. Met je vervelende tante Betje of het dreinende kind. Ach, geef dat ook liefde. Dan gaat tante Betje op een roze wolkje weg. Het dreinende kind wordt een blijer lachend kind in jezelf. Doe dat nu, vanuit een weten, vanuit een directe verbeelding, visualisatie dus, van licht, prachtig stralend wit licht, wat met iedere ademtocht in jouliefde weer binnen komt.

In je kruin, de duizenbladige lotus, het bewustzijn. Sta toe - doe dit nu heel bewust - dat dit witte licht in jou bewustzijn vernieuwing aan brengt. Sta toe, dat het licht helemaal in deze hersencellen komt en daardoor ruimte aan brengt en een nieuwe mate van vrijheid.

Zie en stuur nu dit prachtige witte licht bewust stralend door je heen. Laat het indalen in je inzicht, het derde oog, zodat je van binnenuit kunt gaan leren zien.

Laat dit licht indalen in je keelchakra en voel hoe daar ruimte komt, alsof je nu nog directer en liefdevoller kunt spreken van datgene, waar je je van bewust bent. Stuur nu bewust dit witte licht door jou heen, eerst achter langs, je nek en je schouders. De nek die dit bewustzijn, dit heilige hoofd moet dragen. Geef het kracht en liefde. De schouders, die de verantwoordelijkheid van dit heilig hoofd, het dragen daarvan, tot stand moet brengen. Die ademhalingsorganen, die nieuwe prana hierdoor zullen krijgen, nieuwe levenskracht, nieuwe vrijheid.

Stuur het licht nu bewust langs de nieren en laat het vol liefde op die donkere hoekjes spelen van bewuste of onbewuste schuldgevoelens, die elk mens in zich draagt. Soms terecht, soms onterecht. Geef het liefde en warmte met dit licht mee. Hierdoor zal het veranderen en je vrijer maken. Stuur het licht nu bewust naar je stuitchakra en breng daar de transformatie van die nieuwe mens die je bent tot stand. Richt het licht nu langs je benen naar je voeten en vraag in jezelf de kracht van jouw zijn, om juist als de mens die jij bent, staande op de grond in de materie, dit nieuwe bewustzijn te realiseren.

Dan zend je het licht weer omhoog. Je brengt het omhoog, naar die sacrale chakra's, die te maken hebben met schepping vanuit geest in materie, met die seksuele krachten, die energieën, die in ons mensen leven en die ons ook tot mens maken. Zie hoe dit witte licht van bewustzijn, van liefde, van eenheid Gods, ook juist in ons zijn als man of vrouw, de machtsenergieën die daarin verborgen liggen, veranderen en transformeren tot liefde en harmonie.

Stuur dit licht nu zelf verder omhoog naar je zonnevlecht. Oh, daar kom je dan zo veel, misschien nog onverwerkt, leed tegen. Oude aspecten zoals pijn. Maar je hebt nu zoveel kracht in je, dat je ook hier die liefdeskracht van dit witte licht kunt brengen. Doordat je het nu zelf zo bewust doet, merk je tot je verbazing, dat het je steeds gemakkelijker zal vallen, om al datgene wat jou uit jouw kracht, uit jouw waarden, uit jouw liefde haalt, om dat te kunnen veranderen.

Nu stuur je dit licht naar het hartcentrum. Het is alsof dat hartcentrum plotseling in een prachtig zachtgroene kleur komt te staan. De energieën van het hartcentrum, de grazige weiden - 'en ik zal u voeren tot de grazige weiden' is gezegd - van het hoger astrale gebied. Daar waar de materie van de mens in eenheid komt met de ziel. En de gouden roos van het hart gaat open en het hartcentrum zendt stralen uit en geeft dan zo'n kracht, dat alles wat je zult gaan doen, zult gaan spreken en zult gaan zijn, in die kracht van de liefde zal zijn.

Leg dan nu je linkerhand op je hart en breng nu in jouzelf die hoogste genezende energie tot stand, die je daardoor zult mededelen aan al degene die tot jou komen. Zo zal je het uitstralen.

Breng dan nu je rechterhand met de duim op je voorhoofd, op het derde oog, het inzicht. Je vier vingers op die diepe geestelijke aspecten in de kruinchakra. En zeg in jezelf:

‘Ik ben in God’s heilige naam,
in mijn diepste acceptatie,
in werkelijk vertrouwen,
in mijn diepste vergeving,
in werkelijke liefde,
naar een ieder om mij heen en naar mijzelf,
in een diepe genezing,
in totale eenheid.

Aum

Visualisatie

Kijk eens wat een prachtige bos bloemen. Mooie kleuren. Het zijn precies de kleuren, die er vandaag in en met ons zullen zijn. Het paars, het hoogste zijn en de zuiverheid, die wij in ons hebben, of we zo zuiver zijn of niet. Of we onszelf nu zuiver vinden of niet. Of we er nu eindelijk zijn of niet, dat is onbelangrijk. De zuiverheid in onszelf, die diepste aanwezigheid in onszelf te weten en te zijn. Dat is van een zo grote kracht, dat juist vanavond heel diep, vanuit onszelf, er uit zal komen.

Laten we enkele momenten heel stil in onszelf zijn. Dit is geen meditatie, maar toch enkele momenten van innerlijke stilte. Bereid je er op voor, dat je deze avond hier niet zo maar zit. Dat je hier zit omdat juist jouw aandeel gevraagd wordt mee te draaien in het geheel. Want zonder ieder’s aandeel komt er geen verandering. En alleen wij kunnen dat tot stand brengen.

Dat in mij het heilig vuur mag ontbranden,
zodanig dat ik mij durf te geven aan dit hoogste zijn in mijzelf.

We gaan naar Pinksteren toe. Pinksteren is het vuur van de Heilige Geest. Het vuur van de indaling van de Heilige Geest in de mens. Het vuur van het ontsluiten van de heilige vrije wil om met het eigen licht in de mens zelf te durven en te willen staan in de kracht van dit eigen licht, dat in ons allen de durf om onze eigen kracht, ons eigen licht, ons eigen liefdesvermogen, al datgene wat wij zijn en hebben, in dit ons leven nu ook werkelijk te realiseren. Dat wij niet meer bang zullen zijn. Dat wij geen angst meer zullen hebben. Angst om te leven vanuit dit zijn, wat wij zijn. Dat er in ons vrijheid, ruimte en de kracht komt, om in deze liefde te staan. Want wij zijn in God's Zijn. Wij zijn waardig te zijn in dit grote eeuwige Licht in ons. Zie je zelf dan als die mens die je bent. En durf het aan om nu met elkaar samen die weg te gaan die voor een ieder z'n eigen weg is en toch wetend van deze verbondenheid, die niet alleen in deze groep geldt, maar over de gehele wereld gaat. En dat wij, mensheid, vanuit ons eigen zijn in ons de macht, de macht van liefde hebben, om onze wereld weer leefbaar en menselijk te maken. Mens, durf te leven in het licht van jouw eigen zijn. Mens, wees dan als een kind en ontvang datgene wat in jou is. Ontsluit je hart. Zo wordt er gegeven:

Doorgeving

Ontsluit uw hart.

Laat Mij in u zijn.

Laat mijn Aangezicht in uw aangezicht zo herkenbaar worden,
dat gij mens zult zijn een Christus in uw zijn.

Zo wees dan met Mij, mijn broeder, mijn zuster,
opdat er zal komen een wereld,
waarin geen haat, geen macht
en geen liefdeloosheid meer de overwinning zal behalen.
Doch dat in uw hart uw liefdeskracht zo mag stralen,
dat u al degenen die tot u komen zult omarmen in deze liefdeskracht.

Zo wees dan met Mij en ontwaakt dan,
hart van Mijn Hart.
Wees met Mij en kom in de vreugde van Mijn Zijn in u,
kom in uw menselijke waardigheid, in uw verbinding met Mij.
Hef uw kaars omhoog
en zeg met Mij:
Heer van het Licht, God in mij,
ik ben waardig in u te zijn, deze mens te zijn.
Ik ben dankbaar in diepe vreugde, dat ik deze mens mag zijn.
Amen.

Laten wij nu dit licht, deze liefdeskracht in onszelf van uit ons hart uitzenden, vol warmte, vol mededogen, juist naar die plaatsen, waar zo veel pijn is, zo veel verdriet, onnoemelijk veel leed, zonder enig oordeel. Laat stromen. Wees één, geef warmte. En zie dan hoe deze energieën van ons, deze warmtestraling, deze liefdeskracht wordt opgevangen en daarheen geleid, waar het nodig is. Dat er enig licht in die duisternis komt. Dat in de komende maanden, maanden van zon, van ontspanning, van vakantie, van je zelf mogen zijn, dat in deze maanden in je zelf zo veel ruimte komt en zo veel vrijheid. Dat je straks, wanneer de dagen korter zullen worden, wanneer het licht in de materie gaat afnemen, jouw eigen licht steeds stralender zal zijn en herkenbaar, diep in je zelf, de ander helpend. Ik wens ons allen nu maanden van inkeer, van stilte, van ontspanning en vreugde, van ruimte en van kracht, om straks weer ons werk te kunnen doen. Dat werk, waar wij voor gekozen hebben. Amen.

DEEL III: DIALOOG

Tijdens de lezingen zijn vragen gesteld, die wij per onderwerp hebben gerubriceerd. Soms is er sprake van enige overlapping. We hebben deze er bewust in gelaten, omdat Zohra in haar antwoord vaak net een ander facet belicht. Hierdoor kan er een steeds vollediger beeld herkend worden.

Aanwijzingen voor hulpverleners

--- Is het fout dat je nog uit je ego handelt?

Z: Dat kan bijna niet anders. En bedenk vooral, dat in de oosterse religies, de esoterische groeperingen en filosofieën, het ego als ondermaats wordt beschouwd. Het ego moet weg. Iedereen mag het zijne hebben, maar zoals ik het door krijg, is dat niet zo. Dat ego is het enige instrument, wat wij hebben om dat een zijn met het hogere hier tot realisatie te brengen. Daar zitten natuurlijk altijd missers in. Deze vloer is bijvoorbeeld glad; je maakt even een misstap. Dat kan niet anders. Je goede wil en je goede trouw zijn de criteria hiervoor. Maar dan nu met de kennis van deze subtiele energieën. Wanneer je de ander iets aanreikt en wanneer jij jouw verantwoordelijkheid serieus neemt, kijk dan even bij je zelf, of je dit niet doet om de ander als het ware over te nemen. Want dan blijft er niets van hem over. Dat mag niet. Dus dat is macht. Of dat je het doet om zelf een kick te krijgen, heet dat dan. Dat is een absoluut verkeerde energie, die je nu met het bewustzijn, wat je nu hebt of zal krijgen, best kunt weten en kunt tegengaan. Dus zo bouwen wij het met elkaar op.

--- Als je blijft relativiseren, dan verliest het aan kracht.

Z: Ja, Als je het relateert vanuit macht en van uit eigen angst en vanuit eigen miskennis, dan verlies je aan kracht. Dat is fout. Ik wil het misschien niet relativiseren noemen. Noem eens een ander woord.

--- Het voelen of je goed zit.

Z: Ja dat vind ik beter. Dus wanneer je in jezelf gaat voelen of je goed zit, doe het dan vooral niet vanuit je eigen miskennis, je eigen angst of van 'oh hemel doe ik het wel goed?' Dan zit er al een andere trilling in die voor de ander juist dat oproept, dat ook in hem is. Dat is niet goed. Maar wel wanneer je het doet vanuit je kennis van datgene wat ik nu geef - dat gaat allemaal in flitsen, nietwaar?

Zo van 'daar wil ik de ander vrij in laten'. Daar zit het in. De gelijkwaardigheid, die jij dan vanuit je zelf naar de ander toe voelt. Dat straalt je uit en dat pikt de ander op. Dan wordt die vrij en dan kan die er meer mee doen.

Dat wil ik hier nog even zeggen: Een spirituele hulpverlener, die werkelijk op de goede weg is, wil niet zijn eigen kennis, macht en persoonlijkheid erin bevestigen. Nee, die wil de ander juist tot zijn recht laten komen. Dat is heel wat anders. Wanneer je dat doet dan kom je op een dieper niveau in die gebieden, waar het begin van de vervorming zit.

--- De ander heeft toch ook zijn verantwoordelijkheid?

Z: Natuurlijk. Die heeft dat zeker.

Als je de ander in de eigen waarden, dus ook in de eigen verantwoordelijkheid laat, dan krijg dat daar een samenwerking komt. 'Waar meer zijn dan twee, daar zal Ik met u zijn'. Dat zit daar heel duidelijk in. Zo werkt dat heel duidelijk.

Wat nog dieper gaat is, dat wanneer je op die manier werkt en de ander dat dan ook kunt aanreiken, zonder dat jouw persoonlijkheid als hulpverlener daar iets uit wil hebben voor zichzelf, dat je die persoon daardoor een bepaalde handreiking geeft, zodat hij dan zelf de kracht krijgt om innerlijk in de dieper liggende niveaus tot een verandering en verlossing te kunnen komen. Daar gaat het om.

Wisselwerking

Kijk, je bent daar dan als hulpverlener en een hulpvrager; dan lijkt dat wel eens ongelijkwaardig te zijn. In het nieuwe tijdperk - is me uitgelegd - is de hulpvrager net zo goed de hulpverlener, zoals die hulpverlener de hulpvrager is. Want dat is een wisselwerking. Dat houdt in - in het nieuwe tijdperk, dat er veel meer gewerkt zal worden vanuit de gelijkwaardigheid van mensen onder elkaar, want je bent die eenheid. Jij bent net zo goed het goddelijk zijn als ik dat ben of wie dan ook. Het houdt ook in, dat hierdoor die dieper liggende energieën, hoe daar mee te werken, steeds duidelijker gaan worden en daardoor een nieuw mensbeeld, godsbeeld en maatschappijbeeld gevormd wordt. Dat is spirituele hulpverlening.

--- Bij de behandelingen die ik geef heb ik heel vaak het idee, dat deze niet nodig zijn. Komt het nu door de mensen die komen of komt het door mezelf?

Z: Het is altijd een wisselwerking. Ik denk dat de behandelingen, zoals ik dat ook heb doorgegeven, (de integratiebehandeling en de transformatiebehandeling) een handreiking zijn voor de mens zelf. Kijk, het bewustzijn verandert. Toen ik hier twintig jaar geleden mee begon, heb ik me een ongeluk gewerkt om al die schotten bij de mensen weg te krijgen. En nu, als je voor de zaal staat, dan denk je hé, het gaat zo maar. Het verandert natuurlijk in die jaren.

Dan is hetzelfde van toen niet altijd nodig voor iedere persoon die je tegen komt. Dat moet je zelf, vanuit je eigen inspiratie, wijsheid en achtergronden, kunnen voelen: bij deze wel en bij die hoeft het niet.

--- Wat is het verschil wanneer je als hulpverlener iemand een behandeling geeft en wanneer je iemand zichzelf laat behandelen?

Z: Ik heb mogen doorgeven dat wanneer de mens zichzelf behandelt, er daardoor een bepaalde energie in de vorm van een bepaalde kracht vrij komt, om zelfs nog dieper met je zelf aan de gang te gaan en bezig te gaan. Dan is datgene wat die spirituele hulpverlener daar doet een enorme handreiking. Dat is natuurlijk niet verplicht of zo. Dat bedoel ik niet. Het is gewoon iets wat u in overweging zou kunnen nemen, dat misschien te kunnen gebruiken. Dat weet ik niet. Dat hangt van uzelf af. Elk mens is daar vrij in. Dat werd aangereikt om duidelijk te maken, hoe ieder mens zich dan juist door toedoen van de spirituele hulpverlener die hem dat uitlegt, die dan daarover spreekt en dat laat zien. Dat ieder mens dan zelf tot die kracht kan komen. Dat is belangrijk. Hoe u dat doet is natuurlijk vrij. Wij zijn van de afhankelijkheden af nietwaar?

Nieuwe bewustwording

--- Je ziet de laatste tijd, dat de prijzen voor cursussen de pan uit vliegen.

Z: Ja, ik ben altijd tegen hoge prijzen geweest. Maar dan zeggen ze, dat het allemaal niet voor niets kan. Dat is waar ik altijd tegen fulmineer. Ik probeer dan het allemaal zo goedkoop mogelijk te houden.

Dit is nou iets, wat ik in het begin noemde als de macht van degene die dan zich toch boven de ander plaatst. Degene die een cursus geeft, is heel vaak ongelijkwaardig. Ik breng juist - dat wordt aangereikt - dat in zo'n cursus juist de inspiratie, wijsheid, kennis, al datgene wat de mens heeft, naar voren kan komen. Maar dat moet de mens zelf ook willen. Dan krijg je gelijkwaardigheid en niet ongelijkwaardigheid. Dingen die doorgegeven worden, worden dan misschien door een bepaald kanaal doorgegeven. Dat kan ik verder ook niet helpen. Dat komt dan. Maar dat deel ik dan met elkaar. Het is niet omdat ik het zoveel beter weet. Ik wil het hier even naar voren brengen. Dat is de nieuwe bewustwording en de nieuwe vormgeving van deze bewustwording in het nieuwe tijdperk. Het oude is, dat iemand zich profileert als degene die dat allemaal weet en de macht daarvan heeft, maar ook daarvan lekker de centjes van op strijkt. Dat is heel wat anders. Ik denk - ik denk niet, ik weet het zeker - dat het oude juist in de vormgeving van die nieuwe bewustwording is ingeslopen. Daar moeten we voor waken. Dat moeten we ook gaan herkennen en daar niet aan mee doen.

--- Mag je mensen die stemmen horen een integratiebehandeling geven?

Z: Dat hangt er helemaal van af hoe ze die stemmen horen, wat dat in hen te weeg brengt, wat je zelf ervaart, ziet, voelt en hoort bij hen. Je moet je daar naar aanpassen. Die behandelingen, die zijn doorgegeven, zijn globaal gegeven, een basisgegeven. Die moet men niet te pas en te onpas maar mee in het rond zwaaien. Dat is niet goed. Er zijn bepaalde groeperingen, die lessen krijgen en volgen. En die de dingen die ze leren te pas en te onpas naar voren brengen en daardoor mensen daar ook afhankelijk van maken. En daardoor ook vaak een overspanning van het zenuwstelsel krijgen, want dan komt er te veel in het bewustzijn, waar die mens nog helemaal niet aan toe is en het dus ook niet aan kan.

--- Een persoonlijkheid kan in het positieve, maar ook in het negatieve zijn. Ik ken een vrouw die heeft het gevoel dat ze thuis in satanische sferen zit. Ze heeft een paar keer ervaren: 'Als ik 's morgens wakker word, heb ik een krab op mijn rug, die dan wel in de loop van de dag weer weg zakt. Maar wat 's morgens vurig rood is.' Kun je daar iets over zeggen?

Z: Ja. Daar word ik de laatste tijd steeds meer mee geconfronteerd. Kijk, mensen gaan open voor andere dimensies. Je weet allemaal 'zo boven, zo beneden'. Wat er in jouzelf is, wat je uitstraalt, dat krijg je ook naar je toe. In wat ik nu ga zeggen moet ik heel voorzichtig zijn, want je kunt natuurlijk mensen een schuldgevoel aanpraten. Maar het is wel zo, dat de energieën, die in jou aanwezig zijn, de vertaling zijn van de energieën die naar jou toekomen. Ik zal weer een gemakkelijk voorbeeldje van mezelf geven. Toen mijn man net was overleden en iedereen na de crematie weg was - ik bleef alleen in huis achter - was ik bang. Ik was voor het eerst van mijn leven bang. Onder het mortiervuur van de extremisten - pelopors, zoals ze toen heetten - was ik niet bang.

Agressie

Ik hoorde beneden geluiden. Mijn man had een bergstok met een ijzeren punt. Die stond naast mijn bed. Ik ging in het stikke donker met die bergstok met ijzeren punt de trap af. Ik dacht ik sla iedereen de hersens in die mijn huis durft binnen te komen. Ik was dus ook agressief. Dus het verdriet, de eenzaamheid daardoor, de angst maakte agressie in mij los. Dat zijn energieën. Ik naar beneden. Niets te zien. Ik weer naar boven. Ik kwam de trap op en ik zag iets wat ik nog nooit gezien had. Ik heb nooit iets negatiefs van 'de andere kant' zal ik maar noemen, gezien. Ik zag een soort vormgeving - ik kan het niet beschrijven - met een afschuwelijke grijns. Dus ik was helemaal van mijn stuk en dacht: 'Wat is dit nu?'

Toen werd vanuit de begeleiding gezegd: ‘Dit is uw les Zohra’. Ik bevend weer in bed gestapt. Toen werd uitgelegd, dat door mijn boosheid, mijn niet willen en kunnen accepteren, ook mijn angst voor de eenzaamheid, de basale onveiligheid die elk mens heeft - dus ik ook - zodanig werd gestimuleerd, dat ik de energieën om mij heen met mijn vertaling kleurde. Dus mijn vertaling gaf daar zo’n afschuwelijke grijns aan, aan die energieën, die om mij heen waren. Ik deed dat dus. Toen ik dat begreep, ebde natuurlijk de angst en de zenuwen en zo weg. Toen kon ik begrijpen hoe dat zich afspeelt.

Entiteiten bij kinderen, negatieve energieën, zijn vaak niet eens echt kwaad, maar zij zijn diep ongelukkig. Zijn niet in het bewustzijn van eenheid van liefde. Zij hebben zo veel ondervonden, dat het ook niet kan. De persoon waar ze bij komen zal bewust of onbewust iets in zichzelf hebben, wat dat aantrekt. Deze aantrekkingskracht kun je natuurlijk stimuleren of juist transformeren. De mens van nu gaat steeds meer open. Die energieën hebben ook steeds meer vat op ons. Zowel positief als negatief. Alles heeft twee kanten. Het is juist goed dat dit gebeurt, want daardoor gaat de gesloten deur open die wetenschap en maatschappij gezet hebben naar de onbewuste dimensies, naar spiritualiteit toe. Deze deur gaat langzaam open. Er komt een enorme stroom, positief en negatief, naar ons toe. Het is nu dus ook zaak, juist voor de spirituele hulpverlener, om mensen daarin te begeleiden en voorlichting te geven. Alle disharmonie in jezelf trekt datgene aan en verdubbelt, wat aan disharmonie om je heen is.

--- Je zegt nu iets heel moois, vind ik. Wij hebben meest het gevoel dat we geholpen worden door die andere kant.

Z: Jazeker, want deze zaal is nu vol met jullie, maar als jullie eens wisten, wat hier allemaal nog zit.

Dat is ook weer een van die gebeden in de tempelviering: ‘Dat er een nieuwe aarde in een nieuwe hemel komt’. Toen vroeg ik in mijn onschuld naar boven, zegt u het niet verkeerd? ‘Nee, het is niet verkeerd, de nieuwe aarde betekent het nieuwe bewustzijn van de zielen die overgaan en die weer terugkeren. Dus ‘pardon’ naar boven. Ik ben soms een eigenwijs persoon.

Wil iemand hier nog op ingaan? Het is namelijk heel belangrijk. Ik denk dat jullie steeds meer hiermee in aanraking komen, vooral ook door de multireligieuze samenleving, die wij nu krijgen. Daar zit heel veel magie in. Ik merk dat gewone Nederlandse mensen, die misschien nog nooit van magie hebben gehoord, maar die wel spirituele hulpverlening doen, heel hard bezig zijn met magie. Van zwart tot grijs tot wit.

--- Zijn de beelden, gestalten e.d. waar mensen het over hebben, niet vaak een symbool voor de innerlijke pijn die mensen hebben?

Z: Ja, dat is waar. In het etherisch veld om ons heen deponeren wij als vormgeving, datgene wat in ons denken en onze emoties zit. Wij creëren dus elementalen, of energie-vormgevingen, voortkomend uit onze eigen gedachten- of emotiewereld. Je kunt het natuurlijk niet zo ongenueanceerd aanreiken. Dan breng je bij die persoon een enorm schuldgevoel teweeg. De uitleg is dan, dat zijn entiteiten, of liever energieën om ons heen, die totaal leven in angst, in liefdeloosheid, in alles wat is gebeurd. Deze energieën voeden zich met datgene wat wij uitzenden. Dan breng je het al wat genuanceerder, waardoor die persoon niet direct in een schuldvraag terecht komt. Dat is juist heel goed. Hierdoor breng je de mens tot een grotere verantwoordelijkheid en inzicht naar zichzelf toe. De grens is heel subtiel en heel moeilijk, want je mag natuurlijk ook weer niet zo'n persoon als het ware aansprakelijk stellen voor wat daar is. Dat werkt ook niet. Dat is dan helemaal verkeerd. Jullie eigen inspiratie, inzicht en intuïtie is onontbeerlijk om met dit soort globale kennis te werken.

Ik denk, dat het goed is om in je behandelingen heel duidelijk op de kracht van de persoon zelf in te spelen. Dat is noodzakelijk.

Stemmen horen

Voor mensen die stemmen horen is in Nederland de stichting 'Weerklank'. Gelukkig begint het nu door te dringen binnen de reguliere hulpverlening, dat iemand die stemmen hoort niet per definitie gek hoeft te zijn, maar ze worden nog wel als ziek beschouwd. Wat natuurlijk ook niet altijd waar is. Het gaat langzaam aan toch de goede kant uit. Ik denk zeker, dat een spirituele hulpverlener een duidelijk inzicht daarin in zichzelf moet kunnen krijgen, dat het niet altijd entiteiten zijn buiten die persoon. Maar dat het vaak de sub-persoonlijkheden in die persoon zijn. En het is heel moeilijk om dat te leren onderscheiden. Ik denk dat een spirituele hulpverlener, van welke kant dan ook, alleen maar tot zijn beschikking kan hebben om het inzicht aan te geven: 'Denk er om, alles wat jij negatief denkt, wat niet in liefde is, ook met jezelf, alles wat je negatief voelt wat niet in liefde is met jezelf, is een opening naar negativiteit wat naar je toe komt. Maar het is ook wat daar diep onder in jezelf al aanwezig is vanuit datgene wat je hebt ondervonden.

Dan hoef je niet direct over reïncarnatie te spreken. Dat maakt mensen vaak bang. Maar wel vanuit datgene wat daar al aanwezig is in jezelf. Dat helpt die mens al een stuk verder. Ik hoop dat er op een gegeven moment ook vanuit wetenschap en spiritualiteit een soort verbinden komt van begrijpen, dat aan de ene kant dat die stemmen sub-persoonlijkheden zijn. En aan de andere kant energieën om je heen, die daarop inspelen. Die daardoor worden aangetrokken en dus zich als het ware - het klinkt heel lelijk - vol vreten daaraan.

In heel oude Javaanse geschriften, die ik kort geleden onder ogen heb gehad, de Wali Sanda, wordt melding gemaakt hoe een mens in wezen de schepper is van zijn eigen wereld. Dit heb ik twintig jaar geleden ook al zo doorgegeven in een heel andere vormgeving, in andere bewoordingen. Dit is een waarachtig feit, dat de mens met zijn bewustzijn de schepper is van de wereld om zich heen. Het hangt van ons eigen inzicht af, welk deel van ons scheppingsvermogen wij gebruiken om tot een vernieuwde wereld te kunnen komen.

--- In het spirituele werk dat ik doe, vind ik wat je zegt gemakkelijk. Maar ik geef een dag in de week les op school in het centrum van Rotterdam. Met kinderen van alle nationaliteiten, waar spiritualiteit taboe is, maar waar je eigenlijk alleen maar spiritualiteit moet zijn. Het is dan net alsof ik een trede mis. Ik heb het gevoel, dat ik op een of andere manier in een diepte in mezelf moet gaan staan, waardoor ik zonder woorden een soort energieveld leg, waardoor kinderen bereikt kunnen worden op een bepaald niveau.

Z: Ik denk dat het het tiende inzicht is uit het boek 'Celestijnse belofte'. Daar worden allerlei inzichten in gegeven in een mooi avonturenverhaal, spelend in Peru en het tiende inzicht ontbreekt. Ik denk, dat het tiende inzicht is dat je, bewust of onbewust, niet je ego bevoordeelde met je esoterische kennis, het weten en zo. Het is gewoon zijn vanuit de integratie van die kennis in je persoonlijkheid. Dat is dus de mystiek. Dat doe je in gradaties van niveaus. Dat doe je dan zodanig, dat je daardoor een energieveld aanlegt, waarin zonder woorden, zonder kennis, zonder begrip denk ik zelfs, van deze diepste achtergronden, een energieveld wordt aangelegd, waarin een ieder zich veilig en geliefd voelt. Dat is die gouden sleutel. Dat is dus de werkelijke integratie van die mystiek.

Terug naar de hulpverlening. Ik hoor al hier en daar zo van 'Ja, het is natuurlijk mooi gezegd, maar wat doe je nu ermee in de praktijk?'

Vierde inwijding

--- Ik ben pedagoge. Wanneer ik zelf in het leven sta en de vreugde van het leven ervaar, kan ik veel beter werken. Voel ik me niet goed, dan gaat het werken ook niet goed.

Z: Wat betekent dit ten opzichte van de wereld van energie, de energievelden in en om ons heen en hoe kun je dit dan in de maatschappij handen en voeten geven? Houdt dit dan in, dat je altijd zelf een hoog spiritueel wezen moet zijn? (Kijk naar mijn mimiek: met mijn neus omhoog.)

Dat je zelf altijd in de opperste vreugde moet leven en zingend door het leven gaan?

Dat is natuurlijk waanzin. Dat kan gewoon niet. Het houdt wel in, dat je op de achtergrond deze kennis hebt, wetend dat je als mens zelf, - en daar is een valkuil, daar mag het ego zich dus niet op beroepen of beroemen - een punt van stilte en integratie moet hebben bereikt, voor en aler je iets in jouzelf aan een ander kunt mededelen of aan kunt reiken. Waar zit dat in?

Ik zei al eerder dat de hele mensheid op weg is naar de vierde inwijding. De opening van het hart chakra. Het uiteindelijk bewust beleven van de energieën van het hart chakra. De liefde. De basis van de liefde in de persoonlijkheid is, in werkelijke onvoorwaardelijke acceptatie brengen van jouw zijn, als mens, met al jouw licht en schaduw aspecten, in wezen onbelangrijk, maar brengend tot een onvoorwaardelijke acceptatie. Dat houdt in, dat er daardoor in jou een grote mate van spirituele weerbaarheid gaat komen.

Spirituele weerbaarheid houdt in, dat je door de onvoorwaardelijke acceptatie van jouw menselijk zijn, in jouw gebeuren, in jouw context, in alles wat je bent, daardoor in een bepaalde mate van innerlijke 'onkwetsbaarheid' komt. Allemaal mooie woorden. Wat houdt dat in?

Dat houdt in, dat datgene wat van buiten af naar je toe komt - dat kan soms vreselijk zijn, we maken soms de meest erge dingen mee - en datgene wat in jouzelf zit aan onverwerkte emoties, aan dingen die je in je leven zijn overkomen, die je gedaan hebt, in een zodanige mate van liefdevolle acceptatie en dus vergeving gaat komen, waardoor er als het ware een energieveld in jou wordt opgebouwd. Door dit energieveld in jezelf krijg je de kracht om dat licht in jezelf - dat weten van die hoogste universele aanwezigheid, die liefdevolle intelligentie, dat je dat hebt en in jouzelf bent - en om jouw leven daarop te baseren en van daaruit te verrijken. Dat is een energie in jouzelf, die zo'n enorme straling heeft, dat die de ander kan raken en stimuleren, wat in de ander in principe ook aanwezig is. In principe. Soms is hij zich dat niet bewust. En dan moet je soms wel spreken en uitleggen en soms hoeft dat ook niet. Dan is die uitleg niet eens nodig.

--- In mijn werken lukt het me wel. Maar ik mis het alleen ontzettend bij mijn liefdesrelatie.

Z: Herkennen jullie dit allemaal? Kun je het ook niet alleen in jezelf plaatsen - wat natuurlijk heel belangrijk is - maar ook misschien in je werk, in datgene wat naar je toe komt, in datgene wat je mee maakt, wat je hoort van anderen naar je toe? Het doet pijn, ik weet er van.

Spel der engelen

Dat heeft te maken met de basale onveiligheid die onbewust in ieder mens aanwezig is. Deze basale onveiligheid is vanuit de eeuwen her ook uitgelegd vanuit het spel der engelen.

Dit spel der engelen - in de christelijke godsdienst heet het de val der engelen - was het de indaling van geest in materie, waardoor de dualiteit werd geschapen. De mate van deze dualiteit, die in de verdichting van materie natuurlijk steeds directer werd ervaren, bracht in de mens, in de materie, een schuldbesef. Dat heeft men, in alle religies en godsdiensten door de eeuwen heen, willen afkopen met bloedoffers en mensenoffers, dierenoffers enz., totdat de monotheïstische godsdiensten kwamen.

Dat schuldbesef moest toen op een andere manier afgekocht worden. Dat is heel diep in de genen van de mens doorgedrongen, ingedrongen, als een virus. Heet zoiets niet een virus in de computer? Dus het virus dat in de menselijke computer is binnen geslopen, door de eeuwen heen. De mensheid heeft door de eeuwen heen geworsteld om zich daarvan te bevrijden. Dat ging via de religies en godsdiensten. Nu zijn we, heel cruciaal, op het punt gekomen, dat we ons daar aan pas werkelijk kunnen gaan ontworstelen, door inzicht en begrip, dat het in ons zelf zit en niet iets is wat naar buiten toe moet gebeuren. Niet naar een hogere macht, niet naar een leergezag of wat ook. Waar zit het dan in?

De dualiteit van geest en materie, ontstaan toen geest indaalde in materie, daarvan werd altijd gedacht en gemeend, dat de mens in de materie dat niet zou kunnen verlossen, veranderen. Vele grote geesten, die in de wereld zijn geïncarneerd, hebben daar een mate van inzicht in gegeven. Heer Boeddha was daar heel groot in. Toen kwam, wat in de christelijke godsdienst wordt genoemd de Verlosser. Toen kwam Jezus, de historische Christus, die drie jaar lang de indaling was van de kosmische Christus, de Sanat Kumara, de zonnelogos, of welke naam dan ook.

Dus nu kan de mens zich gaan ontworstelen aan dat schuldbesef, door het begrip, dat het niet van buitenaf moet komen. 'Hij was de grote Verlosser. Hij zal het wel doen. Veilig in Jezus armen.'

Nee, veilig door jouw begrip, door jouw licht, door jouw kracht, door jouw heilige vrije wil om in jouzelf deze verlossing tot stand te brengen. En het daardoor - in gradaties van niveau natuurlijk - door te geven aan degene, die tot jou komt.

Veiligheid

Terug naar persoonlijke relaties.

Van leven tot leven bouw je karma op. Dat is niet negatief. Het is gewoon werk en herkansing tot verlossing. Dat gaat van leven tot leven verder.

Daar kom je allerlei mensen in tegen, nietwaar? We komen honderden mensen tegen. Met iedereen heb je een mate van relatie. Ik heb bijvoorbeeld een relatie met jullie. Het is een interactie, dus is het een relatie. Je komt ook mensen tegen, daar heb je een wat directere, intiemere relatie, interactie mee.

Deze directere relatievormen, die je, door de levens heen, krijgt met de mensen om je heen, hebben natuurlijk licht- en schaduwkanten. De persoonlijkheid is daar natuurlijk altijd helemaal in betrokken. De gedachtewereld geeft aan hoe de emoties willen gaan werken. Haal uit alles wat er gezegd wordt wat je voor jezelf kunt gebruiken.

De gedachtewereld geeft aan, wat emotioneel gebeurt en andersom; het is dus een interactie, een relatie, gedachtewereld en gevoelswereld, in de zonne-energieën, de plexus solaris, dus het emotiegebied. Maar nu verder. De mens heeft zich nu zodanig ontwikkeld, zijn intellect is zo ver gekomen, dat hij nu met begrip zich deze, wat vroeger esoterisch was, ('geheim' betekent het eigenlijk; heel diep verborgen in genootschappen en zeer ingewijden en hoger mens en zo) bewust kan worden. Het komt nu naar het gewone volk, als ik zo mag noemen. Wij, gewone mensen, het gewone volk, hebben nu de kans, de kracht, de macht en de heerlijkheid en de eerlijkheid, om in ons zelf deze dualiteit, misschien niet helemaal, te kunnen oplossen. Ik denk niet eens dat dit helemaal zal lukken, maar we kunnen wel zodanig transformeren, dat het ons niet meer bepaalt en niet meer als het ware tegen houdt van juist dat lichtwezen te zijn wat wij in werkelijkheid zijn.

Terug naar die relatie. De pijn daarvan.

In een relatie, ook vanuit andere levens, heb je elkaar ontmoet. Niet alles is rozegeur en maneschijn. Licht en schaduw zijn aan elkaar gegeven. In dit leven kom je elkaar tegen in een herkansing, om nu tot een bepaalde mate van harmonie te kunnen komen. Die harmonie kan alleen maar gebaseerd zijn, niet op die basale onveiligheid die je allebei hebt en zeker ook naar elkaar uitdraagt, maar juist op de veiligheid van het weten: 'Ik ben veilig bij deze persoon.' Hoe kan ik veilig zijn bij deze mens? Zij/hij naar jou en jij naar die ander? Het veilig kunnen zijn naar die ander is alleen mogelijk, als je beiden absoluut - en dat is heel moeilijk - die ander in zijn/haar waarden accepteert en laat zijn.

Wanneer je het vanuit je weten, vanuit je besef 'dat inzicht is zo mooi', op die manier naar die ander brengt, dan voeg jij jouw persoonlijkheidskleuring toe aan dat energieveld, aan de uitstraling daarvan. De toevoeging van jouw kleuring houdt in, dat je daardoor de ander als het ware ontzet uit zijn eigen kleuring. Daardoor wordt de basale onveiligheid, die bij ieder mens aanwezig is, zodanig gestimuleerd en geactiveerd bij die ander, dat deze dat weer uitstraalt, waardoor in jou een drempel komt. Dus het is gewoon aan een stuk door een uitwisseling van deze heel subtiële energieën.

Vuur

--- Kun je de lijn van: ‘Als er een brand geblust wordt, dan moet je alleen datgene doen, wat nodig is om die brand te blussen en geen andere dingen doen’, doortrekken naar de spirituele hulpverlening: Wat heeft de hoogste prioriteit? Wat is de brand in ons allen of in de samenleving die geblust moet worden?

Z: Dat is bijna een gewetensvraag.

De brand die er woedt is een zeer grote en somtijds in zo 'n destructieve mate aanwezig in het eigen zijn. Zodra u brandmeester kunt zijn, hetgeen betekent, dat u de brand in uzelf in een bepaalde mate van acceptatie kunt brengen, hetgeen de verkoeling van het water is, dan zult u de vlammen zodanig kunnen reguleren, dat zij u niet zullen vernietigen, doch wel in loutering tot vernieuwd bewustzijn kunnen brengen.

Het vuur is altijd in u aanwezig. De vlammen zijn datgene wat oplaait, gebaseerd op hetgeen in andere levens is gebeurd. In dit leven is dat zodanig gestimuleerd, dat hierdoor het vlies, wat over datgene ligt wat in andere levens met u is gebeurd, wordt opgelicht. Dat gebeurt zodanig dat de emotionele aspecten en vaak onverwerkte zaken, van datgene wat onder dat vlies aanwezig is, nu in uw bewustzijn komt. En dat zal oplaaien als vlammen die u kunnen vernietigen en destructief kunnen werken, zo u niet uw eigen diepste weten, uw eigen 'hogere kennis', in dienst zult gaan stellen van synthese tussen uw geest en uw persoonlijkheid, waarin de ziel de middelaar zal zijn.

Laat het in jezelf doordringen en zet er onmiddellijk jouw eigen zijn met jouw eigen achtergrond naast: ‘Wat kan ik hiermee? Wat heeft het mij persoonlijk te zeggen? Naar mijn achtergrond toe.’

Dat is namelijk belangrijk. Je moet het vertalen. Ik kan het alleen op mijn manier doorgeven, spreken, vorm geven. Dat is bij iedereen. En jullie kunnen het alleen op jullie manier. Dus daar moet door ons allen een brug geslagen worden. Wanneer je zo'n vraag waar een antwoord op komt meteen overspoelt met een andere vraag, dan kan het niet goed doordringen. Dat is dan verloren energie.

De prioriteit in de hulpverlening is de hulpverlener zelf. Daardoor ondergaat de straling van de hulpverlener een totale transformatie die absoluut door de ander wordt herkend, gevoeld en ervaren. Daar begint het punt van genezing.

--- Het vuur in de hulpverlener, is dat het vuur van de begeerte? Binnen de hulpverlening werkt begeerte toch niet genezend?

Z: Dat klopt, maar het vuur van de begeerte, wat dus in enorme vlammen kan uitslaan, waardoor je vernietigd kunt worden, is in vele gradaties van niveaus.

Die begeerte kan en zal heel vaak spelen in de mate van hulpverlening, die een hulpverlener geeft ter bevrediging van het eigen ego. Daar hebben we het zonet over gehad. Dat werkt destructief naar de hulpvrager toe, want daardoor wordt de onmacht, of juist de macht, in de hulpvrager gestimuleerd.

--- Ik denk wel eens dat wanneer iemand komt als hulpvrager, je - als hulpgever - deze moet wegsturen. Onze armen kunnen maar zo wijd. Maar als we allemaal onze armen zo wijd doen, kunnen we de gehele wereld omvatten. Ieder van ons. Op het moment dat je dat door kunt geven, dan gaat het bij jou hier ook rustig worden. Want dan heb je niet een vraag op een vraag gestapeld, maar je hebt een vraag met een antwoord beantwoord en de ander kan zijn antwoord doorgeven op zijn of haar niveau.

Z: Wat hiermee wordt aangereikt is, dat een hulpvrager altijd in potentie een hulpverlener kan zijn. Een hulpverlener zal op een goeie dag ontdekken, dat hij hulpvrager wordt. Dat is helemaal niet erg, want dat is ook weer het wisselende spel van de energieën. Je kunt het met het engelspel vergelijken. Om toch terug te komen op de dieper liggende basis in de vraag, de kreet van wanhoop van ons mensen, die ik hierin hoor: 'Hoe moeten wij werkelijk in Gods naam in deze wereld tot een bepaalde synthese komen van datgene wat wij geest noemen - in verdichting daarvan ziel, met de werking daarvan, de energie daarvan - in het leven van de mens van nu, ten aanzien van zijn begeerten, de vlammen van het vuur. Wat u zonet zei geeft daar een heel goede aansluiting op. Wanneer een mens, die verteerd wordt door zijn eigen vlammen, door het eigen vuur - die in de macht of de onmacht, twee kanten van hetzelfde - juist naar jou toe komt, dan zul jij als hulpverlener in die mens mogen proberen - vanuit jouw eigen zijn, vanuit jouw verlangen te zijn in een bepaalde harmonie - naast de ander te gaan staan in een inderdaad mede-leven.

Want dat is een totaal andere energie, dat is een opbouwende, positieve energie. Niet in het mede-lijden, want als je mede-lijdt, met de ander die lijdt, dan verdubbel je dat lijden. Daar zit een heel groot verschil tussen. De subtiele grens is het scherp van de snede, dat jouw persoonlijkheid - van iedereen dus - niet op hol slaat door de machtspositie, die op dat moment ontstaat. Deze machtspositie belicht ik vanuit de materie. De spiritueel bewuste mens zal dat niet als een machtspositie ervaren, maar ervaren dat zij/hij mag staan naast die ander, dus in gelijkwaardigheid. Daar wordt steeds weer opnieuw op teruggekomen. Want dit is de basis voor die vernieuwing en verandering.

Basale onveiligheid

--- Twee jaar geleden heb ik iemand meegenomen naar een lezing van Zohra. Daarna is ze in een proces geraakt, maar wilde geen hulp. Ik werd als een rivale gezien. Deze week belde ze op en vroeg om een behandeling. De vraag is wat haar aangereikt kan worden.

Z: Terwijl je sprak, heb ik er naar gekeken en ik heb gezien, dat bij deze vrouw, door datgene wat werd aangereikt, als het ware de onbewuste schellen van haar ogen zijn gevallen en eigenlijk toch onbewust datgene is gaan werken, wat - natuurlijk vanuit een ander leven - vooral nu in dit leven een overdruk op haar heeft. Dat is zo bewust geworden, dat zij daarvoor de tijd en de energie moest vrij maken om daarmee te kunnen werken. Zij is nu daar toch min of meer uit gekomen en staat nu op het punt naar een volgend stukje van de weg, waar jij haar wel degelijk in kunt helpen.

Dat ze jou zag als een rivale heeft je natuurlijk pijn gedaan. Dat is niet leuk, als zo iemand zoiets doet. Dat is bij haar voortgekomen uit angst, n.l. de herkenning van wat ze daar in jou zag. Door die lezing is het allemaal lekker naar boven gekomen. In dat een rivale zien in jou lag ook de basale onveiligheid van haarzelf, maar ook de afweer om zichzelf veilig te stellen, dus niet te komen in jouw energieveld. Te komen in datgene wat jij weet. Nee, zij moest zich zelf zijn. Dat projecteerde zij op een manier als zijnde, dat jij haar rivale was. De pijn die het bij jou heeft gebracht - mag ik even naar je kijken, soms niet leuk hoor - is gebaseerd op bepaalde zaken, die in jouw leven gebeurd zijn en waarin je jezelf door de ander juist vanuit angst en een bepaalde basale onveiligheid ontkend zag. Dat raakte zij nu weer bij jou aan. Zie, het spel der engelen noemen we dat maar. De energieën. Jij heb nu een redelijk aardig spiritueel bewustzijn, nietwaar? Jij hebt je talenten en gaven aangewend. Je bent daar al langer mee bezig.

In jou is nu - wat de hele dag is gezegd - de kracht, de macht en de heerlijkheid, om tot vernieuwing hiervan te kunnen komen. Het jou als rivale zien, raakte oude wonden bij jou aan, die nu op dit cruciale moment - want wij staan allemaal als het ware voor dat nieuwe poortje - jou niet meer behoeven te pakken, te knijpen. Daar kun je nu van los komen. En door dat spel der engelen, want ook in alles wat duister is - de schaduwkanten - zit die oneindige liefdevolle intelligentie verborgen. Juist door deze 'prik', het spel der engelen, komt dit bij jou weer tot bewustzijn in jouw denken en in jouw gevoelens en kun jij er dus nu iets mee. Dan zie ik het plastisch zo, dat het hoger zijn van ons, de geest - met de ziel daartussenin als de middelaar, die dus beiden, de geest en de persoonlijkheid verbindt - als het ware een spel met ons speelt, om in die persoonlijkheid juist alle krachten weerbaar te maken en op te roepen, om die eenheid tot stand te brengen.

Ik moet nu naar de praktijk terug. De praktijk hiervan is, dat je nu een zodanige kracht in jezelf hebt en die kunt gaan stimuleren en ontwikkelen, waardoor je die vlammetjes van dat oude vuur absoluut de baas kunt worden. Een emmertje water heb je al bij je. De zuivering door het water van het onderbewustzijn. Nu is je kans, grijp hem.

--- Een genezer gebruikt de stem-behandelingen. Produceert bij een consult klanken. Heeft steeds minder behoefte om te praten.

Z: Dank je wel. Inayat Khan heeft in zijn werken, in zijn boeken en in de Soefibeweging heel duidelijk de kracht en de macht van de toon gegeven. De toon, die de mens kan voort brengen. In alles zit genezende energieën in ons, zo ook in onze stem. De stembuiging, de rust, de liefde, de aandacht, dat zijn allemaal energietrillingen, die zich ook in de stem kunnen realiseren. Zo zal bij de een de stem - bij mij is het het spreken - waarin het gerealiseerd wordt en bij de ander op een andere manier. Ik denk, dat in die pluriforme hulpverlening van het collectieve geheel van geest - spiritualiteit - wat in de mens indaalt, al deze vormen hernieuwde aandacht moeten krijgen. En dat degene die zich daartoe aangetrokken voelt, daar affiniteit mee heeft, zich daarmee kan verbinden. Dat is niet voor niets, dat het hier ook wordt gegeven. Deze lezing wordt uitgewerkt en iemand zal het horen of lezen en misschien denken, 'Hé, ik ga een groep oprichten, waar juist op deze manier mee gewerkt kan worden'. Er zijn altijd mensen, die door een bepaald aspect aangetrokken worden en daar affiniteit mee hebben en daardoor iets van healing in zichzelf kunnen doen plaats vinden.

Explosies

--- Wat ik als spiritueel hulpverlener de laatste tijd in mijn praktijk en in mijn eigen dagelijkse leven merk is, dat bewustzijn zo groot wordt, dat het bijna niet anders kan als dat het explosies geeft. Je ziet dat in de hele wereld. Alsof het alleen maar op die manier kan.

Z: In jouw studie van antropologie, dus menskunde, is dit wat daarin zou moeten doordringen. Je kunt het even speciaal daar naar richten. De menskunde, die de wetenschap heeft over de mens, is gebaseerd op kennis van de persoonlijkheid, het gedrag, de invloed van buiten af en dergelijke. De menskunde, de kennis van de mens zou nu verdiept kunnen worden tot de innerlijke mens, waar we het als maar over gehad hebben. Nu naar wat jij vraagt. Het is waar, dat de materie soms zo verhard is, dat het alleen door de zachtheid van hart aangeraakt kan worden. Maar dat geeft werkelijk explosies. Dat geeft zo'n grote mate van verandering aan, dat daardoor als het ware revolutionaire energieën gaan spelen.

De mensen in onze maatschappij, waar alles gericht is op het vergroten en bevestigen van het ego, de materie, de consumptie, alles wat wij doen is gericht op materie. Om daar zo'n grote verandering in aan te brengen kan alleen door die explosies en revoluties, die overal ter wereld plaats vinden.

Wanneer je emoties onderdrukt, die een vernieuwd bewustzijn in je teweeg brengen, dan ben je verkeerd bezig. Want dan barst het toch uit. Dat heeft geen enkel nut. Dat is ook als het ware energievretend. Dat slokt je op. Dus als ik je mag adviseren, zo'n persoon die bij je komt, sta er naast. Leef mee en laat hem de emoties ook uiten. Dat is noodzakelijk. Maar geef ook aan, dat de rol van slachtoffer of van degene die zelf het in de hand kan houden, heel dicht naast elkaar liggen. Wil je slachtoffer blijven, dan zul je aan één stuk door al die emotiespiralen heen gaan. Wil je uiteindelijk zelf baas in eigen huis worden, dan zul je een bepaalde mate van zelfdiscipline moeten aanleggen. Hoe ver dat gaat kan ik zo niet aangeven. Dat kun je op zo'n moment bij iemand voelen, waardoor je die persoon kunt aanreiken: Nu is het zaak en tijd om jouw eigen zelfdiscipline ter hand te nemen en te zien: 'Ga ik nu niet te ver in mijn beleving van de emoties? Geef ik me er niet lekker aan over, waardoor ik daar weer in bevestigd word?'

Fotonen

--- Ik denk hierbij aan wat jij Zohra over fotonen gezegd hebt:

Fotonen zijn lichtdeeltjes, die het karakter hebben van een golfbeweging. Zo leer je dat in de natuurkunde. We hadden daar een gesprek over en toen kwam naar voren, dat fotonen informatiedragers zijn. Kosmische informatiedragers. Als je licht visualiseert, dan komt als het ware informatie in je hersenmassa. Je gaf een beeld van een hersenpan, waar een hersenmassa grijs was en waarvan maar een klein deel van die blauwe lichtjes op zaten. Dat heel kleine gedeelte is bij ons slechts actief. Als je licht visualiseert, dan wordt een groter deel van die hersenmassa, waar ook fotonen in zitten, bevrijd en die fotonen gaan dan ook als lichtdeeltjes werken, zodat die delen van de hersenmassa ook mee gaan doen. Vandaar ook de aandacht voor het licht.

Z: Dit is een heel duidelijke uitleg. Het gaat nog verder. De informatiedragers, fotonen, in ons hersenbestand - zo zal ik dat maar noemen - zijn tot nu toe zodanig beperkt, omdat zij gericht zijn op de afhankelijkheid van de persoonlijkheid van de mens van datgene wat omgeving, achtergronden, denkpatronen, emotioneel besef vanuit cultuurhistorische en religieuze achtergronden, aan die mens is gegeven.

Nu komt er in een interactie vanuit de geest naar de materie toe, vanuit de oproepende kracht van de materie mondiaal een nieuw bewustzijn over de gehele aarde heen, die de informatiedragers, die fotonen, nieuwe informatie gaat verschaffen, die invloed heeft, zelfs op de genen van de mens.

In de medische wetenschap zouden met dit begrip totaal vernieuwende methoden kunnen komen - en ik denk vooral ook aan de psychische wetenschap - waardoor de mens geholpen kan worden om de nieuwe informatie, die deze fotonen aandragen, in zodanige mate van kracht en van weerbaarheid te kunnen ontvangen, dat hij daardoor niet ondersteboven gaat.

--- Een natuurarts: Ons schuldbesef heeft er naar mijn gevoel voor gezorgd, dat er zo'n dikke knoop in de zonnevlecht kwam. Dus we mogen onszelf weer op de borst slaan, maar dan vanuit een andere levenshouding van 'Ik hou van mezelf.' Hier zit onze hartklier, onze thymus, onze weerbaarheid en we mogen onszelf wel op de borst kloppen, als het maar gebeurt vanuit een levenshouding vanuit gelijkwaardigheid. Ik kan me voorstellen dat als je vanuit zo'n levenshouding met je zelf om gaat, je daardoor dat poortje van het hart opent en er dan zoiets kan ontstaan als de heerlijkheid van het delen van die vreugde, wat uit je zelf komt. Als hulpverlener zullen we in de eerste plaats op ons eigen poortje moeten gaan kloppen, om die energie te laten stromen.

Z: Ja, dat is waar. Dat is wat in het begin is gezegd, de gouden sleutel hebben wij in onze hand, want de kracht, de macht en de heerlijkheid is in u. Dat is dus de opening van het hart.

Je moet dat vertalen. Kom je bijvoorbeeld zo op een symposium met artsen of met andere wetenschappers, en je zeg 'ja jongens, jullie moeten op de poort van je hart kloppen', dan voeren ze je af.

Dus hebben wij nodig dat ieder van ons een adequate vertaling geeft, brengt, maakt en doet van dit besef. Dat is wat we vandaag hebben uitgespit.

De vertaling hierin, daar wil de begeleiding naar toe: dat in de maatschappij een zodanige vertaling gaat komen vanuit ieders individuele discipline, achtergronden enz., waardoor dit niet wordt gezien als iets buitenissigs.

Dat ligt aan ons. Aan de manier waarop wij, zoals we hier allemaal zitten, die vertaling tot stand brengen. En nu kom ik misschien op een beetje pijnlijk punt. Die vertaling hangt dus af - natuurlijk van jouw achtergronden, van je kennis, inspiratie enz. - maar zeker ook van jouw kleuring als de mens die je bent. Niet zozeer alleen de hulpverlener, maar vooral als de mens die je bent. Dat kun je op alle niveaus brengen. Je kunt je geweldig op de borst slaan. Niet goed. Je kunt voorzichtig op je hart kloppen. 'Hallo, word eens wakker.' Wel goed. Je moet dat overbrengen naar mensen die er nog nooit van gehoord hebben.

Al jullie inspiratie, kennis, wijsheid, alles wat jullie hebben, moet nu gaan spelen en sterk worden, om datgene wat wij hier met elkaar nu hebben uitgespit, als ik het zo mag noemen, te vertalen. Denk er dan vooral om, dat juist jullie kleuring daarvoor een wegwijzer is. Maar ook voor de ander die daar naar kijkt.

--- Het adrenalineverhaal. Die basische angst, die wordt ons ingegeven door ouderwets vluchten of vechten. De adrenaline zet aan dat je alleen aan die oer impuls gehoor kan geven. Als je nou in plaats van de afhankelijkheid van materie, mensen, goederen en bezit rustig kunt kloppen en zeggen 'Ik ben verbonden met mijn bron. Er is geen noodzaak voor adrenaline in mijn bloed. Ik vertrouw mijn bron.' Dan kom je al een heel stuk in rustiger vaarwater. Dan houdt die vergiftigde adrenalinestroom op, die niet nodig is als het gevaar er niet is.

Z: Dat is voor een deel waar, maar soms is die adrenaline heel goed, om de mens juist datgene tot stand te laten brengen wat hij moet doen. Alles in ons lichaam heeft een functie. In onze moderne wetenschap wordt het vaak zo gedifferentieerd en wordt niet meer gezien dat in wezen dat hele lichaam van ons en datgene wat wij ziel noemen - bezielde zijn van dat lichaam - een eenheid is. In het nieuwe bewustzijn - het holistische geheel hiervan - wordt er vooral op aangedrongen dat ieder mens - en zeker de hulpverlener - zal gaan begrijpen, dat de eenheid van die godsvonk - God's adem, die universele aanwezigheid in ons, door middel van de ziel, en al die latent aanwezige oude herinneringstrillingen in die ziel, werkend in de stof van de persoonlijkheid - een noodzaak is om dit in het begrip en in onze emotiewereld tot een eenheid te brengen. Want dan pas kan de mens werkelijk adequaat met zichzelf gaan werken.

--- Ik heb hier een aantal uitgangspunten die je eerder genoemd hebt, zou je deze verder willen toelichten? De eerste gaat over 'spirituele weerbaarheid, emancipatie, je niet meer als slachtoffer opstellen'.

Z: Wij als spirituele hulpverleners hebben, nu in deze tijd, de verantwoordelijkheid om de zoekende mens, wiens vermeende zekerheden soms voor een groot deel aan diggelen werden geslagen, kracht te geven en te helpen. Niet op een weg te zetten, dat is de eigen verantwoordelijkheid van de mens. Denk daar om. Maar wel om die mens iets aan te kunnen reiken waardoor hij een zodanige weerbaarheid in zichzelf kan opkweken, om datgene wat naar hem toe komt, aan te kunnen.

In onze maatschappij, dat ziet u, ook mondiaal, verdwijnt ontzettend veel wat zeker leek. Daar komen vaak negatieve zaken voor in de plaats. Hoe kan de mens daar mee omgaan? Dan wil ik even terug naar die oude Darwin theorie, dat de omstandigheden de mens bepalen.

‘Nee’, wordt er nu gezegd vanuit de Geest die ons begeleidt. ‘Nee, dat is geweest’. Nu gaat er een geheel nieuw perspectief voor de mens open. De mens bepaalt hoe hij die omstandigheden zodanig kan formeren, dat hij daar de baas in is, om het even populair te zeggen. Dat is spirituele weerbaarheid. Je zult, denk ik, die omstandigheden niet helemaal, waarschijnlijk helemaal niet, kunnen veranderen. Je kunt wel iets aan jezelf doen. Dat is die bevrijdingsactie, om een zodanige weerbaarheid in jezelf te gaan stellen, dat je het aan kunt. Ik denk, dat dit voor u allen, vanuit uw goodwill om daarmee met andere mensen te werken, een zeer groot gegeven kan zijn.

--- ‘De liefdeskracht, de hoogste krachtbron, is in wezen neutraal’.

Z: De liefdeskracht, waar we het zonet ook al over hadden, is in de mens absoluut honderd procent aanwezig, omdat hij komt vanuit de hoogste en ene krachtbron, die ene Geest van waarheid en liefde. Hoe je het ook wilt noemen, dat maakt mij niet uit, God of wat anders, kosmisch vuur. Dit is een neutrale liefdesenergie in de mens aanwezig.

Nog niet voldoende onderkend door de afhankelijkheid aan - en daar gaan we weer - religie, godsdienst, alles wat er van buitenaf naar ons toe komt. Die bevrijdingsactie richt zich nu op de bron, die in ieder mens innerlijk aanwezig is en die een neutrale liefdesenergie in jezelf is. Die jij als mens natuurlijk zult kleuren met datgene wat jij bent en wat allemaal met jou is.

--- ‘De innerlijke discipline’.

Z: In onze tijd is discipline bijna een vies woord. Wij hebben tijden gehad, dat dit er ook in de pedagogiek helemaal niet meer mocht zijn. Men begint daar wat van terug te komen. Het is niet de discipline, die de ander je oplegt. Het is de discipline die jij alleen in jezelf aanwezig kunt hebben, maar die je ook kunt gebruiken.

Herinneringstrillingen

Een praktisch voorbeeld: Ik ken mensen, waarvan de vrouw een zwaar ongeluk heeft gehad. Daardoor heeft zij een whiplash gekregen, welke natuurlijk een zeer grote invloed heeft op het lichamelijke zijn van deze vrouw. Maar daardoor is bij haar ook - wat ik dan noem- het hele fijne, haast doorzichtige vlies van datgene wat over die herinneringsenergieën ligt, vanuit andere levens, verscheurd. Ik denk dat jullie allen met heel veel mensen in aanraking zullen komen, die dit soort gegevens in zich hebben. Het hoeft niet altijd door een ongeluk te komen.

Soms wordt dat vlies ineens als het ware weggerukt en is men bezig zich emotioneel - daardoor ook vaak ontkrachtend - te bevinden in een vorig leven.

Dit gebeurt heel veel.

Terug naar die vrouw: Met heel veel pijn en moeite, met heel veel respect van mij daarvoor, is het haar gelukt om - inderdaad door onze gesprekken en met dit weten - dat vlies als het ware langzaam aan te herstellen.

Whiplash is iets wat nu pas min of meer erkend gaat worden in de medische wetenschap en door verzekeringen. Zij heeft erg op moeten boksen tegen ontkenning in die wereld.

Wat houdt dat in? Dat betekent, dat deze vrouw steeds heeft moeten vechten tegen die oude herinneringstrillingen van oud geweld, grote miskennen en ontkenning.

Dan zie je het oude waar dit allemaal in gespeeld heeft - natuurlijk in een hele andere context - terug in het nieuwe, met weer een soort van geweld en de ontkenning door alles wat daardoor op gang kwam.

Dit is een prachtig praktisch voorbeeld. Hoe een mens vecht tegen de zuigkracht van het oude: het slachtoffer zijn, het aandacht vragen en daardoor krijgen, het soelaas voor de miskennen.

Als je je miskend voelt en je krijgt veel aandacht en iedereen is lief voor je, want je hebt dit of dat, dan groei je daarin. Medelijden. Dus het lijden wordt eigenlijk dubbel. Wat is het medeleven? De ander er juist uit gaan halen. Dus beschoren aan de spirituele hulpverlener van welke achtergrond dan ook.

De werking van die spirituele energieën, de zuigkracht van deze energieën brachten soms in het innerlijk van deze vrouw de wens om het bijltje er maar bij neer te gooien: 'Wat doe ik hier? Ik kan net zo goed dood zijn. Ik hoef niet meer te leven.' Ondanks de liefde naast haar. Dan zie je, dat de zuigkracht van dat onbewuste een ontzaglijk grote invloed heeft op het bewustzijn, het gedragspatroon, het gewone materiële zijn van die mens nu. Ik denk dat jullie het allemaal herkennen vanuit jullie eigen achtergronden. Wat doet de spirituele genezer dan?

Je kunt magnetiseren. Dat is prima. Je kunt praten, uitleggen. Dat helpt. Daarnaast is het aan de spirituele genezer dat er een zodanige uitstraling naar de ander komt, waardoor die ander zich absoluut in vrijheid en in de eigen waarden naast jou voelt staan. Dat is alsof je de ander werkelijk zegt:

'Hé, mens, jij bent het waard om te zijn die jij bent en voor datgene wat met jou gebeurd is, daar heb jij en alleen jij alle kracht, alle liefde voor en alles in huis, om het aan te kunnen en het te kunnen veranderen. En omdat ik naast je sta, hoef je je er niet alleen in te voelen.'

De grens is heel subtiel, want je kunt die ander daardoor afhankelijk van je maken. Dat mag absoluut niet.

‘Ik geef je voor zover en zolang het nodig is de nabijheid in het medeleven, in de warmte.’

De menselijke warmte is een straal van licht, die de ander tot de herkenning brengt van het eigen licht.

‘De discipline’. Tot de orde roepen.

In het laatste contact heb ik duidelijk gemaakt, dat de tijd is aangebroken, dat zij de innerlijke discipline - die ieder mens in zich heeft - nu absoluut van stal moet halen en als het ware bij het nekvel grijpen: ‘Hé, nu gaan we daarmee beginnen.’

Dit ontbreekt vaak. Misschien zeg ik nu iets, wat niet zo aardig is naar de reguliere hulpverlening. Ik heb hier en daar gemerkt, dat dit soms bij hulpverleners ontbreekt. Dat men de ander echt in alle liefde, hem stellend in de eigen waarden, dus niet in de onderwaarden van ‘ik weet het zo veel beter’, maar in de eigen waarden, kan brengen tot die mate van zelfdiscipline, die die mens in zich heeft. Want anders had die niet de afkomst van geest, van licht.

--- ‘Herkenning van elementalen’.

Z: Elementalen is de naam die vanuit de geestelijke begeleiding is gegeven aan energiepatronen, energievelden, vormen, die wij zelf creëren uit onze gevoelens, onze denkpatronen en die eigenlijk allemaal gebaseerd zijn op de onderwaarden die wij ons zelf stellen. Dus weer, wij moeten komen tot een bevrijdingsactie.

--- ‘Spirituele overleving’ en ‘Bevrijding van karmische aspecten’.

Z: Dit behoort tot ‘Herstel van het plan Gods van deze hele aarde’, wat mondiaal speelt. Nu is de kans, de energie, zo ontzaglijk groot, dat de gehele mensheid, dus ook individueel, zich kan gaan bevrijden van de karmische aspecten. Dat hele verhaal zonet van die vrouw met alles wat er gebeurd is. De karmische aspecten, die haar nog zodanig in de macht hadden, dat het haar de grootste moeite kostte, om tot vrijmaking daarvan te komen.

De vrijmaking van karmische aspecten houdt als het ware een heel revolutionair en nieuw elan in, dat over de wereld gaat komen. Daardoor komen er nieuwe perspectieven, een vernieuwing van bewustwording. Daar werken wij allemaal aan mee, dat is spirituele overleving.

Mystieke ervaringen

--- ‘Eigen mystieke ervaringen stroken niet met het geleerde in reguliere opleidingen’.

Z: Dat is vaak wel waar. Daardoor ontstaat een grote verwarring. Doordat het hele bewustzijn over de gehele wereld steeds meer gaat veranderen en zich gaat richten op het spirituele - dus datgene wat niet direct in de materie is te herkennen - brengt dit bij vele, vele mensen over de hele wereld, en zeker natuurlijk ook in dit land, mystieke ervaringen teweeg. Iemand die streng gereformeerd, katholiek, vanuit de joodse origine of hoe dan ook, is opgevoed, krijgt een eigen mystieke ervaring, waardoor er vaak verwarring optreedt in datgene, wat de mens altijd voor waar heeft aangenomen. Of neem iemand die een academische opleiding heeft gevolgd, en daar alle kennis gehaald heeft waarmee hij in dit leven zijn taak zal volbrengen.

Wat zijn mystieke ervaringen? Dat is vaak plotseling in een ander bewustzijnsniveau zijn. Het ervaren bijvoorbeeld wanneer je iets ziet wat er met je zelf gebeurt. Het is niet rationeel te volgen bijna. Iemand die zo'n ervaring krijgt kan dan in totale verwarring raken. Dat heb ik al meerdere keren meegemaakt. Wanneer iemand in een totaal ander bewustzijnsniveau komt, weet hij niet meer waar hij zich aan heeft te houden. Die vermeende zekerheden, waar ik zonet over sprak, gaan hem dan ontvallen. Hij zal dan overal en nergens naar toe gaan en misschien niet naar de juiste inzichten gebracht kunnen worden.

Ik vraag van u - en dat vraag ik niet, maar dat wordt vanuit de geest gevraagd - u die hier bent als spirituele genezer met zo veel kennis, liefde, wat ik zoal hier zie, met datgene wat in jullie zit om te kunnen helpen: besef je verantwoordelijkheid hierin en ontnem de mens die naar je toe komt niet nog meer de eigen waarden en achtergronden, maar bevestig juist dan zodanig, dat er nieuwe perspectieven open kunnen gaan. Dat er als het ware een nieuwe horizon voor hem opengaat. Dus verbindt datgene wat er in die mens is met datgene wat hij nu als totaal nieuw en verwarrend zal ervaren.

--- 'Het groene licht richten op het hart bij sommigen en bij geestelijk verwarde mensen dit alleen richten op de hersenen'.

Z: Het groene licht, dat is het licht van de hartchakra. Je hebt het witte licht, het bewustzijn, wat door ons heen gaat. Dat is een visualisatie, die wij doen en die heel veel kracht heeft. Licht is ontzaglijk krachtig voor genezing. Ik meen dat ik het de vorige keer ook heb gezegd, dat ik heb gelezen dat vormen van kanker tegenwoordig ook genezen kunnen worden met laserstralen. Dus geconcentreerd licht.

Ik heb de fotonen genoemd. Dat zijn lichtdeeltjes, die nu nieuwe informatie doorgeven aan de hersenen, aan het hele centrale zenuwstelsel. Dit witte licht is neutraal, is bewustzijn.

Het kan pas in de mens gaan werken, als daarnaast de liefdeskracht, de kracht van het hart, aangewend wordt om het in de juiste proporties, die de mens in zichzelf aankan, operationeel te maken.

Dit operationeel maken gebeurt met energieën, die in jouw als hulpverlener aanwezig zijn. Dat betekent weer de ander in zijn waarden laten en vanuit het hart die energieën uitzenden die in associatie zijn met de betekenis van groen licht. In onze hele maatschappij zit de symboliek van het groene licht: het licht staat op groen en groen is veilig, grazige weiden, noem maar op. Daarnaast is het heel duidelijk het hoger astrale gebied. In dit hoger astrale gebied ligt het punt van datgene wat in de andere gebieden, mentaal, emotioneel, etherisch en in de materie (het lichamelijke) vervorming geeft. Het houdt in dat een werkelijk spirituele genezer pas enige helende, diep genezende invloed kan hebben op de cliënt, wanneer de spirituele hulpverlener werkelijk vanuit het hart de ander herstellend in de eigen waarden tot zijn recht laat komen. Dat is het groene licht, het hartchakra, wat dan werkt.

--- Je kunt het groene licht bij geestelijk verwarde mensen richten op het hoofd?

Z: Ja, daar komt rust, stilte van en vooral een mate van harmonisering. Richt je het bij die mensen op het hart, dan gaat dat te hard werken, waardoor die mensen nog verwarder zullen worden.

Drijfveren

--- Hoe kun je omgaan met diepe onbewuste drijfveren?

Z: ‘Tante Betjes’ die onbewust veel invloed op het dagelijks functioneren hebben. Ik sprak eens met iemand die heel diep onbewust de drijfveren had, die wij een tante Betje noemden. Zo’n vervelende zeur. Met alle respect voor alle tante Betjes dan. Zo’n tante Betje, die daar onbewust invloed op jouw gedragspatroon, op jouw functioneren heeft, zonder dat je het in de gaten hebt, kun je eigenlijk vergelijken met een dreinend kind. Ik vind een dreinend kind haast nog duidelijker, want ik denk dat iedereen wel òf kinderen heeft òf daarmee in aanraking komt. Zo’n dreinend kind wil de aandacht hebben.

Ik heb u al eerder uitgelegd, dat onze cellen allemaal een bewustzijn hebben, wat natuurlijk voor een groot deel gebaseerd is op het onbewuste wat daar aan herinneringstrillingen nog aanwezig is. Maar natuurlijk ook gebaseerd is op datgene wat in dit leven tot ons komt en vooral op het negatieve deel daarvan. Merkwaardig is dat het vreugdevolle erg gauw vervliegt en dat we alleen maar vasthouden aan het negatieve.

Het dreinende kind of tante Betje, wat een bepaalde mate van miskennis meegekregen heeft - terecht of onterecht dat doet er niet toe - en daar in dit leven mee geconfronteerd wordt, zal dus bij deze vrouw haar hele gedragspatroon, manier van zijn, daar op gaan baseren. Dan krijgt zo'n persoon, die een tante Betje, een dreinend kind, in zich heeft, kennis zoals wij hier allemaal kennis doorkrijgen, vanuit de geest. Het is ook niet van mij, maar het komt vanuit de geest.

Deze kennis helpt om tenminste te weten wat er aan de hand is. Dat is al veel. Maar nu nog de kracht te gaan ontwikkelen om die tante Betje heel vriendelijk naar huis te sturen, waar dan ook heen, en het dreinende kind gerust te stellen. Dat dreinende kind heeft liefde nodig. Die moet je niet met geweld tegemoet treden en 'Nou is het afgelopen!', want zo ziet men vaak discipline. Nee, dat dreinende kind kun je alleen met liefde veranderen. Wat houdt dat in?

In alle esoterische groeperingen is het de 'gewoonte' dat het licht centraal wordt gesteld. Natuurlijk, wij moeten naar het licht. Maar daarnaast wordt voor datgene wat wij duisternis noemen, de negatieve aspecten, erg weinig plaats ingeruimd. Wat ik zo gehoord heb, is dat niet goed. Wij hebben juist het negatieve deel in onszelf en in diegene die naar ons toe komt met liefde te omringen. Hier is de grens weer heel subtiel, die komt niet in het medelijden, want dan wordt de ander nog meer slachtoffer en dan gaat het kind nog harder dreinen. Nee, wel met liefde omringen en vanuit die liefde een bepaalde, ik zou haast zeggen, innerlijke discipline aanreiken, waardoor die mens zich daarvan kan losmaken en het dreinende kind tot een blij en gezond en vrolijk kind kan maken.

--- Hoe belangrijk is het om te letten op voeding?

Z: Ja, voeding. Ik weet niet of hier voedingsdeskundigen zijn, maar de artsen die hier aanwezig zijn zullen weten dat voeding natuurlijk ontzaglijk belangrijk is in het geheel van de mens, het gehele ecosysteem, zal ik het maar noemen. Zeker ook voor de mens, die in aanraking komt met de eigen spirituele energieën. Voeding houdt in, dat de mens gaat zien wat - dat is voor ieder natuurlijk individueel anders - vooral van belang is, waardoor in hem of haar de levenskracht ook werkelijk gestimuleerd kan worden.

Zo ken ik mensen in mijn directe omgeving, die nu in de nieuwe inzichten van spiritualiteit gaan komen en die plotseling ontdekken, dat bepaalde voedingsmiddelen geen goede invloed meer op hen hebben. Ik denk dat het van belang is dat iedere hulpverlener ook weet dat dit meespeelt. Zelfs in het gedragspatroon van de mens. Dat dit zowel psychisch als in de materie, in het hele darmsysteem en zo, gaat meespelen.

--- Jezus sprak de woorden: 'Ik en Mijn Vader zijn één. Zonder Mijn Vader kan ik niets. De Vader spreekt door Mij.' Wat bedoelde Jezus hiermee?

Z: Dit is wel echt de mystiek brengen in de integratie van het zijn, de realiteit.

'Ik en Mijn Vader zijn Eén'. De mens, ik, in mijn menselijk zijn, de realisatie van het goddelijk zijn, zegt dan: 'Ik, dit energieveld, ben deze mens. Dat is de grootste eerbied hebben voor het zijn van het goddelijke in ons. Hij geeft daarin: dat is één. Dat was zo in Hem. Hij was meester der vijf elementen: lucht, water, vuur, aarde en geest.

'Zonder Mijn Vader ben ik niets'. Zonder het besef van dit hoogste in mij, zal mijn menselijke persoonlijkheid niet volledig tot zijn diepste recht kunnen komen. Een vertaling dus.

'De Vader spreekt door Mij'. In ons allen, daar hoef je helemaal niet een medium of 'channel' voor te zijn. Het enige wat voor jou is, is dat jij de realisatie van dit goddelijke in jezelf bent. Dat je zelf die omstandigheden, die perspectieven, kunt openen om in jezelf tot die werkelijke eenheid te kunnen komen.

Dan heb je daar natuurlijk fasen in. Zo heb je een peuterzaal, een kleuterschool en zo zal zich dat verder gaan ontwikkelen. In het ene leven zus in het ander leven zo. Maar stel vooral niet wanneer je niet een 'channel' bent, dat jij dan niet in de Vader bent - een ouderwets woord, misschien heb je frustraties naar je vader - . Dat je dan niet in deze eenheid, dit goddelijke Zijn bent, dat is niet waar. Dat heeft te maken met de leerweg die je als mens hebt te gaan. Soms is het snel, omdat het een vervolg is van andere levens, waarin het al geweest is. Soms gaat het wat langzaam. Dan moet je er nog aan beginnen. Maar het is van ieder mens. Dat komt steeds meer en groter naar voren.

Om dat te kunnen opvangen moeten wij er paraat voor zijn. Dan zal je in jezelf - dat kun je ontwikkelen - je intuïtie ontwikkelen, waardoor je ontvankelijker zult worden, innerlijk, voor: 'de Vader spreekt door mij'.

Bewust en onbewust werken

--- Ik heb begrepen dat er tussen het bewuste en onbewuste weten een soort vlies zit. Dit kan wegvallen en daarmee valt ook de bescherming weg van de persoonlijkheid van de mens en kunnen de diepere kwaliteiten, die nog niet herkend worden, vrijkomen. Heeft dit proces ook met de oproepende kracht van de persoon zelf te maken?

Z: Ik wil hier even een differentiatie in aanbrengen.

Het wegvallen van het vlies heeft natuurlijk verschillende kanten. Het kan inhouden dat de negatieve karmische aspecten uit een ander leven heel erg duidelijk in het bewustzijn komen, waardoor een extra moeilijk proces op gang komt. Maar toch, wanneer men hier enige kennis van heeft, kan dit misschien helpen om tot een regulatie daarvan te komen. Dat heb ik uitgelegd met het voorbeeld van die mevrouw. Het andere wat jij, denk ik, bedoelt met het wegvallen van het vlies, is dat daar innerlijk een opening gaat komen naar diepere spirituele gebieden, waar je vanuit je eigen opvoeding, achtergronden niet zo direct raad mee weet. Dat is waar wij nu heel erg gericht op kunnen zijn.

Soms gebeurt het onbewust. Ik wil hier even naar druggebruikers en de verslaafden toe gaan, die onbewust een andere invloed in zichzelf krijgen. Een andere bewustzijnservaring die niet in het bewustzijn, dus in het denken, is gekomen, maar in hun gevoelens waarmee ze zich niet kunnen uiten en er geen raad mee weten. Wat jij bedoelt is, denk ik, gericht naar de mens die in deze nieuwe spiritualiteit bezig is, die mystieke ervaringen krijgt, die hem als het ware bijna omgooien. Er is het boek 'Een geschiedenis van God' van Karin Armstrong, over de Islam, Jodendom en Christendom. Deze godsdiensten gaan voorbij. De schrijfster zegt ook 'Wat dan wel?'. Deze categorie bedoel jij en die wordt steeds groter. Dat is nou juist waarom ik van boven uit gevraagd werd om deze lering-bijeenkomsten hier te gaan houden, zodat wij daar over kunnen praten. Want deze mensen komen naar jullie toe. Die zullen jullie moeten opvangen. Want er komen er steeds meer. Dit is de revolutie die over de gehele wereld gaat en die alles en alle vermeende zekerheden doet schudden en omver gooit.

Dat is het constateren daarvan. Maar nu, wat daarmee te doen?

Dat houdt in, dat de mens die naar je toekomt en zoiets zegt van 'Wat moet ik nou?' duidelijk de basis moet krijgen. De enige basis over de gehele wereld is, dat de mens zal weten, dat wat wij God noemen, hoe je je het ook voorstelt, niet buiten je is. Er is wel een hele grote wezenseenheid van energieën buiten je, zeker. De goddelijke krachten zijn in je. En jij hebt als mens daar de volle verantwoordelijkheid en kracht voor om dat te realiseren.

Dat is het begin, de eerste stap van de revolutie die de hele wereld nu doormaakt. Dit is heel erg veel. Ik denk dat jullie allen hier al een hele weg hebben gevolgd. Dus dan denk je misschien 'Nou ja, dat weten we nu wel'. Dat weet niet iedereen. Een mens die zo'n weg niet heeft gevolgd, schrikt zich kapot. Wat moet hij daar mee?

Dus dat geest los van materie blijft bestaan, ook na de dood. Bewustzijn blijft bestaan. Het energieveld van dat bewustzijn kiest zich steeds weer een nieuwe vorm in de materie en keert dus terug. Het is allemaal ontzettend moeilijk.

Dat moet met heel veel tact, liefde, als het ware terughoudendheid van je zelf, van je eigen weten, van zo graag de ander willen vertellen, gebracht worden.

Dat graag willen vertellen deed ik vroeger. Wat een blauwe plekken gaf dat! Dat is niet goed, want dan haal je de ander uit zijn eigen waarden. Die moet toch zijn waarden blijven behouden, anders heeft hij helemaal niets. Maar hoe je het moet doen, dus operationeel maken, dat is voor jullie zelf. Dat is jullie vertaling, jullie wijsheid, jullie inspiratie, jullie kennis, alles wat jullie zijn en hebben. Wat ik doorgeef is een neutrale informatie daarover. Het panklaar maken, het operationeel maken, dat kunnen jullie alleen doen.

--- Op het moment dat de mens open en daardoor in verwarring komt, kan hij dan verwachten dat het in wezen opgedragen wordt door de liefde, door die transformerende kwaliteiten?

Z: Die is er dan al, maar die moet je wel hanteren. De hele revolutie van het bewustzijn, dus de vernieuwing van het bewustzijn, is licht. Dat is geen duisternis. Het is het omhoog komen uit de duisternis van de onvrijheid, die de geest Gods in de mens zich heeft laten welgevalen en zelf heeft gewild, eeuwen lang. Onthoud dat. Dat is een geweldige, enorme evolutiesprong. Daar hebben wij allemaal ons eigen stuk in.

--- Moet een hulpverlener uitkijken dat hij niet in de eigen emotie gaat staan?

Z: Ik ben niet tegen emoties of dat we allemaal egaal moeten zijn en geen emoties mogen hebben. Maar het is wel zo, dat een emotie in de mens, wanneer er van binnen een mate van affiniteit met de emotie van de hulpvrager is, die hulpverlener zwakker maakt.

Want daardoor geef je jouw energie op de verkeerde manier weg.
Waarom verkeerd?

Zoals ik zei dat wanneer je als hulpverlener in je emotie schiet, je daardoor een zwakte in jezelf krijgt - als het ware een deel van je energie weggeeft - waardoor je de ander op een niet juiste wijze, zoals die ander behoeft, benadert. Dat houdt in dat de emotie die de ander bij jou oproept in jou zelf een bepaalde basis heeft, je daar een bepaalde affiniteit mee hebt. De mate waarin je die basis in je zelf hebt uitgewerkt, hebt kunnen transformeren of niet, maakt uit hoe je de emotie naar buiten brengt. Niemand is natuurlijk volmaakt of klaar. Dat hoeft ook helemaal niet. Maar het is zaak, omdat je niet zo goed weet hoe ver je in jezelf die basis, die de ander bij jou aanraakt, hebt verwerkt of getransformeerd, om het niet een wedstrijd te laten worden. Het is van belang dat je in je zelf een kracht gaat ontwikkelen, en je niet wordt meegesleurd in de emotie van die ander.

Breder perspectief

Het inzicht in deze spirituele energieën en de werking daarvan, waarmee wij met andere mensen en ook in onszelf werken, houdt in, dat wanneer wij sterk staan in onze eigen energie, in het jezelf waardig voelen deze mens te zijn die je bent met al je positieve en negatieve aspecten, je daarin onbevangen, dus zonder oordeel, vooroordeel of veroordeling, de ander kunt ontvangen. Dan krijg je dat er een verbinding komt vanuit het Al. Door die verbinding vanuit het Al krijg je dan dat de ander zich veilig voelt. Dat daardoor ook - dat is een wisselwerking - die veiligheid in jezelf zodanig gaat spelen, dat je je niet hoeft over te geven aan de emotie bij datgene wat die ander oproept.

--- Wanneer je een eenheid in jezelf ervaart, straalt je een bepaalde vorm van sereniteit uit.

Z: Dat is waar. In de komende tijden beginnen de energiespiralen over de gehele wereld, en zeker ook in Nederland, en zeker juist in de spirituele bewuste mensen, te veranderen. Het houdt in dat in de mens een hele diepe innerlijke beleving van 'te zijn in dat Al' gaat komen. Dat geeft een mate van sereniteit. Wat is sereniteit? Sereniteit is, dat je innerlijk niet meer verstoord kunt worden door datgene wat van buiten naar je toe komt. Hoe bereik je dat?

Dat kun je alleen bereiken - en nogmaals, het is niet een wedstrijd - doordat je in je zelf weet: 'In mij is een zodanige bron van kracht en van licht, dat ik mij niet hoef te identificeren met datgene wat naar mij toe komt, hoe verschrikkelijk dat ook is.' Dit klinkt natuurlijk even heel gemakkelijk. Ik weet hoe moeilijk alles is. Ik heb zelf ondervonden om dat ook daadwerkelijk in mijn leven tot stand te brengen. Maar dit is de enige manier, waarop wij mensen - en niet alleen hulpverleners, maar wij allen - in de wereld, zoals die nu tot ons komt, kunnen gaan staan. Dit houdt ook in, dat door in die sereniteit te staan, de mate van kracht, van energie, van liefde groter wordt en een grotere omvang krijgt, een breder perspectief, naar diegenen die naar je toe komen.

De mens die dan denkt of zegt 'ik ben iemand', dat is bijna een godsgeschenk, dat iemand zo ver kan komen. Want alles is waarschijnlijk bij hem weggeslagen. Hij denkt, dat hij niemand is en niets kan. En dan is er een mens, die hem zonder enig oordeel of restrictie of wat ook, gewoon zegt: 'Jij bent, en ik accepteer jou daar in'. Dat is menselijke warmte. Vanuit de Geest werd gezegd 'de menselijke warmte is de hoogste energiebron op aarde'. Kunt u zich dat voorstellen? De menselijke warmte. En wat wij hier met elkaar doen is, denk ik, dat wij elkaar bevestigen, dat wij mogen zijn in die menselijke warmte.

Zo pas is mij door verschillende mensen gezegd: 'Daar heb je moed voor nodig'.

Er is angst om in je eigen kracht te staan. In vorige bijeenkomsten heb ik u ook een paar keer aan mogen reiken, dat wij natuurlijk bepaald zijn door onze cultuur-historische en religieuze achtergronden. Daarin werd vooral centraal gesteld, dat je als mens in wezen een schuldig mens bent. Dat je alles moet verwachten van buiten af. En dat je eigenlijk niet waard bent te zijn.

De revolutie die nu komt, de spirituele revolutie, die nu over de gehele wereld komt, en die zich zal gaan nestelen in de wetenschap, in de religie, in de maatschappij, overal in, is dat juist in de mens de Alkracht, de Liefde, het Zijn, in zo grote mate aanwezig is. En dat wij dat nu de kans moeten geven om werkelijkheid te worden. Dat is moeilijk. Dat is griezelig. En de mens is bang om datgene los te laten waarop hij gewend is zich te baseren en te bouwen. Dat is onveilig. En daar heeft ieder mens last van. Zo net hadden wij het over verslaving. Er werd duidelijk via mij aangereikt, dat verslaving een bepaalde mate van wellust is. Iedere verslaving.

En wat is wellust?

Wellust is niet alleen seksualiteit. Wellust is bevrediging van de begeerten van het ego. Dus iedere verslaving, hoe klein of hoe groot ook, is een bepaalde mate van zelfbevrediging van de begeerten van het eigen ego.

Waarom heeft de mens dit dan nodig?

Ik heb u al uitgelegd, dat de mens vanaf het eerste ontstaan, het eerste komen in de materie, beladen is geweest met schuldbesef. Uit geest moest hij in de materie komen. Schuld en miskennis gingen daar hand in hand samen. Zo werd de mens gevormd. Maar tegelijkertijd was dat een godsgeschenk, want juist door deze twee aspecten kon die mens het lijden, wat ook zijn deel zou worden, tot een bepaalde mate van transformatie brengen.

Ik ga naar die verslaving terug.

Ik zal met een klein voorbeeld van mezelf beginnen, dat is altijd het gemakkelijkst voor mij. De dood van mijn man. Het eerste jaar, veel verdriet. Het tweede jaar, ondanks dat ik zo veel wist, kwam eindelijk - beter laat dan nooit - het besef bij mij, dat ik eigenlijk verslaafd was aan het verdriet. Waarom? Dat verdriet gaf mij een mate van veiligheid. Vind je dat niet gek? Het gaf mij een mate van veiligheid, want door dat verdriet hield ik in wezen in stand, dat ik niet werkelijk accepteerde, dat hij weg was. Dus een schijn van veiligheid. Toen ik dat eindelijk werkelijk door had - al weet je nog zo veel, dat helpt ook niets; je moet op een gegeven moment ook werkelijk gaan 'doen' - kon ik beginnen met die schijn van veiligheid zodanig te herkennen, dat ik het kon durven loslaten. Dat ging heel langzaam en heel moeilijk. Maar toen kon ik heel duidelijk het verschil zien tussen echte veiligheid en die schijn van veiligheid, die ik zelf had opgebouwd door juist in dat verdriet te blijven: Dat gaf een zekere mate van wellust. Wat voor wellust?

Een zekere mate van bevrediging in dat verdriet te zijn.

Een mate van zelfmedelijden. Toen ik dat begon los te laten, kwam de werkelijke eenzaamheid pas.

Want daardoor kwam het diepste besef van de werkelijke scheiding van geest en materie. Toen kwam het besef : ‘de veiligheid zit hem niet in het zijn van die mens, hoe je hem ook lief hebt, het weggaan van die mens uit de materie. De veiligheid zit in jou, in jou zelf.

En hoe jij daardoor jouw leven kunt opbouwen en inhoud geven, daar wil ik graag vragen over krijgen. Het hoeft niet perse over dit voorbeeld, maar over de inhoud ervan.

--- Drie vragen:

1. draai je een knop in jezelf om?
2. hoe laat je los?
3. na jaren kan er weer een emotionele dreun komen van iets wat je voor je gevoel al lang verwerkt hebt.

Z: Zal ik dan maar op mijn eigen voorbeeld doorgaan?

Die knop omdraaien en hoe doe je dat. Ik heb gemerkt, dat denken en gevoel synchroon moeten worden, samen moeten gaan. Lukt dat niet, dan gaat het niet goed. Dan kom je in allerlei situaties, die jou ook psychisch sterk gaan belasten. Dus mijn denken wist, wat ik moest doen. Gelukkig wist ik dat. Mijn gevoel moest daarmee synchroon komen. En dat kon alleen doordat er in mij zelf een herkenning moest komen van waarom ik dat vast hield. Daar zit het in. In de scholing vanuit Psychosofia staat dit centraal. Waarom doe je dit? Dat is heel belangrijk.

Aan het loslaten en de knop omdraaien kon ik pas beginnen, toen ik heel duidelijk in mezelf kon zien, waarom ik het vast hield. Waarom hield ik het vast? Het gaf mij toch een soort bevrediging, een mate van veiligheid. Het was net alsof hij dan niet echt weg was. Dus eigenlijk het ontkennen er van. Het vergt een geweldige moed om de ontkenning los te laten. Die moed kon ik alleen opbrengen, ten eerste, door het inzicht. Dat helpt enorm. Ten tweede, doordat ik toen - ik leg zo'n beetje mijn hele ziel bloot - heel duidelijk wist: als ik dit niet los laat, dan ben ik niet werkelijk in dat hoogste Zijn, dus niet werkelijk in mijn licht, in mijn acceptatie. Dan ben ik werkelijk niet waard om te zijn die ik ben. Dat is vreselijk. Dat is veel, hoor! En had ik mij niet altijd verzet tegen wat ik geleerd heb in de kerk: ‘Heer, ik ben niet waardig dat Gij tot mij komt’? En wat deed ik nu? Dus je redeneert ook met je zelf. Je moet ook met je zelf praten. Je moet het je zelf duidelijk maken. Dan komt natuurlijk, en dat zijn even praktische dingen die je als hulpverlener misschien kunt aanreiken, hoe ga je dat dan doen?

Ik kreeg wel hulp, maar ik moest het toch maar lekker zelf doen. Jullie denken misschien: ‘Ach die Zohra, die hoort van alles, dus die heeft het niet moeilijk.’ Nou, extra moeilijk.

Het leven bestaat soms uit onnozele kleine dingen, werkelijk. Dan zag ik dat lijden weer, hoe hij was, nou ja, alles wat er gebeurde. En dan wist ik: je mag het niet verdringen. Dus ik kon best een huilbui krijgen, dat moest ook. Maar een bepaald moment kon ik innerlijk voelen: ‘Hou nu op! Anders draai je in die spiraal helemaal naar beneden’. Het moment van dat voelen is een ontzettend cruciaal moment. Wat deed ik dan? Dan hield ik op. Waar haalde ik de kracht vandaan? Dat mag Joost weten. Maar op dat moment van ‘hou nou op’ in me zelf, hield ik op, en ging ik mijn gedachten op iets anders richten. Dan deed ik de tv aan of ik verzon iets. Dan ging ik telefoneren, of wat dan ook, waardoor er enige afstand in mijn denken werd geschapen. Dat is heel belangrijk. In mijn denken kwam dus enige afstand. Kwam er ruimte, waardoor die emoties en die gevoelens een klein beetje tot rust konden komen. Dat moment van afstand, van ruimte die je zelf schept, moet je aanpakken, met andere dingen bezig gaan. Dan krijg je, ik noem dat maar een soort genade in jezelf. Misschien vinden jullie daar een ander woord voor. Waardoor er kracht komt om het ook werkelijk te kunnen. Want wat gebeurt er dan? Dan geef jij, vanuit dit weten, het sein aan je hersencellen, aan die neurotransmitters, hè, dat er nu een verandering moet zijn. En dat jij dat wilt. En jij bent de baas in je eigen leven. Jij bent de baas in jouw zijn. En niets en niemand anders. Dat geeft geestelijke kracht, of geestelijk licht.

Weg van inwijding

--- Het gebeurt zo vaak dat ik dacht dat ik het gezien had, of het wist, het snapte en toch glij ik weer uit en moet ik alles opnieuw doorlopen. Ik ervaar dat als: ‘je gaat er door’.

Z: Dit is dus de weg van inwijding, zoals je het schetst, die wij natuurlijk allemaal in onszelf volgen.

Die weg van inwijding, die wij allen volgen houdt in, dat het ego van de mens, de persoonlijkheid, uiteindelijk tot de eigen diepste, ‘genade’ komt in zichzelf en de werkelijke vergeving en het durven los laten van het eigen egoïsch, dus persoonlijk, willen zuiveren, willen verder gaan, willen regelen, willen mooier maken, groter maken. Ik wil even terug naar wat ik zo net zei over mezelf. De vergeving is heel belangrijk. Ik kwam ook in die tijd tot de ontdekking, dat ik boos was. Ontzettend boos. Op God, op wie of wat dan ook. Zelfs op René, mijn man. Dat hij zomaar was weggegaan. Op mezelf. Enfin, ik was gewoon boos. Boosheid, agressie, daar zit alles in - schuldgevoelens, miskenning, twijfel, angst, geen zelfvertrouwen, alles. Die agressie moest ik aan de ene kant uitwerken. Dat is de weg van inwijding. Aan de andere kant zodanig vernieuwen en transformeren, dat het mij in mijn eigen vrede zou kunnen brengen. Dat is wat jij bedoelt. Dat houdt in, dat er van binnen stilte moest komen en werkelijke vergeving.

Want de vergeving - en je projecteert het dan op alles en iedereen buiten je - zit ook in je zelf. Daar gaat het juist om. Die vergeving naar je zelf.

Ja, 'steeds maar blijven zuiveren'.

Daar wil ik verder op door gaan. Jij hebt dat zelf ook beleefd, het je zelf steeds willen vervolmaken. Dit houdt in, dat je jezelf niet vergeeft, wat nog niet volmaakt is. Uiteindelijk, willen wij werkelijk dit leven kunnen leven vanuit geest, in eenheid met geest, moeten wij ophouden met ons steeds meer willen vervolmaken en zuiveren. Dit houdt niet in dat je al je kwalijke eigenschappen maar mooi moet vinden. Nee natuurlijk niet. Je weet heel goed bij je zelf wat positief en wat niet zo positief is. Maar dat je niet er van uit moet gaan: 'Ik moet mij vervolmaken, want anders ben ik niet goed genoeg.' Dat er in jezelf een werkelijke diepe acceptatie moet zijn. Dan gaat je kracht werken. Dan kunnen we, ik wou haast zeggen, de berg op. Maar dan kunnen we het heilige vuur ontsteken. Het vuur waaruit uiteindelijk de werkelijke, levende Christus in onszelf geboren zal worden. En ook in ons leven verwerkelijkt zal worden. Want wij zijn ook allen Christussen vanuit ons zijn.

De weg van lijden is dat je als het ware je zelf dwangmatig laat overheersen door ervaringen uit andere levens, maar ook zeer duidelijk uit dit leven,. De weg van vernieuwing is het weten en inzicht hebben daarvan. En dan de energieën in jezelf gebruiken om tot vernieuwing te kunnen komen. Dus om te transformeren. Niet om steeds weer door dat lijden heen te gaan, maar om door dat inzicht tot een bepaalde transformatie te komen. Inzicht alleen is niet voldoende, dat is het hersenwerk, zal ik maar zeggen, het denkwerk. Het gaat er vooral om dat er in de mens een mate van vertrouwen moet komen, van durven leven. Zo van 'hier ben ik dan'. Een werkelijk diep innerlijk vertrouwen. Een mens kan daar niet zomaar toe komen. Daar is vaak hulp bij nodig. Daarom zitten jullie, hulpverleners, hier. Hoe breng je de mens, die om hulp vraagt, zover dat hij tot zijn diepste vertrouwen kan komen? Hoe breng je die mens daartoe?

--- U hebt zojuist gezegd: 'Het ego neemt het over wat van de ziel is'.

Wat bedoelt u daar mee?

Z: Nog even terug naar mijn eigen voorbeeld van mijn verdriet na het overlijden van mijn man. Vanuit mijn geest, vanuit mijn diepste eenheid met mijn ziel, wist ik dat natuurlijk allemaal. Waarom liet ik dan toe, dat mijn persoonlijkheid zich zo vast klampte aan het lijden? Dat begreep ik zelf toen ook niet helemaal. Dit is me later uitgelegd dat ik dat ten diepste in mijn persoonlijkheid moest ervaren en verder door stukjes ervan heen gaan, opdat ik dat ook werkelijk vanuit de beleving verder kon brengen.

Ik wil er even naar terug gaan.

Wat is nu het contrast tussen de ziel, mijn weten en mijn persoonlijkheid, die zich vast klampte aan het verdriet, daarin de bevrediging zocht, daarin een soort verslaving of wellust daarin kon vinden? Je moet het even los maken van mij, anders wordt het te moeilijk.

Dat is wat in elk mens speelt. De veiligheid van de mens baseert hij in zijn persoonlijkheid - dus in zijn ego - op datgene wat hij met zijn denken, zijn emoties, in de uiterlijkheden van het leven kan plaatsen. Dat is in wezen een schijn-veiligheid. Maar dat ego, die persoonlijkheid, houdt zich daar aan vast. Eigenlijk weet hij niet beter. Dat is wat hij heeft. Nu komt de mens van het waterman tijdperk in een steeds grotere bewustwording, en krijgt inzicht dat datgene van de persoonlijkheid waar hij zich aan vastklampt, een deelstuk van hem is, een materieel deelstuk. Dat er een ander deel van hem is, nog ongeweten, wat in zodanige eenheid is met het Al, dat datgene wat hij als veiligheid ziet en ervaart in de materie, niet de ware en de werkelijke basis van het leven is.

Nu uw vraag: Dat de persoonlijkheid van de mens, vanuit dit spirituele bewustzijn er nu vanuit dit weten voor kan waken, dat hij niet overheerst in die persoonlijkheid, dus in zijn materie, door de schijn-veiligheid en de schijnzekerheid. Maar dat hij gaat begrijpen dat zijn werkelijke veiligheid en zekerheid in een heel diep stuk in hemzelf ligt. Dit is een moeilijke weg. Dit hebben wij zo niet geleerd vanuit onze achtergronden, maar toch nu in het nieuwe bewustzijn wel.

--- Wat ik belangrijk vind is een milde zelfspot, zoals je soms met de dingen omgaat. Dat relativeert.

Z: Ja. Zelfspot kun je naar je zelf hanteren zoals je dat zelf wilt natuurlijk. Maar ik zou wel erg uitkijken, wanneer je het naar een ander zou brengen.

Maar humor is geest. Humor houdt in - en dan hoeft het nog niet eens die contouren van zelfspot te krijgen - dat je ook naar je zelf kunt kijken met enige, al is het maar een millimetertje, afstandelijkheid van: 'Goh, kijk mij nou eens gek doen'. Of: 'Kijk mij nou weer eens zielig zijn'. Of: 'Kijk mij nou eens blij zijn'. Dat is heel erg nodig. Dat geeft ruimte van binnen. Die ruimte geeft een bepaalde energie, waardoor de werking van de informatie die wij krijgen positieve vormen aan kan nemen.

--- Je zei zoiets van 'de persoonlijkheid neemt iets over van wat van de ziel is'. Welk stuk neemt de persoonlijkheid dan van de ziel over?

Z: De macht. Door de machtstrilling van de persoonlijkheid om zich zelf in de persoonlijkheid, in de materie, te bevestigen, neemt hij het deel van de ziel over als het ware, annexeert dat.

Niet het helemaal onbewuste deel, er tussen in.

Het deel wat in het waakbewustzijn aanwezig is en de mens tot een bepaalde mate van inzicht kan brengen, waardoor in het dagbewustzijn als het ware inspiratie, het weten in kan dalen. Dus wanneer de macht van de persoonlijkheid te groot is, dan neemt die als het ware het deel in dat waakbewustzijn over, waar die zielsaspecten al in het dagbewustzijn, dus in het denken, in het bewustzijn van de mens kunnen indalen.

Het, als het ware, wakker worden in jezelf wordt dan overstemd en overheerst door de macht van de persoonlijkheid, die zich in de materie, in die persoonlijkheid, wil bevestigen.

Vanuit de sferen is heel duidelijk als hulp aangereikt, dat vele mensen in zich zelf open gaan en daardoor een dieper weten in zich zelf krijgen, dat het gevoel, de diepste intuïtie ook wordt aangeraakt, wordt gestimuleerd. Dat is de hulp die wij nu krijgen.

Waarom is die tijd nu rijp? Omdat nu de mens zo ver is gevorderd in zijn eigen evolutie en ook in zijn eigen intellectuele ontwikkeling, dat hij zich vrij kan maken van de overheersing van oude geconditioneerdheden, tradities vanuit cultuurhistorische religieuze achtergronden. En daardoor - daar zit natuurlijk ook weer een gevaar in - in een mate van vrijheid en van ruimte kan komen, om dat diepste gevoel in zijn leven uiteindelijk te kunnen herkennen en te kunnen beleven. De angst die er heerst in de gevestigde wetenschap, religie, ook maatschappelijk, voor dit in wezen onbekende stuk in de mens geeft weerstanden tegen alles wat zweemt naar alternatief, paranormaal en spiritueel.

Waarom zeg ik dit?

Omdat het zaak is voor de werkelijk spirituele hulpverlener dit zodanig uit te drukken, naar voren te brengen, dat dit gezien en herkend wordt dat het de spirituele hulpverlener niet gaat om de vergroting van het eigen ego, maar dat het werkelijk gaat om een diepe menslievendheid. Ik weet nou even geen ander woord daarvoor. Het is noodzakelijk dat dit duidelijk gaat worden. En niet van: 'Zie mij nou eens! Wat ben ik nou een grote genezer. Ik heb een boodschap en zo'. Maar heel duidelijk vanuit de gelijkwaardigheid van ieder mens in onze maatschappij. En bij alles wat ik zie op tv en op al dit soort dingen vind ik toch dat dit nog al eens ontbreekt.

Over kinderen

--- Het gebeurt wel bij kinderen dat het na een behandeling veertien dagen perfect gaat en dan vallen ze weer terug.

Z: Ik denk dat het dan goed is om woordeloos, van ziel tot ziel, terwijl je die behandeling geeft, vooral wat hier gezegd is duidelijk te maken, want zelfs in dat kleine kind zit ook de geest.

In dat kleine kind, wat zich dan uiterlijk nog niet kan realiseren, maar wel vanuit de geest. Dat je dus woordeloos er als het ware een gesprek mee hebt en uitlegt wat hier ook allemaal gezegd is. Dat heeft enorm veel invloed.

Soms is die fysieke behandeling, die natuurlijk gebaseerd is op spirituele energieën, noodzakelijk. Maar dan zul je merken dat uitwerking hiervan ook gaat afnemen.

--- Kun je ook bij kleine kinderen een transformatiebehandeling geven?

Z: Dat kun je bij zo'n kind nog niet doen. Kijk, om die behandeling bij een ander te doen is beladen. Daar moet je altijd voor oppassen. Dat kan niet zo maar. Bij zo'n kind kan dat veel te zwaar worden. Dat mag je eigenlijk niet doen. Wel het woordeloze contact, het gesprek daarin en vooral de behandeling, de liefde en de veiligheid die het geeft. Want steeds meer zijn de kinderen die de laatste tien jaar worden geboren kinderen uit geweldachtergronden. Kinderen die ontzettende geweldachtergronden met zich mee dragen. Daar zit dus een enorme mate van onveiligheid in. Deze moet in de materie door de ouders, of door degenen bij wie ze komen, natuurlijk enigszins veranderd worden. Getransformeerd in gevoelens van veiligheid, warmte en liefde. Maar innerlijk, daar zit het hem in, innerlijk zit die grote mate van onveiligheid. Die kun je alleen een handreiking geven, vooral aan zo'n klein kind, door innerlijk, zonder te spreken, vanuit je eigen liefdesverbinding met het hoogste in jezelf, duidelijk te maken dat deze liefdesverbinding ook in dat kind is. En dat alles wat er is gebeurd, nu voorbij is. Daar spreek je dan zo mee. Dan geef je ook zo'n kind, maar ook volwassenen, die bij u komen, juist aan: mens in jou is de kracht om tot die verandering te komen. Je moet het even weten. En wij zijn allemaal opgevoed, deze hele generatie - ik ben dan boven de 65 - in het niveau van de afhankelijkheid buiten ons. Het milieu, onze achtergronden, de opvoeding en de religie. En het is heel, heel erg zwaar, heb ik van de mens gemerkt, om nu die veiligheid daarvan te durven verlaten. Te durven komen in je eigen één zijn met dat goddelijke. Dat hebben we toch nooit geleerd? En wat we niet geleerd hebben is vreemd en onveilig. Maar we moeten naar dit nieuwe spirituele bewustzijn toe. En als we zo ver komen, dan wordt de kracht van de mens ook groter.

--- Er zijn kinderen die op dit moment eczeem hebben. Kun je daar iets over vertellen?

Z: Eczeem heeft met de lever te maken. De lever heeft met miskenning te maken. Eet nooit lever van een dier, want dat is helemaal bezwangerd met allerlei toestanden. De karmische aspecten, die dus met miskenning en vooral liefdeloosheid, te maken hebben. In het boek 'Van geest tot lichaam', dat Paulus Rijntjes en Magnolia Heyboer hebben geschreven, staan achterin de sessies die ze met mij hebben gedaan. Daar werd dit allemaal nogal duidelijk naar voren gebracht.

De uitslag heeft te maken met het er als het ware uit komen van de angst- en liefdeloosheidstrillingen, die in die mens zitten. Een ander mens zal het op een andere manier krijgen. Je ziet inderdaad heel veel mensen met eczeem. Met psoriasis en verschillende andere vormen van eczeem.

De basis daarvan is liefdeloosheid ondergaan, naar zich toe krijgen. Maar ook liefdeloosheid begaan. Het is nooit alleen één ding. Het is altijd beiden. Een wisselwerking. De liefdeloosheid begaan brengt schuldgevoel en is dan in de mens aanwezig. De liefdeloosheid ondergaan geeft miskennis en is dan ook in de mens aanwezig. Altijd heeft ieder mens beide in zich. We hebben allemaal in onze levens liefdeloosheid begaan en ondergaan. Dat kan niet anders. Niemand is volmaakt. Anders zaten we allemaal op een roze wolkje en niet meer hier. De mens die liefdeloosheid heeft ondergaan en ook begaan, waar dan de miskennis het duidelijkst spreekt nu in dit leven, die mens krijgt heel vaak uitslag. Dat is ook schaamte. Ook ontkenning van zichzelf. Dat speelt ook mee. Zo'n mens, vaak zijn het ook kinderen, moet leren - en dat is heel moeilijk - om in zichzelf respect voor zichzelf te krijgen in een bepaalde gedisciplineerdheid.

--- Als die kinderen eczeem krijgen, moeten ze die angsten transformeren. Hoe kun je dat dan begeleiden?

Z: Dat hangt dan weer van je eigen kennis, intuïtie en inspiratie af, wat je ziet in dat kind. Ieder geval staat natuurlijk op zich. Maar wat wel als een globale basis gegeven kan worden, is dat er dus in zo'n kind die liefdeloosheid, die miskennis, de schuld en de schaamte spelen. Dat je zelf moet kijken wat er nu overheerst. Dat kan best over een jaar wat anders zijn. Wat overheerst nu bij dit kind? Wat geef je daar aan? Een mens, die werkelijk in een hele grote miskennis leeft, ontkent in zichzelf het contact met het hoger zijn. Met zijn eigen goddelijkheid. De ontkenning daarvan veroorzaakt zowel mentaal, als psychisch, emotioneel en fysiek blokkades.

--- Kinderen hebben vaak een aangeboren diep vertrouwen.
Ze luisteren naar hun hart.

Z: Dat is de gouden sleutel, het hart. Wat steeds weer wordt aangereikt is, dat de inwijdingsweg van de gehele mensheid door de derde inwijding heen, een erg zware inwijding is, als het ware het kruis, het dragen van het lijden. Het is lijden net zo lang bewust worden, totdat er iets gaat dagen, dat het op een andere manier getransformeerd kan worden, in liefde. De gehele mensheid is één groot energieveld, in verscheidenheid van vormgeving, van rassen, van volkeren en van individuen. Maar het is in wezen één groot collectief geheel, met één energieveld, waarin vanuit de verscheidenheid van rassen, volkeren en individuen, verschillende wijzen van vormgeving zijn ontstaan.

In al die verscheidenheid hebben de volkeren zich gerealiseerd en in hun collectiviteit van volk een bepaalde vormgeving gekregen. Die is altijd erg verschillend geweest. Dat moet ook, want iedere volksgeest is een aparte entiteit. Ieder individu heeft een eigen geest, een eigen ziel, zoals je weet. Collectief wordt dat samen gevoegd.

Nu is het tijdperk, dat de samenvoeging van al deze verscheidenheid van geest, van ziel en van energieën, niet in een soort stampot wordt gedaan, maar wel juist door het lijden, individueel, collectief, zowel ras als volk, door die derde inwijding heen kan komen om tot de poort van het hart te kunnen geraken. De poort van het hart, zei ik al, is de waarachtige liefde, is het werkelijk gelijkwaardig durven staan in alles en alles, met de ander naast jou of ver weg. Dat is een ontzaglijk groot gegeven. In onze maatschappij is alles ingedeeld in niveaus, in disciplines, in bepaalde vormgeving. En de ene vormgeving, discipline, wetenschap of religie stelt zich op in meerwaarde naar de andere. Zo lang dat bestaat - wat in wezen haast iets godslasterlijks inhoudt - namelijk het ontkennen van de hoogste universele aanwezigheid, de liefdevolle intelligentie in ieder ander wezen in de natuur, waarvan wij denken dat wij daar de baas over zijn, maar die aan ons gelijkwaardig is, zo lang zal die wereld door al dat lijden gaan. Individueel en collectief.

Het wordt getransformeerd. We zijn nu bezig om individueel, over de hele wereld heen en daardoor collectief, daardoor in verscheidenheid van vormgeving in rassen, volkeren, culturen en religies, tot uitdrukking te brengen dat er nu verandering gaat komen door het diepste inzicht van die directe goddelijke aanwezigheid in alles wat is. Dat niets meerwaarde heeft, maar dat alles in gelijkwaardigheid is, hoe verschillend dit ook mag zijn.

--- Mijn zoontje kan heel driftig zijn. Dan word ikzelf wat rustiger en krachtiger, en probeer beter bij mezelf te blijven. Soms haalt hij mij onder uit. Laatst dacht ik: wees maar boos.

Hij is bang dat we hem in de steek laten. Ik zeg hem steeds dat we dat niet zullen doen. Hij is laatst vreselijk kwaad geweest. De volgende dag had hij hoge koorts met oorpijn. De laatste dagen is hij nog even boos en dan stel ik hem gerust. De boosheid gaat dan weer over en wordt steeds korter. Voelt hij dat ik het accepteer, zodat ik meer bij mezelf kan blijven?

Z: Het is vaak zo, dat je juist van degenen, waar je emotioneel het diepst mee verbonden bent, alles over je heen krijgt. Ik heb negen kinderen, dus ik kan er ook over mee praten. Dat is de persoon waar je veilig alles op neer kunt gooien. Doordat jij emotioneel - nou gaan we naar de werking van die energieën toe - er sterker bij stond, sterker bij was, dat het jou niet meer onderuit haalde (waardoor er een

bepaalde zwakte in jezelf komt waar hij dan juist weer extra onveilig door wordt en daar op reageert), daardoor kon je hem steeds een beetje meer in zijn eigen veiligheid brengen. Hij is natuurlijk een oorlogsslachtoffer. Het verwerken van die traumatische ervaring vergt ontzettend veel van zo'n kind. Van ieder mens natuurlijk, maar zeker ook van zo'n kind. En de mate van on-emotionele zekerheid naast hem, dat geeft heel veel.

Je kunt duidelijk maken - in het algemeen - dat vooral kinderen die oorlogsslachtoffers zijn geweest, een dergelijke mate van discipline hebben gehad, waardoor zij werkelijk in de hoogste staat van liefdeloosheid zijn gebracht en dus in het ongeluk zijn gekomen. Dus in dit leven zullen zij alles wat discipline is - wat toch een normaal mens in zijn jeugd ook moet leren, welke vorm van discipline dan ook - vreselijk vinden en verafschuwen. Want dat doet hen onbewust aan die oorlog denken. Toch hebben juist deze kinderen die discipline wel nodig. Die kun je niet zo maar opleggen, want dan raak je alleen maar de herinneringsenergieën aan, die dan averechts gaan werken. Door je emotioneel daar in vrij te maken, daar niet in mee te gaan, bied je hen een liefdevolle veiligheid aan terwijl je hen toch moet leiden tot een bepaalde mate van zelfdiscipline. En dat uitleggen. Dat speelt nu met dit kind, maar het speelt ook in volwassen mensen, in de mate waarop deze mensen naar ons toekomen.

--- Mijn kleinkind is een 'oorlogsincarnatie'. Hij is verschrikkelijk bang als er straaljagers over komen. Ik ga nu samen met hem ernaar kijken.

Z: Dat is hetzelfde. Doordat je liefdevol - niet emotioneel want dan ben je zwak - met hem samen - dat is al veiligheid - er naar kijkt, geef je hem een mate van discipline aan, wat hij in zichzelf kan gebruiken om te gaan transformeren. Want hij kijkt er naar. In grote angst. Jij bent naast hem en helpt hem daarmee en het gaat langzaam aan veranderen.

Oorlogstrauma's

--- Ik ben aalmoezenier bij de landmacht. Ik kom vragen tegen rond de veteranen van de verloren oorlogen. Sommige langer geleden, sommige recent. Enorme trauma's toch bij die jongens: veel miskennis en schuldgevoel. Aan de ene kant de liefde en de verbinding die we allemaal hebben, maar welke geblokkeerd raken door gewelddadige acties die ze zelf gedaan of ondergaan hebben.

Z: Natuurlijk. De militairen in ons land behoren tot onze maatschappij, nietwaar? En wat hier gebracht wordt is een vernieuwing van het bewustzijn in onze mensenmaatschappij en daardoor ook het godsbeeld.

Wat betreft deze veteranen van vijftig jaar geleden.

Ik heb moeite om mijn eigen emotionele binding met die tijd los te kunnen laten. U weet misschien dat ik in het jappenkamp heb gezeten. Ik sta er nu iets anders tegenover, maar ik voel dat er een soort verbinding tot stand komt, waarin ik niet meer de mens ben, die toen al die vreselijke dingen heeft beleefd, maar waar ik nu een mens kan zijn, die zich open stelt voor datgene wat gegeven kan worden. Dat is wel eventjes moeilijk, moet ik zeggen.

Die veteranen, dus die oudere mannen van nu, waren maar jonge jongens die door de regering werden uitgestuurd, om daar zogenaamd de orde en rust te herstellen. In wezen, om de macht van koninkrijk der Nederlanden in Indonesië te herstellen. Deze jongens kwamen op voor hun dienstplicht. Hadden daar persoonlijk zelf niet zo direct verbinding mee, maar waren gedwongen dit vanuit hun burgerdienstplicht uit te voeren. Ik wil proberen het heel genuanceerd te zeggen. De regering mag en kan zich niet onttrekken aan de verantwoordelijkheid, die toen door Nederland op de schouders is genomen en die jongens daar heen heeft gestuurd. In een oorlog - die ik van zeer dichtbij heb meegemaakt - is duidelijk dat alles niet altijd op humanitaire basis kan gebeuren. Dit is niet om hen vrij te spreken, die eventueel inhumane acties hebben uitgevoerd. Maar het is wel zo, dat men in overweging moet nemen dat een jong mens, die daar naar toe is gestuurd, die denkt dat hij orde en rust moet herstellen en dan in wezen als agressor en als koloniaal dictator daar moet functioneren, dat zo'n mens in zeer grote gewetensnood kan komen. Wat daar uit voort gekomen is, wordt nu allemaal weer opgerakeld.

Het is heel lelijk van mij, maar ik denk, dat de eventueel door de Nederlandse regering aan te bieden excuses voornamelijk uit economische belang zullen gebeuren. Deze regering is natuurlijk niet verantwoordelijk voor datgene wat de regering van toen heeft gedaan. Ik denk dat het noodzakelijk is, dat deze veteranen gaan begrijpen, dat de onderwaardering - en daar hebben alle Indiëgangsters onder te lijden gehad, want heel Nederland was nog in de trauma van de eigen oorlog en alles wat er gebeurd was - nu verhelderd zal worden. Daar zit die miskennen in en ook het schuldgevoel, wat nu natuurlijk nog steeds sterker aan het worden is van: 'Jé, wat heb ik daar gedaan?' En: 'Ik ben daar een agressor geweest.' Toen leek dat niet zo. Maar daar gaat het nu om. Het bewustzijn, dat die jongens toen hadden, was totaal anders dan wat wij allen, heel Nederland, nu hebben. Ik denk dat je op zo'n manier met deze mensen zou kunnen spreken en dat je hen dat zou kunnen uitleggen.

Het is aan jouw intuïtie en jouw inspiratie, hoe je dat doet. Dat kan ik natuurlijk niet zeggen. Maar het is heel duidelijk dat zij diep in de miskennen zitten door de onderwaardering, die in dit land voor dat tijdperk bestaat. Ik denk dat alles twee kanten heeft. Daar zijn vreselijke dingen gebeurd vanuit de kant van de Indonesiërs. Dat heb ik meegemaakt. Vrouwen en kinderen die letterlijk in mootjes werden gehakt. Dat soort dingen.

De emoties worden ontzaglijk opgejaagd in zo'n situatie. Mensen treden als het ware buiten hun eigen menselijke persoonlijkheid en krijgen dan - en dat is belangrijk voor de spirituele hulpverlening - die aspecten uit vorige levens, die met macht en onmacht en met schuld hebben te maken. Iemand is bijvoorbeeld beul geweest, ooit in de Middeleeuwen. Dat gaat dan spelen en dat gaat die mens dan beheersen. Nu weet ik niet, hoe je dat als aalmoezenier kunt uitleggen. Maar je vindt vast wel een weg om dat te kunnen, jou kennende. Dat is dan aan jouw inspiratie en innerlijke wijsheid, hoe je dat duidelijk kunt maken. Nu denk ik dat je nog niet eens over die aspecten van vorige levens en zo direct moet spreken. Dat zou wel een soort revolutie brengen, een aalmoezenier met reïncarnatie. Dat kan niet. Maar als je dit op een wat andere manier misschien toch kunt brengen, zul je hun ermee kunnen helpen.

--- Het zijn wel heel ingrijpende emoties.

Z: Mijn jappenkampmaatje heeft zelfdoding gedaan, omdat ze het niet langer aan kon. Ik had haar zes maanden niet gezien. Ze ging terug naar Indonesië. Het kamp bezoeken. Dat had ik haar afgeraden. Ze heeft het toch gedaan en toen was ik zelf weg. Niet lang daarna heeft ze zelfdoding toegepast. Dit vind ik belangrijk: zij heeft in haar leven een huwelijk gehad, waar ze veel miskennen heeft ondervonden. Ze heeft de miskennen van de onderdrukking in het jappenkamp niet kunnen verwerken doordat er miskennen in dat huwelijk daar boven op kwam. Dat was dus dubbel. Waardoor ze de kracht miste om het te verwerken. In de mens bestaat de kracht om zich in zijn persoonlijk bewustzijn los te maken van de dwangmatigheid van datgene wat hij heeft ondervonden.

--- Mijn vader is een van die jongens geweest, die daar persoonlijk actief in geweest is. Wat ik merk in het contact met mijn vader is, dat als ik open ga staan voor hem in wat hij daar heeft meegemaakt, met zijn gevoelens van schuld en miskennen, er ook een strook van ruimte, begrip en liefde komt. Daar gaat heel veel heling vanuit.

Z: De miskennen, het schuldgevoel en de gewetensnood van deze mensen, die dachten juist hun plicht te doen, hebben hen een zodanig gevoel van onveiligheid gegeven, dat zij daardoor dat innerlijk contact met zichzelf hebben verloren en zich daardoor in een vacuüm bevinden.

Het energetisch daarmee omgaan kan op een bepaalde manier gebeuren, door hen een zodanige mate van veiligheid, liefde, warmte en van begrip te geven, dat zij daardoor in zichzelf datgene wat hen is gepasseerd kunnen gaan regenereren. Het energetische daarin is een totale ontspanning geven, waardoor de eigen energieën, de eigen krachten konden werken. Hoe doe je dat nu als spirituele hulpverlener, wanneer die met zo'n iemand in aanraking komt?

Je geeft hem een mate van warmte, veiligheid en begrip. Acceptatie. De mens heeft acceptatie nodig, want die voelt zichzelf minderwaardig en kan zichzelf niet meer accepteren. 'Ik heb dit of dat verschrikkelijks gedaan' en zoiets van 'niemand houdt van mij' weet je wel.

Je begint dus met hem/haar in een mate van acceptatie te brengen. Jij als de mens naast hem, accepteert hem en tracht hem bij te brengen, dat hij zichzelf daarin moet leren accepteren. Hij staat met de rug tegen de muur. Er is geen andere mogelijkheid. Hij moet zichzelf daar in accepteren. Door die acceptatie komt er een mate van 'verlossing' vrij. Er komt een energieveld vrij, waar de dwangmatigheid van die schuld- en miskenninggevoelens geen vat op hebben. Door dat verlorene 'energieveld' krijgt die mens de kracht om verder te gaan en om zichzelf iets meer in de vrijmaking van datgene wat hij heeft ondervonden te brengen.

--- Als je het vuur uit energieën kan halen, dan heeft hij zelf niet meer de prikkels die een bewustzijnsvernauwing geven, dan komt er een verruiming en kan hij zichzelf weer gaan genezen.

Z: Dat vuur is dat er in jezelf de kracht gaat loskomen. Daar heb je vaak echt hulp bij nodig. Dat er in jezelf de kracht kan gaan loskomen om je emotioneel er van los te maken.

Hoe doe je dat?

Dat kan alleen door er in je denken geen voeding aan te geven, waardoor de emoties ook niet meer gevoed worden. Dat is het vuur er uit halen. Zo komt er een mate van vrijheid in jezelf.

Dat speelt op alle mogelijke gebieden. Ook bij drugsverslaafden, bij alles waar de mens als het ware zichzelf niet meer wil, durft of kan accepteren en die zich dus op een andere manier in de materie moet gaan bewijzen. Als mensen zich vast houden aan emotionele gebeurtenissen, dat behoeft niet persé oorlog te zijn, maar ook andere emotionele gebeurtenissen - en dit is echt vanuit mijn eigen ervaring en niet alleen wat ik als lering heb gehoord - dan is dit verdriet, die pijn, die zorg en alles wat jou in het leven overkomt, een deel van jouw imago, van jouw persoonlijkheid geworden. Dat deel ken je dan. Daar groei je verder in op. Daar ga je mee verder, dat is van jou. Hoe paradoxaal het ook klinkt, maar het is een soort van veiligheid voor je geworden.

Mijn verdriet en mijn eenzaamheid, nadat mijn man overleed, was voor mij (terwijl ik toch zo veel - dat mag ik toch eigenlijk wel zeggen - weet) nog een deel van hem. Iets wat ik niet los kon laten. Iets wat ik nog niet kon accepteren. Dat was nog van mij, dan was hij dus nog ergens. Ik kon hem notabene zien. Ik probeerde het maar niet te doen, want dan was het zo overduidelijk, dat hij er niet was.

Een mens is innerlijk steeds op zoek naar innerlijke veiligheid. Die innerlijke veiligheid zal hij zich op de meest merkwaardige manieren trachten te verschaffen. Dus geeft hij in zijn centrale zenuwstelsel het bevel aan alle cellen en alles in hemzelf door, dat hij in dat verdriet, in dat trauma en in die zorg is. Dat bevestigt de materiële persoonlijkheid, het ego.

De mens pakt als het ware alles om zich toch in de materie te kunnen bevestigen. Want dat was de opdracht, toen hij uit geest in de stof indaalde.

Het gaat er dus om dat je de mens van nu in het nieuwe tijdperk - en daar zijn jullie, spirituele hulpverleners van welke achtergrond dan ook, heel belangrijke schakels in - tot het inzicht brengt, dat in de mens de kracht, de verantwoordelijkheid en de macht ligt om tot acceptatie, vernieuwing en verandering te kunnen komen. Want de mens is van klein af aan, generaties door, opgevoed in het begrip van 'het ligt buiten je'. Je houdt je vast aan iets buiten je. Nee, het zit in je. De hersencellen die nu nog niet werkelijk werken, kan ik zien als grijs, grijzig zijnde. De hersencellen die wel werken hebben blauwe lichtpuntjes, blauwe vlammetjes als het ware. Dit houdt in, dat dit deel van de hersens nu gestimuleerd en geactiveerd kan worden, juist door dit begrip van deze verantwoordelijkheid in die mens zelf.

Innerlijke discipline is onontbeerlijk voor de mens. Hij mag nog zo veel weten en kunnen, wanneer hij die innerlijke discipline in zichzelf niet kan realiseren, dan zal hij er niet goed mee kunnen omgaan. Waar ligt dat in?

Innerlijke discipline houdt in, dat er een bewuste eenheid moet zijn in de mens met het hoger zelf, met de goddelijke aanwezigheid in zichzelf. Je mag het een ander naam geven als 'goddelijk' moeilijk is. Dat houdt in dat daardoor de kosmische wetmatigheden ook werkelijk kunnen werken.

--- Vaak zie je dat je op het moment dat je een trauma meemaakt, je er het volgend jaar rond die tijd weer inzit.

Z: Datgene wat je is overkomen, heeft een danige indruk op je gemaakt en zal altijd in je geheugen blijven. Dat geheugen kun je niet uitwissen. Maar je kunt wel - dat is belangrijk - in jezelf de kracht leren gebruiken, om het vuur van datgene wat in het geheugen ligt, te blussen. Dat het niet meer zo'n invloed op jou heeft, dat je altijd door in brand staat.

Van gradatie tot gradatie is een mens eigenlijk bezig om zich los te maken, om zich te bevrijden. Tenzij in dat ego heel duidelijk een verlangen is - dat gebeurt meestal ook onbewust - om te willen lijden, want daardoor leer je ook zeer veel. Nu is het maar welke weg kies je?

Ik heb in mijn toch wel lange leven verschrikkelijk veel meegemaakt. Mijn moeder is onder afschuwelijke omstandigheden in het jappenkamp gestorven, ik ben zelf

gegeseld geweest. Ik heb dus mijn nodige portie ook gehad. Maar ik heb ontdekt dat wanneer ik mij - en toen was ik nog niet eens zo bewust van dit alles - vasthield aan de herinnering daarvan, dit mij totaal verzwakte en ontkrachtte. Tot wanneer ik mij daarvan durfde - dat is heel merkwaardig, dat durf je bijna niet - los te maken, en dat had met schuld- en miskenningsgevoel te maken.

Waarom dat schuldgevoel en die miskenning? Ik kon mijn moeder niet in leven houden. Ik heb ge-‘gêdèk’, zo heet dat (iets aan de muur als amulet hangen). Maar dan werd je door de jap voor gestraft; daar werd ik voor gezeseld. Maar desondanks kon ik haar daarmee niet in leven houden. Schuldgevoel. Miskenning door de verschrikkelijke onderdrukking en alles wat daar plaats vond. Dat werkte samen. In mijn halve leven, zal ik maar zeggen, heeft dat grote invloed gehad. Totdat ik ontdekte, dat ik mij daar niet van kon ontdoen. Dat kan niet, want dat blijft ergens in het geheugen. Maar ik kon mij wel innerlijk van het vuur van de beladenheid, de zwaarte en de kracht, losmaken. Daar gaat het om.

Wat wij hier met elkaar kunnen doen en misschien ook verder brengen is, dat je door de kennis en het inzicht hiervan, dit kan overbrengen naar andere mensen. Dat in ieder mens die kracht ook zit. Dat is zo verschrikkelijk belangrijk.

Noodgedwongen moest ik accepteren wat er was gebeurd. Ik kon mijn moeder niet weer tot leven roepen. Ik kon alles niet ongedaan maken. De dood van mijn man kon ik niet veranderen. Dat is ook wat, als je zelf genezer bent en dan kun je dat niet. ‘Die staat, zie toe dat hij niet valle’. Een mooie les. Dat houdt in, dat je daardoor in een innerlijke onbevangenheid kunt komen.

Er werd gegeven: ‘Zo gij niet zijt als de kinderen, zult gij het koninkrijk Gods niet beërven’.

Weet je wat dat betekent?

Het heeft niets met godsdienst te maken. Het betekent, dat wanneer je innerlijk in die absolute overgave en acceptatie komt, je daardoor onbevangen wordt. Dus je hersens, je denken en je emoties zijn er niet meer mee bezig, dan komt er een veld vrij van schoonheid, harmonie, rust, openheid en onbevangenheid. Dan ben je werkelijk als een kind. En dan zult gij het koninkrijk Gods beërven.

Dan kom je in contact met het goddelijke, met het hoger zijn in jezelf.

--- U heeft het over het vuur doven. Waarom, als je het ook anders kunt gebruiken?

Z: Met het vuur doven bedoel ik, dat het niet meer als enorme vlammen oplaait. Maar dat het een zacht schijnsel mag zijn. In één van mijn boeken staat een verhaal, waarin gezegd wordt, ‘dat vuur de mens niet meer moet verschroeien en het water hem niet moet overspoelen, maar dat hij moet komen in een gelijkmatigheid, dus van acceptatie’. Dat vuur is er wel, maar het is niet meer een vlammend vuur. Het verschroeit je niet meer.

Je kunt het niet kwijt raken. Het is gebeurd, maar het kan je een mate van 'ik warm mij niet aan mijn herinneringen' geven. Ik weet niet of ik zo ver kom. Ik heb gezien dat ik toch, uit al datgene wat ik heb ondervonden, mijn lessen heb kunnen leren.

--- Zijn we ons eigenlijk niet veel te weinig bewust van de grote stuwende kracht en energie van die onbewuste programmering in ons leven?

Z: De mens baseert zich hoofdzakelijk op datgene wat in zijn diepste onderbewustzijn aanwezig is aan wat hem in andere levens overkomen is. Dat hij in dit leven weer opnieuw wordt gestimuleerd en geactiveerd om daardoor tot vernieuwing te kunnen komen. Dat is de ene kant ervan. De andere kant - het is altijd paradoxaal - is, dat hij door die stimulatie van dat oude als het ware helemaal in een zo diepe put terechtkomt, zichzelf daarin helemaal 'programmeert', maar dat hij zichzelf een foute blauwdruk verschaft. Die foute blauwdruk neemt bezit van de mens. Hij moet dan langzaam tot het besef kunnen komen, dat dit niet zijn waarachtige blauwdruk is. Dat dit een deelstuk van zijn totaliteit is. Aan de spirituele hulpverlener van welke achtergrond dan ook de kans om dat in deze mens tot herkenning en tot bewustwording te brengen en daardoor tot verandering.

Dat kan in beeldspraak. Het is nooit goed om aan een ander jouw inzicht te geven. Je kunt zeggen 'mijn inzichten zijn zus of zo, maar kijk hoe je er zelf mee kunt omgaan.' Ik denk dat de hulpverlener vaak - te goeder trouw - zich niet bewust is dat hij de ander te veel wil overtuigen van iets zoals hij het ziet, waardoor 'je door jouw straling de straling van de ander verduistert'.

--- Als maatschappelijk werkster heb ik een vraag over vergeving bij seksueel misbruik.

Z: Het collectieve bewustzijn over de gehele wereld, mondiaal, is natuurlijk opgebouwd uit datgene wat vanuit het individuele bewustzijn is aangevoerd, door de eeuwen heen. Het bewustzijn blijft bestaan. Dat is een energieveld, dat kan nooit veranderen. Dit bewustzijn neemt steeds grotere vormen aan door de gedachten- en de emotiekracht, die de mensheid daar aan geeft, hetzij positief, hetzij negatief. In tijden van oorlog, van geweld, van onbeheerste discipline, worden de duistere elementen in dat collectieve bewustzijn individueel gestimuleerd, vrijgemaakt. Zo-even hadden we het over de macht en de onmacht. Vooral in tijden van oorlog, als alles in de materie ondersteboven ligt, is het door de eeuwen heen zo geweest dat de macht van de man de overhand kreeg over de zwakkere in de materie, de vrouw. Vanuit het collectieve bewustzijn hebben in zijn individueel bewustzijn die duistere elementen dan de man in de oorlog in zijn greep.

In alles wat wij zien, in al het geweld op de wereld speelt altijd het seksuele misbruik door de man - het spijt mij voor de mannen hier, maar goed, ik kan het ook niet helpen - naar de vrouw toe. Nu komen er nieuwe impulsen in het collectieve bewustzijn, de gelijkwaardigheid, de macht en de onmacht, hoe ieder mens individueel en dus collectief daarmee kan werken, opdat niets en niemand in meerwaarde en in macht staat tegenover de ander. Om dit enorme grote collectieve bewustzijn van de macht van de man naar de vrouw, het seksuele misbruik wat daar vaak het gevolg van is, te kunnen transformeren is het noodzakelijk dat in ieder mens nu, man of vrouw - de ene keer ben je man, de volgende keer ben je vrouw, dus je kunt het nooit alleen op de man van nu stellen - dit begrip niet alleen maar in zijn denken plaatsvindt, maar absoluut zijn levenswijze wordt. Dan verandert dat collectieve bewustzijn. Dit is nu even geprojecteerd naar het seksuele geweld en misbruik, maar het geldt natuurlijk overal voor.

--- Het wegvallen van het vlies door een schokkende gebeurtenis. Bij mensen die een ernstig misdrijf meegemaakt hebben, zie je dezelfde verschijnselen, juist het negatieve komt heel sterk naar boven.

Z: Dat is wat ook bij die whiplash naar voren is gekomen. De negativiteit - in wezen is criminaliteit gematerialiseerde liefdeloosheid - wordt op een mens gericht. Waarschijnlijk een niets vermoedende mens, die gewoon zijn leventje leeft, die waarschijnlijk van dit alles niets weet. Dan valt alles kapot. Dan komt die mens in een vacuüm terecht met de vraag 'Hoe kan een ander mens mij zo iets aandoen?'.

Dan denk ik aan jouw inspiratie, wijsheid, kennis, tact en dergelijke, om hiermee te gaan werken. Dan kun je daar - en nou even naar de reguliere hulpverlener, waar jij mee werkt - helaas nog niet direct met deze 'spirituele wetenschap', zo zal ik dat maar noemen, naar voren komen. Want dan word je waarschijnlijk uit je baan gegooid en/of voor gek verklaard. Dus voorzichtig. Maar, of juist, ondanks dat je mee moet in dat keurslijf van die reguliere hulpverlening, kun je vanuit jouw zijn, inspiratie, wijsheid, tact, de kennis die je hebt gekregen - mede ook door het weten van alle tante Betjes die er in ieder mens zitten, dankzij het innerlijk in jezelf accepteren van jouw tante Betjes - het weten wat je in jezelf hebt, op groen licht zetten - dus op veilig stellen - opdat je die ander niet met medelijden te lijf gaat, want dan lijdt hij dubbel, maar met medeleven en hem brengen tot de meerwaarde dan alleen die afschuwelijke omstandigheid. Hoe je dat moet doen, is van jou. Iedereen heeft al veel, maar hoe jullie daarmee moeten werken, dat is van jullie.

Je kunt, vanuit het weten, kijken hoe dat slachtoffer - ik zal het zo maar even noemen - daarmee verder kan gaan. Want alles, het oude, het negatieve, komt natuurlijk ook boven.

Dat weet die persoon helemaal niet en dat moet je ook niet gaan uitleggen, want hij kan er niets mee. Jij weet het wel en dan kun je met alles wat jij weet langzaam aan een zodanige liefdeskracht bij die ander aanbrengen, dat die ander zijn eigen waarden weer kan herstellen. Want door zo'n gebeurtenis wordt die persoon helemaal uit zijn waarden gehaald, nietwaar? Wat heb je dan te doen als spirituele hulpverlener? Dan heb jij die ander in zijn waarden te herstellen.

Algemene achtergrond

-- Je had het in begin over dat proces van de geest om in de materie te komen en noemde vijf niveaus. Zou je die vijf niveaus kunnen benoemen?

Z: De vijf niveaus van die component van de ziel die gericht is naar de materie, zijn als volgt - laat ik van boven af beginnen:

het hoger astrale zijn,

het mentale,

het emotionele,

het etherisch veld en

de materie, het fysieke lichaam.

De component van de ziel die gericht is naar het goddelijke, is het spirituele en het kosmische. Daar zijn nog twee niveaus boven, maar daar heeft de mens in zijn materiële persoonlijkheid niet zo veel aansluiting bij, zal ik maar zeggen. Voor een deel kunnen die niveaus onafhankelijk van elkaar werken.

--- U sprak over de diepere bewustzijnslagen, die de mens aan moet spreken om beter in zijn vel te verblijven. Kan dit woordeloos gebeuren?

Z: Ja, dat is het zielecontact wat kan gebeuren tussen mensen onderling. Het houdt wel in dat - ook hier zitten gradaties van niveau in - als het een werkelijke begeerte is, het averechts werkt. Want dan vindt dat meer vanuit de persoonlijke machtsstructuur en profilering plaats. Wanneer het een stil verlangen is - en het verschil daartussen is heel subtiel - dan refereert dat bij de ander aan datzelfde stille verlangen. Dat hebben we allemaal namelijk. Geen enkel mens die dat niet heeft. Dus dan ontmoet je elkaar op een ander niveau.

--- Kan daar geen miscommunicatie in zijn?

Z: Nee. Want dat is iets wat de gehele mensheid verbindt, die eenheid van het zijn, het werkelijk zijn.

--- U zei: je hebt niet zo veel lijden nodig om tot bewustzijn te komen, wat bedoelt u daarmee?.

Z: Uiteindelijk is het de hoop, ook van de geestelijke wereld, dat lijden niet op zo'n vreselijke wijze hoeft plaats te vinden. Dat we steeds bewuster kunnen worden. Dat we lijden uiteindelijk ook steeds meer kunnen gaan transformeren. Ik denk dat het nog een hele tijd zal duren. Maar het is nu wel ingezet. En dat is heel erg belangrijk, want dat houdt die vernieuwing in van bewustzijn, helemaal over de hele wereld. Het heeft met begeerte te maken.

Begeerte moet je omvormen tot stil verlangen. In het boekje 'Wat is Psychosofia' staat 'Het zijn', een deel van een drieluik, dat ik ooit heb gekregen. Vanuit het begeren vanuit de geest kon geest indalen in de materie. Uiteindelijk konden wij daardoor mensen worden, in miljarden jaren tijd. Het zachte begeren, het stil verlangen noem ik dat, is nodig in de mens, want anders is hij een wezen wat stil staat, dan is er geen groei meer mogelijk. Dus dat stil verlangen, het zachte begeren, is noodzakelijk. Wanneer het in de persoonlijkheid wordt omgevormd tot werkelijke begeerte naar macht, gewin, wellust, waardoor de persoonlijkheid zich groter maakt, dan ben je op de zijweg van dat goddelijke begeren, waardoor materie kon ontstaan.

--- Dat waardoor je zou kunnen lijden blijft, maar je gaat het anders bekijken?

Z: Ja. Dat is weer terug naar die herinnering. Die herinnering zit in ons in alles, in alle cellen, in het gehele bewustzijn. De herinnering aan het lijden. Hoe kun je daar mee leven, zonder dat het jou zo sterk manipuleert en beheerst, dat je in een mate van vrijheid en harmonie kunt leven. Dit ondanks de herinnering, dus ondanks het vuurtje, dat er dan nog is, maar het hoeft je niet meer te verbranden en te verschroeien. Dat is de energie, die je nu kunt ontwikkelen. Dat is dat je zelf inzicht moet krijgen, dat je in je energetisch veld, het veld om je heen, de kracht kunt transformeren, die dat oude nog in jou en op jou heeft.

Het menselijke bewustzijn, dat zijn wij dus, houdt het lijden vast. Want daardoor profileer je jezelf in je persoonlijkheid. Dat is de mens die je bent. Dat is ook je imago. Het bewustzijn, dat je niet alleen in dit menselijk zijn bent, maar dat je in jou hebt een hoog geestelijk bewustzijn, dat ontzet de dwangmatigheid van die ondervonden ellende en toestanden.

--- Ik denk dat veel hulpvragers in feite een gebrek aan zelfvertrouwen hebben. Net als bij een boom die er niet goed uitziet, maar waar wel ergens een klein groen lootje zit.

Z: Het is duidelijk dat in ieder mens die basale onveiligheid leeft, het basale gemis aan zelfvertrouwen.

Dat is afkomstig uit andere levens wat hij in zijn incarnatie meeneemt. Dat wordt gestimuleerd in het leven van nu. Die mens weet onbewust ergens toch wel, dat er nog iets anders is. Maar het is helemaal 'overwoekerd' door alles wat hij heeft ondervonden; alles wat ooit is geweest en wat nu weer is. Ik denk dat de eerste opdracht van de spirituele hulpverlener is, om de mens er bewust van te maken dat er in hemzelf dat lootje aanwezig is. Dat dit absoluut aanwezig is, hoe het ook overwoekerd is door wat dan ook. Daar begint de transformatie van die basale onveiligheid. Dat lootje is nog maar een klein plantje. Dan begint dat daar dat puntje van de transformatie van die basale onveiligheid gevoed moet worden. Gevoed, beschermd en begeleid. Daar zit het in. Wordt het niet gevoed, beschermd en begeleid, dan wordt het weer overwoekerd door alles wat in dat leven natuurlijk gebeurt. Dat kan niet anders. Dus een van de eerste opdrachten, taken, verantwoordelijkheden, of hoe je het ook wilt noemen, van iedere spirituele hulpverlener van welke professie dan ook, is ten eerste duidelijk te maken, dat die basale onveiligheid dient te worden getransformeerd en dat er voeding aan dat lootje dient te worden gegeven.

--- Sommige mensen beginnen al een eigen praktijk, na bijvoorbeeld één cursus gevolgd te hebben. Na een paar maanden zijn ze soms redelijk overspannen, of duidelijk vermoeid, of depressief, of iets in die richting.

Z: Dat is dat stil verlangen dat in elk mens zit om tot herkenning in jezelf te komen. Maar wanneer het de begeerte wordt in het ego om meerdere kennis te krijgen en om zich daar op te kunnen baseren, dan werkt het averechts. Ik sprak ook al over een bepaalde zenuwoverspanning, die ik geconstateerd heb bij heel veel mensen om me heen, die het gevolg is van een te plotseling open gaan van het bewustzijn. Zo heb ik mensen meegemaakt, die door een paragnost te direct in aanraking zijn gebracht en te direct op het eigen kundalinvuur zijn gezet, waardoor er een bepaalde zenuwoverspanning kwam met alle gevolgen van dien. De gevolgen zijn dan dat juist die innerlijke aspecten, die diep verborgen latent in dat onderbewustzijn aanwezig zijn, naar boven komen. Die gaan opspelen. Daar komt ook fysieke weerstanden door. Dat kan zich uitdrukken in rugpijnen, buikpijnen en weet ik wat voor pijnen. Dat heeft dan te maken met dat dit te snel is gegaan en het niet in overeenstemming is met de eigen innerlijke ontwikkeling daar in.

Een ander aspect: een mens die niet goed geaard is, zegt dan vaak: 'Ik kom van een ander planeet, of van de sterren, vanwaar ook'. Leuk hoor, om op een ster te zitten. Dat is een beetje een vluchtpoging. Waarom is dat een vluchtpoging? Dat heeft - en dat is ritueel, dus handeling, materie en esoterie (kennis) tegelijk - wederom te maken met een bepaalde mate van basale onveiligheid in die mens in deze incarnatie, bewust of onbewust.

Daaruit zich willen bevrijden door zich in wezen buiten het leven te stellen. Dus niet goed durven te incarneren. Niet goed te aarden, noemen we dat ook. Waardoor in die mens niet de integratie kan plaats vinden van mystiek, esoterie, ritueel. Dus de verschillende niveaus in innerlijk godsbesef en innerlijk goddelijk zijn, het weten daarvan, en de handeling in de persoonlijkheid. Dat is een drieluik, wat in overeenstemming met elkaar dient te gebeuren. Dus niet het ene heel groot en het andere helemaal niet. Want dan krijg je iemand die alleen van boven bestaat en van beneden niet. Ik moet tot mijn spijt zeggen dat in vele esoterische groeperingen, cursussen en dergelijke, er teveel gewerkt wordt op alleen het zijn daar 'in den hoge' - halleluja - en dat dit niet kan indalen, niet kan integreren in het gewone menselijke zijn. Daar moet het natuurlijk in, want anders verandert onze maatschappij niet.

Verslavingen

--- Een healer die een drugsdealer in zijn praktijk had, heeft zelf angsten dat zijn kinderen aan de drugs zouden komen. Kan ten opzichte van de dealer vrij neutraal over drugs praten, maar was vreselijk van slag toen hij hoorde dat zijn zoon van 10 regelmatig stickies rookt. In open familiegesprekken over drugs is de familie naar elkaar toegegroeid.

Z: Wat vooral hierin naar voren komt is het begrip bij ons allen heel duidelijk te activeren, dat de eigen persoonlijke kleuring en constellatie invloed hebben op je manier van straling, van uitzending van energieën, of je nou genezer bent of niet. De emotionele binding met de ander veroorzaakt in elk mens een angst dat je het niet goed zult doen, dat je niet zult beantwoorden aan datgene wat die ander van jou verwacht. Deze angst dat je niet beantwoordt aan de verwachting van de ander, geeft een schuldgevoel. Wanneer jij denkt dat jij niet beantwoordt aan wat die ander van jou verwacht, dan voel jij je schuldig. Daardoor voel je je ook ontzet uit jouw zijn. Dus niet herkend, of niet geliefd, miskend in jezelf. Dit zijn twee componenten, die sluiten haarfijn op elkaar en die zijn de grootste oorzaken in de persoonlijkheid van ieder mens, waardoor de mens niet werkelijk kan stralen, kan zijn in die eenheid, die integratie van geest en materie, licht in materie. Om een omschakeling te kunnen aanbrengen is het noodzakelijk, dat je gaat leren zien 'Waar word ik in mezelf gepakt door grote of kleine schuldgevoelens? Waar word ik gepakt door de macht die van een of het ander naar me toe komt? Waardoor sta ik in mijn eigen onmacht en word ik onzeker en beantwoord dus niet meer aan mijn eigen lichtopdracht?' Dit is een cruciaal punt.

Ondanks de angst over je eigen kind daarin kon je, doordat je geen emotionele, dus bindende en dwangmatige, relatie had met die drugsdealer, vrij daarin staan. Voer voor psychologen. Dat kind is een stuk van jou.

Daar ben je helemaal verantwoordelijk voor. Daar moet je alles voor doen. Denk je dat je ook maar zo'n stukje daarin tekort schiet - oh, dan gaan we weer - mea culpa, mijn schuld, dat belet je om in die werkelijke straling te komen, in die werkelijke vrijheid (dus in een enorme energie, daardoor de andere hulp gevend). Je kon die drugsdealer geweldige hulp geven, doordat je hem objectief in zijn waarden liet zijn, ook al zijn die waarden niet gelijk aan die van jou. En al zou je in wezen denken 'Nou die waarden hoef ik niet'. Maar het zijn zijn waarden. Daar heeft hij recht op, totdat hij zelf tot een ander bewustzijn komt. En dat moet hij nog zelf weten.

--- Hebben drugsverslaafden eigenlijk niet een verzetshouding tegenover de samenleving, waar velen aan geld en macht verslaafd zijn? Drugsverslaafden verzetten zich tegen die andere verslaafden. De hele hulpverlening is dus eigenlijk dweilen met de kraan open. Kun je dan niet veel beter iets aan die maatschappij doen?

Z: Natuurlijk is alle hulpverlening dweilen met de kraan open, wanneer je het niet tot de kern daarvan brengt. En de maatschappij is een oorzakelijk gevolg van het individuele. Wanneer in het individu over de hele wereld niet een heel diep inzicht gaat komen, dat wanneer de mens - ik wil niet eens de mensheid zeggen, maar laten we het klein houden: het individu, de mens - zich steeds blijft baseren op de zekerheden, die hij denkt te verkrijgen over, of via, of door een ander, door het ego steeds groter en directer in de materie te willen profileren, zo lang de mens op die manier met zichzelf werkt, zo lang zal er geen einde kunnen gaan komen aan drugsverslaving. Mensen die drugsverslaafd worden, zijn over het algemeen mensen, die ergens innerlijk zijn aangeraakt, die hypergevoelig zijn en innerlijk zijn aangeraakt door een ander bewustzijn. Daar vaak geen kant mee uit kunnen en daarom het projecteren op de maatschappij en op alles wat er is en in een groot verzet komen. Ik denk niet dat ik hier zo maar een oplossing voor kan geven, dat het ook niet zo wordt aangereikt. Maar wat wel wordt aangereikt is, dat, hoe groter het individuele en daardoor collectieve bewustzijn wordt, dat de mens zich alleen in zijn persoonlijkheid, vanuit de materie van de begeerten van de persoonlijkheid denkt te moeten bevestigen, des te langer er geen vernieuwing en verandering mogelijk zal zijn. Zo'n groep als hier, een hele grote groep, waar dit bewustzijn al helemaal in is doorgedrongen, vormt een energieveld van een enorme straling, wat zich individueel - wanneer jullie naar huis gaan, naar je eigen omgeving, datgene wat naar je toe komt, je relaties, je werk, je collega's - doorzet en daardoor nieuwe energievelden gaat creëren. Slechts op deze manier, door op deze wijze te werken, die lichtenergie in jezelf duidelijk te realiseren, je daar op te focussen, te begrijpen, dat je niet alleen bent een wezen vanuit materie, maar dat je bent een geestelijk wezen in materie. En dat je tot jouw mogelijkheden hebt, om de materie ook werkelijk tot die eenheid met geest, dus de liefde, te brengen.

Uit datgene wat jullie brengen rolt dan als vanzelf weer - dat is het spel - die bal van energie, die langs bepaalde honken heen gaat. En die honken wordt heel belangrijk geacht voor wat jullie doen en met je eigen achtergronden om een pluriforme hulpverlening in individuele verscheidenheid tot stand te brengen. Dat is dus wat gevraagd wordt.

---Ik kom in conflict door wat u eens gezegd hebt over verslaving. Het was 'een oorzaak daarvan zal zijn, een innerlijk niet volgroeide emotionele beleving van het eigen unieke mens zijn.' U heeft daarbij duidelijk het emotieniveau aangegeven. Maar u zegt ook dat het uiteindelijk steeds dieper moet. Het is dus een weg van zuivering.

Dan zegt u: 'Ja je kunt niet aan de gang blijven, want dan blijf je bij wijze van spreken bezig met zuiveren en aan het graven en aan het doen.' De volgende stap is dat je dus gaat staan. 'Hier ben ik en ga staan in verbinding met me zelf'. Een stap verder is dan uiteindelijk terug in de echte eenheid. In de oorspronkelijke eenheid. Mijn vraag is: Als u spreekt over een niet volgroeide, emotionele beleving van eigen mens zijn, als oorzaak van verslaving en een weg van zuivering daarnaast, die toch op een bepaalde manier een halt toegeroepen mag worden, en om dan te zeggen van: 'Hier sta ik', dan voelt dat voor mij verwarrend.

Z: Mooi! Prachtig, daar ben ik heel blij mee. Ten eerste mijn excuses, mocht ik verwarrend zijn overgekomen. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. Maar soms leg je iets neer en dat moet dan verwarring oproepen in de hoop dat het opgepakt wordt en er iets mee gedaan wordt. Dat is dus nu gebeurd.

Die emotionele onvolgroeidheid, 'n traumatische ervaring zo zwaar ooit gekregen in X leven, een herhaling op welk niveau dan ook, in dit leven.

Hoe werkt dat ecosysteem, noem ik het maar, spiritueel in onszelf? Dat hoger zelf, het hoger bewustzijn, het waakbewustzijn, het dagbewustzijn en het onderbewustzijn.

Dat hoger bewustzijn heeft als enig doel: de mens door die aspecten te brengen - traumatische ervaringen in dat onderbewustzijn gelegen - te stimuleren, wakker te maken, opdat er daardoor in dat dagbewustzijn herkenning en inzichten kan komen. Zo werkt dat samen.

De missing link is aan de ene kant, heb ik gezegd, er moet dat inzicht komen, een mate van zuivering komen, natuurlijk. Wat houdt zuivering in? Zuivering houdt in, herkenning van deze aspecten. Begrip krijgen voor het waarom deze aspecten in je zijn. Zo ver mogelijk als het kan. Je kunt niet alles achterhalen. Ik bedoel ook niet dat je eeuwig in regressie moet zijn. Zo is het helemaal niet goed. Dat is de ene kant. En daarnaast - en daar kwamen we zoeven al op - is er dan de vergeving en de acceptatie in je zelf.

Want anders blijf je doordraaien in die eeuwige zuivering en je altijd en eeuwig onwaardig voelen. En nooit tot je werkelijke mens zijn te kunnen komen in dit leven. Het allerbelangrijkste is nu. Want nu bepaal je wat straks zal zijn en wat geweest is.

Karma en reïncarnatie

Ik heb een spiekbriefje gekregen met vragen van de vorige keren.

‘De onveiligheidsgevoelens, wanneer iemand incarneert’. Dus de invloed op het gedragspatroon.

Deze subtiele energieën zijn er, vanuit de basale onveiligheidsgevoelens, die in ieder mens aanwezig zijn, al direct bij de incarnatie. Zij hebben zeker invloed op het gedragspatroon. De nadruk ligt in het leven wat nu wordt geleefd, om dat in het bewustzijn van die mens te brengen, zodat die mens het kan gaan transformeren. Als hulpverlener word je daar heel veel mee geconfronteerd, in welke context dan ook. Het is dus zaak voor iedere hulpverlener natuurlijk eerst die basale onveiligheidsgevoelens te gaan onderkennen en herkennen bij die persoon. Maar dan ook vooral te gaan zien, hoe in die persoon, die diepste innerlijke energieën werken, waardoor hij zich zodanig laat beïnvloeden, dat het gedrag afwijkend is van wat -je zou zeggen - een vrij en gelukkig mens zou kunnen vertonen.

Ik denk dat dit vooral van toepassing is op mensen die aan stress lijden, die emotioneel - ik noem dat soms - niet helemaal zijn uitgegroeid, ook mede bepaald door allerlei omstandigheden.

In onze evolutieleer wordt duidelijk naar voren gebracht, dat de omstandigheden altijd hebben bepaald hoe de mens kon overleven. Dat was noodzakelijk, want het verstand was nog niet zodanig geëvolueerd, dat het anders zou kunnen. Nu is het zo, dat die mens zich zal kunnen bevrijden van de dwangmatigheid van datgene wat van buiten op hem afkomt, maar ook wat van binnen hem zo manipuleert. Dus die mens van nu, van het nieuwe tijdperk, krijgt - dat is heel revolutionair - de kracht en ook de macht in zich, om zelf vanuit - ik zou haast willen zeggen - beter weten, te kunnen bepalen, hoe hij in vrijheid en harmonie kan gaan leven.

Ik wil even naar mensen, die aan een verslaving lijden: alcohol, drugs, seks, werk, wat dan ook. Mensen die daaraan lijden, hebben innerlijk een niet geheel volgroeide emotionele beleving van het eigen mens zijn. Lijden aan een innerlijke, dwangmatige overheersing, manipulatie, door datgene wat hen - volgens hun eigen denken en gevoelens - niet in hun waarden heeft gelaten of gebracht.

Vanuit dit gegeven, mensen die lijden aan psychische verschijnselen, aan emotionele onderdrukking in zichzelf, aan verslaving: hulpverleners die met deze mensen te maken hebben, zou ik het volgende in overweging willen geven: Kijk natuurlijk naar al je reguliere hulpmiddelen. Logisch. Die horen erbij, die zijn vrij ver gevorderd, dus onderschat die alsjeblieft niet. Maar voeg daaraan toe jouw weten, van hoe deze energieën in deze mensen werken. Deze mensen lijden dus aan een absolute onderwaardering in zichzelf in welke context dan ook. Ik denk dat we er allemaal een beetje aan lijden, maar bij deze groep is dat toch zo sterk, dat zij zich daardoor verzwakken en de ‘hulp’ nodig hebben van de een of andere verslaving wat hen een zogenaamde kick geeft.

Dan ‘de energietrillingen die je uitzendt en oproept’:

- de hulpverlener, die in zichzelf de energietrillingen heeft van de eigen onderwaarden of meerwaarden, dat is hetzelfde, zijn beide kanten van het geheel.
- de hulpverlener die in zichzelf niet in een bepaalde innerlijke harmonie is en daardoor die flexibiliteit in zichzelf niet vrij kan maken om die ander zonder oordeel of veroordeel tegemoet te komen, deze hulpverlener zal het moeilijker hebben om de persoon, die naar hem toe komt, ook werkelijk diep innerlijk te kunnen bereiken.

Het is heel erg belangrijk, dat je die energietrillingen niet alleen in die ander herkent, maar dat je ook heel goed weet, dat ze allemaal net zo in jezelf aanwezig zijn. Het is jouw zijn als mens en vooral als hulpverlener, hoe je dat kunt herkennen, eventueel reguleren en transformeren. Hoe je daar als mens, vooral als spiritueel hulpverlenend mens, daar zodanig mee kan werken, dat die ander die bij jou komt zichzelf in zijn eigen waarden voelt worden gelaten, zonder dat jij jouw waarden daar over heen zet.

--- Wanneer je gelooft in een voortbestaan van leven, mag je toch ruimte hebben om die naaste los te laten en niet aan hem/haar blijven trekken? Om de ander het geluk gunnen dat die over is gegaan?

Z: Dat heb ik notabene jaren lang, voordat mijn man overleed, altijd als lering gegeven. En dan besef je op het moment zelf, hoe sterk dat speelt en hoe weten iets anders is dan het doen vanuit je zelf. Dat daar een enorm groot verschil tussen zit. Het vasthouden van het verdriet belemmert degene die is overgegaan om tot vrede te komen en om zijn eigen weg te kunnen vervolgen. Dat inzicht kun je hebben. Ik kon hem zelfs spreken, hoewel ik hem toen in die tijd niet zo graag zag. Dat kwam pas later. Het moment van de diepste acceptatie dat hij niet meer in de stof was, daar ging het om. Daar zit het in. Ik moest daar zo diep door heen gaan, om dit ook weer verder te kunnen brengen, want anders heb ik het altijd alleen maar over theorie en nu moest ik het in de beleving brengen.

Het inzicht van de mens, het weten van het voortbestaan van geest, komend uit een Al, terugkerend tot een Al, met tussenwegen daartussen, tussenruimtes zal ik het noemen. De weg van inwijding van een mens op aarde, die zich niet helemaal los mag maken van de materie, want dan leeft hij niet goed. Juist in die materie moet je ten diepste leven, vanuit het geest-zijn. Daar gaat het om. En dat is onze hele menselijke inwijdingsweg. Dat houdt in: inzicht hebben. Weten hoe energieën werken. Hoe je zelf bestaat uit een energieveld. Hoe je de energieën kunt reguleren en transformeren. Zodanig zelfs, dat er in jouw blauwdruk een transmutatie, dus een totale verandering, plaats gaat vinden. Dat kun je zelf bewerkstelligen. Daarnaast, juist door dit weten, de materie van de persoonlijkheid, van het ego, niet zodanig vergroten, dat het ego met de kennis overneemt wat van de ziel is.

--- Ik heb een vrouw begeleid die haar overleden man juist haat. En dat vind ik afschuwelijk moeilijk. Hoe zou ze dat kunnen verwerken?

Z: Dat is heel moeilijk. In het algemeen komt natuurlijk alles boven, positieve en de minder positieve dingen. Nou was die relatie, begrijp ik, heel negatief geweest. Dus zij heeft als herinnering alleen de negatieve aspecten van die relatie. Het zou dus voor haar ontzettend moeilijk zijn, al gravend in haar zelf, om ook nog maar iets positiefs te kunnen ontdekken. Dat zal haar zo niet lukken. Wat u kunt doen in uw begeleiding voor haar, is haar heel duidelijk maken, dat - dat is een inspiratie - deze man, dus haar man, handelde, dacht en sprak zoals hij op dat moment slechts kon. Dat er niet meer kon zijn, dan wat hij op dat moment in zichzelf had. Dat zij moet beginnen de verwachtingen die zij in dat huwelijk van hem heeft gehad in zichzelf te durven loslaten. Want zij is zo gevangen in dat web van die haat en van die negativiteit, juist door de verwachtingen, die zij aan dat huwelijk heeft gesteld en die niet zijn uitgekomen. Zij kan die man natuurlijk niet veranderen. Zij kan in zichzelf verandering aanbrengen. Daarin kunt u haar met deze inzichten helpen. Maar haar vooral brengen tot een heel bewust beleven van vergeving in zichzelf.

--- Zij heeft een katholieke achtergrond en dus van de doden niets dan goed eigenlijk. Dus elke keer als er een kwade gedachte bij haar op komt, zegt ze, ik mag geen kwaad van hem denken.

Z: Ja. Dat alles vecht tegen elkaar en dat is echt heel vreselijk. Deze schuldgevoelens werken die miskenningsgevoelens, van dat haar verwachtingen niet zijn uitgekomen, nog meer in de hand. Die stimuleren dat sterker. Ik denk dat u in de begeleiding haar hier op moet wijzen en met haar samen moet proberen om deze schuldgevoelens, die niet alleen vanuit dit huwelijk komen, maar ook heel duidelijk vanuit bepaalde aspecten in haar jeugd. Dat weet u misschien ook al. Dat daar naar gekeken wordt. Dan krijgt ze ook begrip voor zichzelf.

Zo komt er een verandering in haar zelf. Uiteindelijk dat zij zich zelf moet vergeven. Want er is iets in haar zelf, al vanuit haar jeugd en nog eerder, wat ze zichzelf nog moet vergeven.

--- Ik heb het gevoel, dat des te dichter het karma om mensen heen is, des te minder je helpen kunt.

Z: Dat heeft te maken met de mens die zich in zijn bewustzijn totaal vereenzelvigd, dus identificeert, met deze karmische aspecten, met datgene wat in dit leven met hem is gebeurd. Dat hij het hoger bewustzijn niet in zichzelf kan laten door dringen, dus het licht in zichzelf. Dat hij niet in zich laat doordringen dat Al in zichzelf, die liefdeskracht in zichzelf. Hij heeft in zichzelf - en daar gaat het om - die kracht om zich te ontworstelen, zich los te maken, van zijn karmische aspecten, maar ook van de aspecten, die het leven hem geeft.

Kort geleden sprak ik nog iemand, die nooit iets van mij wil aannemen.

Toen zei ik heel voorzichtig met een zacht stemmetje: 'Waarom probeer je niet een lichtvisualisatie te doen? Daar werken ze tegenwoordig erg veel mee. Met affirmaties en zo'. 'Hm, alles komt toch van buiten. Hoe kom je erbij dat dit van binnen is'.

Nou, ik weer proberen: 'Maar in jezelf zit toch een kracht'. Erg moeilijk hoor!

Het is verdraaide moeilijk. Want zo'n mens - hij is super intelligent - neemt in zijn bewustzijn absoluut niet aan, dat er in hem iets is wat hem uit zijn misère kan, niet er helemaal uit kan halen, maar in elk geval kan sterken.

--- Ik heb een vraag over drie cliënten die alle drie op de een of andere manier op hun hoofd zijn gevallen Bij allen komen dezelfde dingen naar voren. Lichamelijk zijn ze hersteld, maar er komt nu een enorme emotionele crisis.

Z: Het gebeurt heel vaak, dat het open gaan van het bewustzijn naar de andere dimensies na een ongeluk gebeurt, een klap op je hoofd, een val, of zoiets dergelijks. Ik heb zelf ervaren, toen ik vijf was. Toen heb ik een ernstig auto ongeluk gehad, waar ik alleen een buil links op mijn voorhoofd van overhield. Maar daarna begon het allemaal. Niet zo duidelijk als een kleine twintig jaar geleden. Maar toch wel zodanig, dat je kunt zeggen 'hé, daar kwam contact met een andere dimensie'. Dat veroorzaakte vervreemding.

Vervreemding in jezelf met je omgeving. Met alles wat je gewend bent. Het wordt anders. Vervreemding in jezelf gaat zich profileren in onveiligheid. Je voelt je onveilig. Die crisis waar je het over had, dat begint bij die vrouwen nu eerst in de vervreemding, dat er andere dingen in henzelf gingen plaats vinden. Daarna de onveiligheid van 'jee, wat doe ik hiermee?' en 'Dan vinden ze me gek', of 'ik kan hier niet mee leven', of wat dan ook.

Die onveiligheid houdt dus in, wanneer het individu zich gescheiden voelt, gesepareerd voelt van wat zij accepteert als het collectieve. Zeg ik dat goed genoeg? Door die vervreemding en die onveiligheid daardoor, komt die mens in een persoonlijke crisis. Dat kan niet anders. Daar kun jij in helpen. Daar kun je haar in begeleiden. Maar wat die mensen dan vooral weer - wordt hier gezegd - nodig hebben, is het besef dat zij nu in een ander niveau dezelfde mens zijn, maar wel in een ander niveau in dat contact staan.

--- Kunt u iets meer vertellen over de invloed van medicijnen?

Z: Ik denk, dat je er niet onderuit kunt om deze medicijnen goed te vinden. Dat kan in onze maatschappij niet anders. Ik denk, dat zo'n persoon die medicijnen even fysiek ook nodig heeft. Maar wat daar bij kan komen is natuurlijk jouw inzichten en jouw intuïtie, hoe daar mee om te gaan, om haar zachtjes aan tot besef te brengen van 'Hé, er is wat meer met je aan de hand dan je zo oppervlakkig denkt. En het is niet zo, dat het jou uit jouw menselijk zijn haalt'. Daar zit angst in, dat je komt uit je menselijk zijn en het is ook al symbolisch, dat je op je hoofd valt. 'Of op je gezicht valt. Dat is jouw imago, jouw persoonlijkheid'. Zodra een mens denkt, dat hij buiten zijn eigen persoonlijkheid komt, wordt hij bang. Hij heeft toch niets anders dan zijn persoonlijkheid? Dus je denkt, waar ben ik nu beland? Wat gebeurt hier? Dat kan niet. Dat dienen we ook - dat is het nieuwe bewustzijn van de jaren twee duizend - vooral wij spirituele hulpverleners, duidelijk te maken aan degenen die bij hen komen. Dat wij mensen niet alleen bestaan uit dat spiegelbeeld van ons, wat je ziet zoals je bent in jouw persoonlijkheid, maar dat er nog is een andere, bijna onzichtbare blauwdruk in je zelf, die in eenheid met dat grote geheel is. Dat is ontzaglijk belangrijk. Er komen tijden in Nederland en over de hele wereld, die nog erger zullen zijn, dan ze al zijn. Dat de mens dan wordt teruggeworpen op zichzelf en dat er dan in de verste verte geen spirituele hulpverlener is, geen dokter, geen psycholoog, geen weet ik wat. En dat hij dan zelf iets moet kunnen doen. En daar dienen wij aan te werken.

--- Het boekje 'Melchisedek teksten' van u heeft me zeer geraakt. Op de begrafenis van een vriend kreeg ik een diepe ervaring, die ik in verband heb gebracht met dat wat dit boekje me gegeven heeft. Nou ben ik thuis en dat hoge gevoel is weg, dat heb ik niet meer. Maar u zegt van 'Je moet de tekenen verstaan'.

Z: Je hebt een bijzondere spirituele beleving gehad. Het merkwaardige is - is dat merkwaardig? -dat een diepe spirituele beleving in het leven van alle dag weer grijs wordt en verdwijnt. Ik denk, dat we dat allemaal meemaken. Waarom zou dat zo zijn? Zou dat niet zo zijn en zou dat aan een stuk altijd door bij je blijven, dan zou je niet meer in dit leven van alle dag, van de materie, jezelf kunnen realiseren.

Want dan zou steeds in een andere niveau zijn, in een andere sfeer, waardoor je niet die levenskracht zou hebben om juist nu in dit leven en vooral in de omstandigheden, waar je bent, je zelf in stand te houden en te kunnen realiseren. Dus wees daar nou niet verdrietig over of denk niet van 'Nou is het weer bij me weg, want ik ben niet waardig'. Maar begrijp nou, dat dit de alles doordringende, liefdevolle Intelligentie is.

De uitdrukking, 'die alles doordringende liefdevolle intelligentie', die dus tot stand brengt dat de mens kan gaan leren omgaan met spirituele belevissen, met doorbraken of met weten. Het is absoluut niet noodzakelijk om je esoterische kennis te ventileren, te profileren. Het enige waar het op aan komt is, dat er in jezelf een niet door het eigen eg bewustzijn gekleurde - dat is heel moeilijk natuurlijk -, maar een natuurlijke liefde kan uitstralen. Dat moet je natuurlijk allemaal op je eigen manier kunnen realiseren en kunnen brengen en ook alsjeblieft uitzoeken, waar je het brengt. Stel je voor, als je als arts de deur open doet en de patiënt komt binnen en je staat daar heel liefdevol te stralen of een mantra te zingen. Dat is helemaal niet op z'n plaats. Ik bedoel maar, dat je het onderscheidingsvermogen in jezelf gaat aanleggen, waar en wanneer. Daar zit de liefde in. Waar en wanneer en òf.

--- Ik vind het moeilijk om juist in een intieme persoonlijke relatie te proberen onpersoonlijk te zijn. Buiten een intieme relatie vind ik dit gemakkelijker. Het is bijna onvermijdelijk om in het persoonlijke te vervallen. Anders wordt een relatie een soort bovenaards iets.

Z: Wat je daar zegt is natuurlijk honderd procent waar. Je kunt met iemand in een liefdesrelatie toch niet onpersoonlijk zijn. Wat blijft er dan over? Dat gaat niet. Dat bedoel ik dus ook niet. Wat wel wordt bedoeld - daar gaan we naar toe - is, dat er in jezelf een zodanig begrip gaat komen voor hoe al deze energieën werken en dat zijn energieën zoals angst, macht, onmacht, miskennis en schuld. Hoe werken die energieën in jouzelf? Daar gaat het om.

Je kunt nooit in een ander kijken, alleen in jezelf. De ander is de ander. In een persoonlijke relatie, waarin jij - en niet alleen jij, maar iedereen - in jezelf verlangt, dat je helemaal herkend en begrepen wordt en alle liefde krijgt - natuurlijk, wie verlangt dat niet? Neem een relatie, waarin je zo graag wilt, dat die ander zo denkt zoals jij denkt, zo voelt zoals jij het allemaal voelt, tenminste met jou samen wil delen wat jij allemaal hebt of weet. Dat is nou juist de kleuring en de valkuil in de persoonlijkheid, die de liefdevolle emoties in die persoonlijkheid dwarsbomen, versluieren, soms verstikken. Hoe dan wel? Wat is het leven toch moeilijk, hè?

Hoe kunnen wij dan met die energieën zodanig werken, dat je in een liefdevolle emotie met je geliefde kunt zijn en toch niet als maar in die vervelende valkuilen vallen, waardoor juist met diegene die je het meeste lief hebt aan een stuk door geharrewar of wat dan ook zal zijn. Ik weet niet of dat zo is bij jou, dat geeft niet. Hoeft ook niet. Dat kan alleen door jezelf te bevrijden, te transformeren, van deze oude trillingen. Want het zijn energietrillingen in jezelf. Waar komen ze vandaan?

Uit allerlei levens. In dit leven opnieuw gestimuleerd, geactiveerd, extra weer naar boven gebracht. Want je levensopdracht is om juist nu, in dit leven je daarvan te bevrijden. Dat moet. Daarvoor kom je. Dat moet. Dat kan in gradaties van niveau. Hoe meer begrip hiervan, hoe meer je ziet hoe het werkt, vanuit je eigen vrije wil en met een bepaalde van zelfdiscipline, want dat hebben we absoluut nodig. Dat is in Nederland bijna een vies woord, maar toch zelfdiscipline aanleggen in onszelf. ‘Ben ik nu in mijn liefdesgevoel eigenlijk wel echt bezig, om die ander lief te hebben, of wil ik hem alleen maar naar mijn hand zetten?’ Daar zit het hem in. ‘Wil ik die ander naar mijn hand zetten, zoals ik weet dat het moet of zoals het kan? Of durf ik het aan die ander zichzelf te laten zijn?’ Dat is een andere levenswijze, die voor veel mensen ontzettend onveilig lijkt te zijn, want dan moet je dus je vermeende zekerheden opgeven. En dat kan dan inhouden, dat je daardoor in een vacuüm terecht komt, in een kuil valt. Daarvoor worden dit soort dagen gegeven, om tenminste begrip te hebben voor het spel van die energieën en hoe je daar als mens mee kunt werken. Heus, wanneer je eenmaal dit kunt zien en daarin durft mee te gaan, dat is dat een onvoorwaardelijke vertrouwen en acceptatie. Als je daarin durft mee te gaan en niet bang bent voor het vreemde en ‘Oh jee, hoe zal dat nu gaan? Wat gebeurt er nu?’, dan zul je merken, dat er een geheel andere energieveld gaat ontstaan. Want die ander merkt dat onmiddellijk. Die voelt dat meteen aan. Die gaat vanuit haar/zijn zijn daar dan ook mee aan de slag.

--- Ik heb begrepen dat we dat beschermende vlies zelf hebben gecreëerd. Het houdt ons 25 watt's lampje nog steeds in ons brandend, want het goddelijke laat ons niet los, wij laten het goddelijke los. Zo gauw als dat vlies breekt, krijg je de kans om de volle stroom van licht naar je toe te krijgen, wat wordt gefilterd door negativiteit die je met je gedachten zelf hebt gecreëerd.

Z: Maar als je niet weet van dit goddelijke in je, en dat het een instroom van licht is, dan ervaar je alleen de rottigheid ervan, als ik het zo mag zeggen. Even wat anders: De bescherming van dit vlies, het niet weten van oude levens en de negativiteiten, die dat hebben opgeleverd, wordt nu in de komende tijd doorbroken over de gehele wereld, omdat het bewustzijn zich gaat verruimen.

Dit verruimen betekent, dat het bewustzijn op een zodanig niveau is gekomen, dat het ook de kracht kan hebben, om die mens van nu in de bevrijding van de dwangmatigheid en de afhankelijkheid te brengen. Daar gaan we dus naar toe. Even terug naar het slachtoffer. Het slachtoffer weet niets van goddelijkheid, misschien is deze wel heel streng gelovig of wat ook. Daar kun je het ook naar brengen. Het is allemaal vertaling. Het maakt niet uit. Maar dan niet meer afhankelijk van dat geloof buiten zich, maar in het diepste vertrouwen innerlijk komen in dat geloof. Dus niet dat ontkennen, en die persoon nog naakter laten staan. Nee, dat is fout.

Revolutie gaat nooit zo maar. 'Ik breng u het zwaard is gezegd'. Het zwaard des onderscheids. Het betekent - en dat is erg jammer voor ons mensen - dat wij blijkbaar pas tot besef van iets kunnen komen, wanneer het water ons tot de lippen staat. Wanneer het werkelijk op z'n ergst is, en dan kun je niet meer vluchten. Want wij mensen zijn er goed in om te vluchten. Dan moet je gaan werken. Dan moet je die Elohim, die goddelijke krachten, je gewone alles wat je hebt aan talenten, echt met discipline bij het nekvel pakken, om te kunnen werken, juist in die rottige omstandigheden. Ook als je door iemand bedreigd bent. Ook wanneer iemand met zijn revolver tegen je hoofd staat.

Wij hebben het nou even over mensen die nooit hebben gehoord van het innerlijk licht. Wat doe je daar mee.

Iedereen weet het onbewust, maar het bewustzijn moet dan nog even gewekt worden, om het dan ook echt in je denken te kunnen krijgen. De mensen die helemaal niets weten, beginnen iets te merken, voelen, ervaren, hoe dan ook, dat er nog iets anders is dan wat zij altijd zo geleerd hebben. Die mensen komen in moeilijkheden, in verwarring en die komen naar je toe.

Dit is de diepste betekenis - is mij vanuit de geest gezegd - van de woorden 'Ben ik mijn broeders hoeder?'. Dat wat innerlijk bezig is, datgene wat jij uitstraalt, wat jij voor gedachtevormen, emotionele vormgeving uitzendt - niet te zien met het blote oog - raakt die ander precies in datgene wat die ander heeft. Ben ik mijn broeders hoeder?. Dus wat straal ik uit?

--- Een uitleg over de zeven bewustzijnsgebieden gebieden van de ziel. waarvan de twee hoogste nog niet in bewuste bewustzijn van de mens zijn opgenomen.

De zeven gebieden van de ziel, van de mens: het kosmische, het hoogste spirituele, het hoger astrale, het mentale, het emotionele, het etherische en de materiële, lichamelijke persoonlijkheid. Een eenheid vormend. Tot nu toe, miljoenen jaren lang vanuit die vijf voertuigen van de ziel, gericht naar de menselijke persoonlijkheid, de materie van de mens.

Nu op het cruciale punt aangekomen, dat de mens die twee hoogste voertuigen niet zozeer tot zijn beschikking zal krijgen, maar als het ware wel daar contact mee zal krijgen, in gradaties van niveau. Daardoor het bewustzijn zodanig verlichten, dat de scheppende energieën, in ieder mens aanwezig, hierdoor - natuurlijk weer in gradaties van niveau - gericht zullen zijn op de herschepping van onze wereld, zelfs dit zonnestelsel, tot liefde.

De mensen, enkelen daargelaten, hadden door de eeuwen heen geen werkelijk kosmisch bewustzijn. Bijvoorbeeld bepaalde grote denkers, filosofen en grote geesten, die hadden dat kosmisch bewustzijn wel, maar waren gebonden aan de cultuurhistorische achtergronden, waarin zij leefden. En brachten dat ook op die manier naar buiten.

Langzaam vervagen en vervlakken die cultuur-historische en religieuze achtergronden. Er komt een soort mondiaal bewustzijn, waaruit ook een mondiaal spiritueel bewustzijn gaat groeien. Daar zijn wij dus mee bezig. Die pluriforme hulpverleningsgroep houdt in, dat er een beroep wordt gedaan vanuit de geest, juist op mensen zoals wij zijn, jullie zijn, die al een 'hoger weten' en een 'diepere kennis' hebben en hier mee werken. Hoe moeten we dit in de gewone maatschappij passen? Daar gaat het om. Wij moeten ons er voor bewaren en er voor waken, om niet in een sub-cultuur, sub-maatschappij, sub-hulpverlening, of hoe dan ook, terecht te komen.

Ik denk, dat het onze verantwoordelijkheid en eerste taak is om dat bewustzijn wat wij hebben juist in die reguliere maatschappij van ons te brengen. En dan wel zodanig, dat wij niemand van zijn sokken slaan. Dat wij niemand en ook niets ontwaarden. Want toch is de gehele maatschappij, de gehele wetenschap, de gehele reguliere hulpverlening geweldig ver gekomen. Het is een inspiratie van de geest. Maar nu nog verder. En daar kunnen wij allemaal ons steentje aan bijdragen.

Over die twee hoogste gebieden. Laat ik beginnen met het zesde, het werkelijk spirituele, het blauwe gebied. Daarvan is in het bewustzijn geen enkel aspect gebonden aan enige onvrijheid, dwangmatigheid, verdriet, zelfs niet aan vreugde. In dat gebied heerst een totale eenheid van harmonie en neutraliteit. Het kosmische gebied, het paarse, is het gebied, waar de eenheid met wat Jezus zei 'de Vader' tot stand wordt gebracht. Dat verdicht zich en zakt - zal ik maar noemen - naar dat spirituele gebied. Het komt in het hoger astrale. Het komt in het mentale, dan in het emotionele, in het etherische veld en uiteindelijk in dat mensje dat wij zijn. De weg tot die twee hoogste gebieden, dat paarse en dat blauwe, werd geblokkeerd, wat ik in het begin al zei, door het feit dat de gehele mensheid als zodanig zichzelf daar buiten plaatste door dat goddelijke, als je dat zo wilt noemen, dat kosmische, buiten zichzelf te plaatsen en in de afhankelijkheid daarvan meende offers te moeten

brengen om tot welvaart, tot wat dan ook te komen. Dus ik kom weer terug op de revolutie, de werkelijke revolutie, die het gevolg is van onze evolutie.

De revolutie die nu plaats vindt in het bewustzijn van de gehele mensheid. Dat de mens niet afhankelijk is van wat hij God noemt of wat dan ook buiten hem, maar dat dit in hem is. Dan kom ik op het gebied wat misschien de natuurkundigen hier in de zaal zal interesseren - alles wat tot nu toe onverklaarbaar wordt geacht, kan verklaard worden met kwantummechanica. Het betekent, dat in wezen alles wat er is, met ons is, ook vooral aan datgene wat wij als het ware normaal zien, te verklaren is vanuit kosmische wetmatigheden, in wezen kosmische natuurkunde. Er zijn natuurkundige geleerden geweest, die daar over hebben geschreven. Fritjhof Capra, Rupert Sheldrake en nog een paar.

Het houdt in, dat in wezen niets onbereikbaar is voor de mens wanneer hij door die revolutie heen kan komen. Wat betekent, dat hij zich echt innerlijk los kan maken van de dwangmatigheid van de opvoeding, van de cultuurhistorisch, wetenschappelijk enz., achtergronden. Niet dat hij het weg moet doen - mijn God, alsjeblijft niet. Je moet het wel vasthouden als een hulpmiddel - maar dat je je van de beperkingen los kunt gaan maken. Daarvoor is nodig, dat er een collectief bewustzijn gaat komen, zeker in dit land en dan weer verder, dat er is, nou alles wat hier is gezegd.

--- Je kunt pas dienstbaar zijn wanneer je jezelf loslaat. Dus in wezen zo ver komt, dat je niet gehinderd wordt door je eigen emoties en zo, dit geeft een gevoel van vrijheid.

Z: Ja, dat houdt in dat je dan ergens komt, waar het belang van je eigen ego - dat hebben we allemaal - niet meer prevaleert. Dus niet meer het allerbelangrijkste is. Dat je dat los kan laten. En dat vergt, dat er in jou zelf een gevoel van veiligheid gaat komen. Vrijheid geeft dus een mate van veiligheid.

Wanneer je in je zelf durft los te laten - want het vraagt een mate van durf, van moed eigenlijk - houdt dat in, dat je de vermeende veiligheid en zekerheid durft los te laten en dat je een nieuwe stap gaat doen. Daardoor kom je in een verbinding met het Al. Vanuit die verbinding met het Al reik je de ander die tot je komt, een veel diepere verbinding aan, waardoor er in de ander, dat punt van veiligheid kan herkend worden. Ik denk dat dit de ware mystiek is. Dat wij - hulpverleners of niet - mensen zijn, die vanuit ons diepste zijn het belang durven loslaten, wat het ego steeds aan ons zegt wat we wel al dan niet moeten of kunnen zijn of volbrengen. Dat er daardoor die verbinding met het Al komt. Dat is zo'n grote energie, want dat is ook de werking, het inzicht in de werking van de energieën.

Daarmee raak je die ander in zijn diepste punt en geef je hem daardoor een mate van veiligheid en van herkenning. Een diepere veiligheid, die niet gebaseerd is op materie of op vermeende veiligheid. Ik heb het gevoel dat ik daar steeds meer op in moet gaan.

--- Er kwam een mevrouw bij me, die genezende krachten heeft. Zij ging door een proces heen. De laatste vijf, zes jaar was zij bij verschillende genezers, spirituele genezers, paragnosten en weet ik allemaal wat, geweest. Ze had er absoluut geen vertrouwen meer in. Ze zei: 'Want ze werken allemaal niet zuiver'. Toen ze weg ging, zei ze tegen me van 'Je bent de allereerste, die niets negatiefs over mij zegt. Zoiets van 'Je moet dit, je moet dat. Daar zit het.' Daarna belde ze mij op en ik merkte inderdaad, dat ik een stukje vertrouwen gekregen had en het voelde ook heel goed.

Z: Wat hieruit blijkt, denk ik, dat het de eerste vereiste is, dat u de mens die tot u komt een mate van veiligheid kunt aanreiken, hetgeen betekent dat hij voelt dat er niet over hem/haar geoordeeld wordt. Dat is het begin. Dan gaat het verder.

--- Wat is het waakbewustzijn?

Z: In het waakbewustzijn is onbewust aanwezig wat het hoger bewustzijn en het onderbewustzijn in wezen in zich hebben.

Waar het dus op aan komt is dat in de mens het weten van het hoger bewustzijn, de herkenning - op welke manier dan ook - van die aspecten die in dat onderbewustzijn aanwezig zijn, in dat waakbewustzijn tot een mate van - ik wil niet zeggen synthese, want dat is nog te veel - naast elkaar kunnen leven, komen. Waardoor in het dagbewustzijn er mee gewerkt kan worden, het in evenwicht is. Dan kan het dagbewustzijn er mee werken.

Orgaantransplantaties

--- Een vraag over orgaantransplantaties, organen hebben eigen trillingen of energieën. Een coassistent had daar moeite mee.

Z: Dat is een complex geheel. Dat is in wezen met alles wat er in onze maatschappij gebeurt. Ook in de medische sector. Tot nu toe was de maatschappij en de medische sector niet op de hoogte van deze energieën. Dit bewustzijn begint nu langzaam aan te komen. Hoe gaan wij daar dan mee om?

U zult begrijpen, dat een orgaan van een mens een bepaalde energieveld heeft van de energieën die bij die mens horen. Dat is vrij gewoon.

Als er een transplantatie plaats vindt, die het materiële leven zou kunnen redden van degene die dat orgaan zal krijgen, brengt dat verandering teweeg in het gehele patroon van die persoon. Ik vind dat het dus bij deze tijd behoort - waar een nieuw spiritueel bewustzijn komt - dat men dit ook gaat weten.

Wanneer de mens zich bewust is, dat het orgaan wat hij zal afstaan het leven zal redden, maar tegelijkertijd ook een ander energieveld bij die persoon zal aanbrengen, dan zal hij er bewuster en verantwoordelijker mee omgaan.

Eerst gebeurt het allemaal onbewust. Daarna wordt het duidelijk ook in ons denken, hoe die mens met zijn energieën omgaat en wat die als het ware aan zijn organen mee geeft. Logisch, dat gaat trapsgewijs.

Die coassistent, die daar nare gevoelens bij had, zal waarschijnlijk meer op de hoogte zijn van de diepere spirituele achtergronden, van de lering van de energieën, zoals wij die krijgen. En zich daardoor ongemakkelijk voelen bij hetgeen daar plaats vindt. Dan kan hij vanuit de eigen energieën een dusdanige lichtende energie uitzenden, waardoor er bij degene bij wie deze transplantatie gebeurt, als het ware een interactie komt en er een diepere beleving gaat komen van wat daar gebeurt. Dit heeft namelijk karmische aspecten. Bijvoorbeeld een crimineel, die een overval heeft gepleegd en gedood is en wiens hart of lever of wat dan ook aan een ander wordt gegeven, heeft dusdanige energieën in zichzelf, die bij diegene die dat hart of die lever krijgt, een verandering teweeg brengt. Wanneer artsen, chirurgen, coassistenten, verpleegkundigen op de hoogte zouden zijn van deze achtergrond van spirituele energieën, dan zouden zij een harmoniserende uitwerking in die energieën kunnen aanbrengen.

Dan gebeurt er dus een transformatieproces.

Dit brengt mij op iets wat ik vandaag hoorde. Er schijnt een garage in Nederland te zijn, waar de mensen auto's die total loss zijn gereden - met datgene wat daar in dat total loss gebeuren is gebeurd, dat kan van vreselijk tot minder erg zijn - weer opknappen en die dan aan anderen, die dat wel weten, verkopen. Dat is dus niet illegaal of zo. Mensen die zo'n auto hadden gekocht kwamen bij andere mensen op bezoek en men ervoer, dat daar vervelende energieën heerste. Dat die mensen zich niet op hun gemak voelden, dat het gewoon bijzonder onprettig was. Wat gebeurde daar nu?

Die energieën die hadden plaats gevonden in de onderdelen van die total loss gereden auto's hadden nog een dusdanige krachtveld in zich, dat die energieën de mensen bewust konden beïnvloeden.

Iedereen staat er bewust of onbewust voor open, want het is gewoon van en in ons. Dat hangt van de mate af waarin je beïnvloedbaar bent.

Stel je voor dat daar een vreselijke angst is geweest. Daar kan de dood bij gemoeid zijn geweest. Dat krijg je dus naar je toe. Want dat zijn energieën, die blijven hangen.

Nou terug naar die organen. Daar gebeurt dus hetzelfde. De wetenschap is niet te stuiten. Het is een maatschappelijk gegeven dat je het leven zo lang mogelijk wilt redden. Ik weet niet of dat zo is. Dit laat ik er nu even buiten. Wat wel is: wanneer het bewustzijn van degenen er om heen, die daar mee te maken hebben - en zeker degene die afstaat en degene die ontvangt - deze nieuwe spirituele wetenschap naar zich toe krijgen, er een verandering in het uitwerken van die energieën kan gaan komen.

Dat houdt dus het transformeren in van de energieën van degenen er omheen, die hier weet van hebben. Dat betekent, dat als diegenen die er omheen staan, degene die het afstaat en degene die het ontvangt, er in een niveau van bewustzijn en ook van liefde in staan, er dan een soort regulatie plaats gaat vinden.

--- Over het trillingsgetal met betrekking tot orgaantransplantaties: het is moeilijk om te vertellen dat ieder zijn eigen trillingsgetal heeft.

Z: Ik denk, dat je het zo eenvoudig mogelijk moet uitleggen. Elk mens is uniek, heeft een eigen zijn, hoe die dan ook is. Dat kun je uitleggen als energie, dat het energieën zijn. Dat snapt iemand wel, al weet hij niets van spiritualiteit. Dat datgene wat van jou is alleen met de toestemming van de ander naar die ander kunt brengen. Dat vraagt om een totaal andere bewustwording over al dit soort zaken, transplantatie, euthanasie en dergelijke. Dat houdt ook in dat de energieën van het karma zich daardoor op een andere manier kunnen reguleren en transformeren. Dus niet met - ik zou haast zeggen - bruut geweld.

--- Er is een ontwikkeling gaande dat mensen, wanneer ze hersendood zijn, al de operatiekamer worden ingereken om hun organen voor donatie te kunnen gebruiken.

Z: Als dat zo is, dan is dit dus in wezen de macht van de materie. Dit is een ander aspect daarvan. Het is ontoelaatbaar. Ik lees ook vaak over de orgaanmaffia, die mensen gewoon doodt om organen te pakken te krijgen, om voor veel geld te verkopen. Dat houdt dus wederom in, dat het bewustzijn in onze maatschappij hier op gericht moet gaan worden. Ook op de normale ethiek. Dit is met onze normale ethiek niet eens te plaatsen. Dus ik begrijp helemaal niet hoe dat dan in de medische sector zo kan zijn.

Het heeft dus weer met het bewustzijn te maken van degene, die van tevoren beslist dat hij zijn organen wil afstaan. Dat hij zich daar op kan gaan richten, wanneer zijn doodsuur zal zijn gekomen. Dat hij daarin in een werkelijke eenheid afscheid van moet kunnen gaan nemen. Dat is een heel proces. Dat gebeurt dus niet zo maar. Dat is iets waar wij in onze maatschappij naar toe moeten groeien. Dat is er nog niet. Maar nogmaals, aan mensen zoals wij zijn, is daar een klein deeltje van deze verantwoordelijkheid gegeven, om dit bewustzijn verder te brengen.

--- Over het afstaan door een familielid van een orgaan aan een ander familielid zou gemakkelijker gaan.

Z: Dat heeft natuurlijk te maken met de biologische aspecten. Maar het heeft ook met de karmische aspecten te maken, waardoor juist dat familielid een familielid is. Want je incarneert in families; bij ouders, broers en zusters, waar je vanuit je karma iets mee te maken hebt. Dus wederom, dat het begrip er moet zijn, dat tegengestelde energieën niet zo maar bij elkaar geplakt kunnen worden. Dat is weer die leer van energieën, waar wij nu mee bezig zijn. Dit besef - ik kan het alleen zo neutraal weergeven - zal opgepakt kunnen worden vanuit allerlei vertalingen in de psychologie, de medische wetenschappen, de sociaal maatschappelijke hulpverlening en dergelijke.

--- Kunnen deze energieën wetenschappelijk gemeten worden?

Z: Er is bijvoorbeeld de Kirlian fotografie. Men kan ook al alfa, delta en theta (hersenen-) golven meten. Ik denk, dat wanneer de wetenschap wil open staan voor deze energieën, er dan ontzaglijk veel herkend kan worden en veel meer mee gewerkt kan worden. Maar dat hangt dan weer af van het collectieve bewustzijn. Dan wordt de roep steeds dringender en steeds groter. Dat hangt dus van ons af.

--- Hoe is het bij bloedtransfusie?

Z: Bij de Jehova's getuigen is het verboden bloedtransfusie te geven en te ontvangen, omdat de zonde in het bloed zou zitten. Wat zij met zonde vertalen is: dat de karmische aspecten in de bloedcellen zijn opgenomen en dus worden overgenomen door degene die de bloedtransfusie krijgt. Dat wordt bij hen, als ik het zo ongenueanceerd mag zeggen, zo vertaald, dat je dan niet mag hebben. Alles hangt met het bewustzijn samen. Als je weet bij een bloedtransfusie, dat jij bij een bloedtransfusie die energieën naar je toe krijgt die positieve en negatieve karmische aspecten van de ander zijn, dan kun je die reguleren en transformeren door de mate van je bewustzijn waarmee je het ontvangt.

Zo moeten wij met dit alles werken, want je kunt toch niet de klok terug draaien. Dat gaat niet. Maar hoe er dan mee te werken?

Het hangt van het bewustzijn van de ontvanger - of nogmaals - van de gever af, welke energieën dat bloed of het orgaan zullen aanbrengen. Je kunt nooit stellen: 'Ik weet van niets. Ik heb een nieuwe lever gekregen van iemand die ik anders in het leven staat dan ik en nu gedraag ik me daardoor ook helemaal anders.' Dat kan niet. In jouzelf - om het even zo te brengen - zitten dan bepaalde aspecten, dus energieën, die deze misdadiger ook had, die dan door de transplantatie geactiveerd kunnen worden.

In wezen is dat iets wat, ongeacht het bewustzijn, in de mens gebeurt. Ik heb wel eens gezegd: 'Iedereen is spiritueel, of hij zich dat nou bewust is of niet. Of je dat nou wil of niet.' Maar - en dat is een hele grote maar - wanneer het bewustzijn daar niet open voor staat, is de werking daarvan heel vaag en heel moeizaam en dan zal het zich als het ware door de brei van de eigen karmische aspecten heen moeten werken.

--- Over het kunstmatig in leven houden om organen er uit te kunnen halen.

Z: Dat is ook vreselijk, want kun je je voorstellen, dat iemand die dan wel hersendood is, maar wiens bewustzijn absoluut blijft bestaan? Deze persoon is hersendood verklaard en zal dan organen afstaan. Die persoon, die in zijn bewustzijn is gebleven maar niet bewust is van wat wij hier net allemaal hebben besproken, zal dan ervaren wat er gebeurt. Kun je nagaan, wat voor invloed dat op dat bewustzijn van die stervende persoon zal hebben.

Ik kan mij voorstellen, dat iemand zegt: 'Nou ja, dood is dood. Als ik dood ben, dan mogen mijn organen gebruikt worden.' Dan ontdekt hij dat dood dood is, maar hij leeft nog in zijn bewustzijn. Dan de paniek en de angst voor wat er dan is. Hoe kun je dat gaan reguleren en transformeren? Wederom door dit nieuwe spirituele bewustzijn naar buiten te brengen. Daar moeten wij voor gaan staan. Dat is onze verantwoordelijkheid. Daarmee helpen wij de mensen hier in de materie, maar ook hen die niet in de materie maar in een andere dimensie nog aanwezig zijn.

--- Hoe zie jij het bijna dwingende karakter die er tegenwoordig bij een transplantatie heerst?

Z: Nou, alles heeft twee kanten, een dwingende karakter heeft ook een positieve benadering. Hierdoor wordt de mens als het ware gedwongen om zich te gaan bezinnen op wat daar eigenlijk gebeurt. Juist door die dwang die daar achter zit

word je wel gedwongen - want dat roept weerstanden op - om in jezelf dieper na te denken en dieper na te gaan: 'Wat is dit eigenlijk?

Waar ben ik eigenlijk mee bezig?'

Zo is mij aangetoond, dat ook juist de weerstanden, dus ook lijden, pijn, ziekten en alles wat in ons leven gebeurt, die invloed in zich heeft, om tot bewustwording te komen. Om tot werkelijke diepe spirituele bewustwording te komen. Dat zal je niet altijd zo herkennen. De omgeving ook niet. Maar het is wel de bedoeling, want dat is geest wat in ons aanwezig is en dus zo werkt.

--- Als iemand met een groot spiritueel bewustzijn sterft, en zijn organen afstaat?

Z: Ik heb misschien al eens eerder gezegd, dat een hoog bewuste geest, een mens dus, een grotere uitstraling en lichtende energie heeft, die hij bewust en onbewust uitzendt. Deze energieën bij zo iemand, die zijn organen afstaat, hebben een geweldige invloed op de karmische aspecten van die persoon waar dat orgaan of organen naar toe gaan. Dus wat staat ons te doen? Ons bewustzijn steeds groter te maken, van deze spiritualiteit, waardoor uiteindelijk - wie weet hoe lang dat duurt - die hele orgaandonatie en dergelijke positief zal werken. Dit is ook weer een onderdeel van de zin 'Ben ik mijn broeders hoeder'.

--- Is de mate van intensiteit van negatieve bijwerkingen van synthetische, chemische geneesmiddelen ook afhankelijk van het niveau van bewustzijn van de persoon die het ontvangt?

Z: Voor een deel wel. Ik ken iemand, die scheikundige is. Ik ben daar op de universiteit geweest. Hij heeft mij verscheidene dingen laten zien. Ook dat zij werken met plantenextracten. Er was een student uit India, die bezig was uit bepaalde bladeren een extract te verkrijgen, wat bepaalde vormen van kanker zou kunnen genezen. Dat was heel merkwaardig. In het contact dat ik met deze man had, kon ik zien hoe atomen en moleculen zich verhielden tot datgene wat daar uit dat plantenextract kwam. Ook de bepaalde kleuren die daar bij hoorden. Wanneer onze biochemie daar meer zicht op had, zou er op een heel andere manier met die chemische middelen gewerkt kunnen worden, waardoor die een ander invloed zouden kunnen hebben op de mens.

Dat doen de homeopathie en de antroposofische geneesmiddelen voor een deel ook. Ik heb gemerkt dat de werking van de verdunning vaak afhangt van de kleuring van degene, die dat doet. Daar zit het knelpunt. Ja, ook van de arts. Die arts geeft daar zijn trillingen/energieën aan. Hoe die verdunning dan plaats zal vinden, dat is zijn inzicht en die is weldegelijk gekleurd door al die aspecten, die wij hier zoeven

hebben besproken. In meerdere of mindere mate, gereguleerd of niet, getransformeerd enz. Dat is met alles.

Alles wat ik hier breng is ook uit de kleuring die deze mens (Zohra) in zich heeft. Natuurlijk. Zo zal je een ander misschien op een heel andere manier over dezelfde onderwerpen en aspecten horen spreken. Waar jij als mens een contact mee hebt, een gevoel van herkenning of welbehagen, klopt dan met de energieën, die bij jou zelf aanwezig zijn. Zo werkt dat.

--- Over hersendood, zijn verschillende bewustzijnslichamen zoals het emotionele en het mentale dan nog sterk aan elkaar gekoppeld?

Z: De mensen die hersendood zijn, daarvan hebben de hersens de functie niet meer, waardoor zij (de mensen) los komen van de materie. Maar er is wel bewustzijn. Dat is iets anders. Dat bewustzijn blijft dus bestaan. Dat bewustzijn houdt in, dat die persoon die al hersendood is, weet - hoe precies dat weet ik niet - dat hij bestaat. Die verschillende lichamen, hoger astraal, mentaal, emotioneel, etherisch en in de materie (lichamelijk), zijn niet losgekoppeld van dat bewustzijn. De hersens werken niet meer om die lichamen in een samenhang te brengen zoals een mens moet functioneren. De functie van die hersens om het in samenhang te kunnen laten functioneren, is weggefallen. Dat is hersendood.

Het lichamelijke bewustzijn verandert natuurlijk, omdat je niet meer gebonden bent alleen aan de materie. Dat bewustzijn is dan als het ware doorzichtiger geworden, als ik het zo even mag omschrijven.

Op het moment dat bij kunstmatige beademing deze beademing ophoudt, houdt ook de functionering op van de hersens, waardoor de bloedtoevoer stopt. Dat is een heel cruciaal moment, want dan wordt dat bewustzijn in zijn totaliteit heel langzaam als het ware los gekoppeld van de materie.

Dus wanneer een mens aan de beademing ligt en in wezen hersendood is, dan is het bewustzijn al bezig om zich los te maken van de materie. Het moment dat iemand aan die beademing is weet hij innerlijk - al weten de artsen dat nog niet - of hij wel of niet zal blijven leven. Dat is ook de eigen vrijheid. Het moment dat hij dus weet dat hij niet zal blijven leven, zal hij zich heel langzaam en voorzichtig van het lichaam los maken. Dus van de materie. Het gebeurt in al die gebieden.

--- Over het bewustzijn 'dat zich terugtrekt uit verschillende gebieden'. Na een orgaandonatie mis je een stukje. Niet makkelijk mee te nemen, omdat orgaan tijd van afsterven moet hebben.

Z: Nu moet je dat natuurlijk niet zo plastisch voorstellen. Zo gebeurt dat natuurlijk niet. We moeten ons dat zo voorstellen: Iemand heeft besloten te sterven, zijn bewustzijn is zich aan het terugtrekken uit die cellen. Wordt meteen na die hersendood de apparatuur uitgeschakeld en wordt hij meteen geopereerd, dan is dat bewustzijn nog niet werkelijk helemaal eruit gegaan. Kun je je dit voorstellen, hoe dit werkt? Het is heel moeilijk om dit zo duidelijk te brengen.

--- Speelt het bewustzijn van de stervende hier een belangrijke rol bij?

Z: Neem iemand die sterft tijdens een operatie, of iemand die een ongeluk krijgt, of doodgeschoten of doodgestoken wordt. Op het moment voordat het gebeurt, is die persoon zich bewust van het leven en de dood, van de zeer smalle grens daartussen - die in wezen eigenlijk niet bestaat, alleen in de materie - zo'n persoon gaat dan die dood in vanuit een totaal ander bewustzijn en overgave, dan iemand die helemaal niets weet en in een enorme paniek en angst zal sterven.

Die paniek en die angst geven energieën, die blijven. Die komen in een volgend leven in dat energieveld van die persoon, die er dan anders uit ziet, weer terug. Dit zijn altijd de herinneringsenergieën en -trillingen, die te maken hebben met een enorme grote angst en paniek voor het sterven. Het moet in onze maatschappij bijna een must gaan worden, dat de angst voor de dood zal gaan veranderen door het bewustzijn van het spirituele leven. Dan niet op de manier, denk ik, van de kerken van 'in het hiernamaals word je een engel of een duivel'. Nee, maar in die context zoals wij dat dan weten.

Even plastisch, ik ga dood en ik heb nog niet de kans om mijn bewustzijn uit de lichamelijke constellatie - zal ik het maar noemen - terug te trekken, want de chirurg gaat al bezig met mijn organen er uit te snijden. Dan zal dat bewustzijn van positieve en negatieve aspecten die daar in zitten dus overgaan met het orgaan of het bloed naar die ander toe.

Degene die sterft en niet het bewustzijn van deze spiritualiteit heeft, zal - ik weet niet hoe lang - een poos als schil, als energieveld om de persoon heen blijven rondhangen, waar die organen naar toe zijn gegaan. Dat is een bijzonder onprettige situatie lijkt mij. Ook voor degene die deze organen heeft. Dan voel je alsof iemand over je schouder meekijkt, want die is nog niet vrij. Maar dan is daar de liefde en de hulp in de sferen - dat heb ik mogen zien - waarbij zo'n persoon dan wordt uitgelegd: 'Hoor eens, die aspecten die achtergebleven zijn in jouw orgaan bij Jantje, die heb jij nu niet meer nodig, want je moet nu je eigen reis gaan vervolgen'.

Om er nog dieper er op in gaan, ik moet kennelijk tot de juiste mystiek komen.

Het energieveld van de mens gaat weg. Maar bepaalde aspecten in dat energieveld blijven achter in datgene wat daar gebeurt met zijn lichamelijke organen en dergelijke. Het zijn dus aspecten, onderdeeljes van het gehele energieveld. Dat gehele energieveld gaat over, maar bepaalde onderdelen in die organen blijven wel achter en conformeren zich, worden een eenheid of niet - je hebt ook afstotingsverschijnselen - met degene die dit orgaan met die aspecten naar zich toe krijgt.

--- Te vergelijken met fantoompijn?

Z: Nee, dat zou ik zo niet noemen. Kijk, fantoompijn bij een lichaamsdeel wat is geamputeerd, betekent dat het energieveld van dat geamputeerde deel nog intact is, terwijl het niet meer in de materie aanwezig is. Het lichaamsdeel laat nog van zich voelen, totdat het bewustzijn heeft geaccepteerd - daar zit het in - dat het lichaamsdeel weg is. Die acceptatie houdt in, dat de energieën van de miskenning - het slachtoffer zijn 'dat mij dit nou is gebeurd', dat kun je bijna niet accepteren - in wezen je vergeving naar wie of wat dan ook, naar je zelf, naar God, naar dat het jou gebeurd is. Dus de werkelijke acceptatie. Wanneer dat niet heeft plaats gevonden, zal jouw fantoompijn nog een hele tijd door gaan. Dat betekent dat de materie van het geamputeerde lichaamsdeel niet alleen in het bewustzijn van de mens is, maar ook de energie van onder andere dat geamputeerde lichaamsdeel.

Dan komen we nu aan het laatste onderdeel van het geheel. Dat is: 'Wat is de beweegreden van de mens, dat hij zich nu kan vrijmaken van die omstandigheden buiten zichzelf, maar ook in zichzelf, om te willen en te kunnen komen tot een werkelijke diepe eenheid van bewustwording vanuit, laat ik het noemen, het basisprincipe, de goddelijke aanwezigheid?

Ik moest dit hier even aan jullie voorleggen, omdat dit heel belangrijk is in datgene wat jezelf als hulpverlener over brengt naar de persoon die naar jou toe komt. Wat vind je daar zelf in?

Het is van het grootste belang, - wordt er gezegd - dat in het mondiale bewustzijn het besef dat geest in alles aanwezig is, de oorsprong en de uiteindelijke bestemming is van al hetgeen is, zo diep gaat doordringen in de mens, in zijn Gods-, mens- en maatschappijbeeld, dat hierdoor datgene getransformeerd kan worden aan kwaad, liefdeloosheid en al datgene wat nog verder over de wereld zal komen.

Dit is niet een doem-prophetie of zo, maar het is dat wij met onze beide benen stevig op de grond moeten staan. Om ons heen kijkend behoeven we heus niet paranormaal begaafd te zijn om te weten van alle ellende, al het kwaad wat men elkaar en dus onze maatschappij - aan doet.

Hoe wij tot een zodanige - dan wil ik het niet eens hulpverlening noemen - pluriforme vertaling van dit diepste spirituele bewustzijn kunnen komen.